

இளந்தொற்றுல்

1956 - 57

Appropriate Technology Services
121, POINT - C CAD
NALLUR, TIRUVA
No. _____

ஆசிரியர்
ம. சிவபாலராசா

Fear of Risks

Should not hamper the Progress of your enterprise

DE SOYSA & CO., LTD.

P. O. Box 207; Union Place,—Colombo-2.

Offer Indemnity To Yourself And Your Interests

BY

THE FOLLOWING CLASSES OF INSURANCE

FIRE, MOTOR, MARINE, HORSE; BAGGAGE, BURGLARY AND THEFT,
CASH IN SAFE AND/OR CASH IN TRANSIT, MEDICAL BENEFITS,
PERSONAL, ACCIDENT AND DISEASE

Loss of Profit, Workmen's Compensation, FIDELITY GUARANTEE.

LIFE

PRINCIPAL AGENTS FOR:-

- ★ The Employers Liability Assurance Corporation Ltd.
- ★ The Ceylon Insurance Co., Ltd.
- ★ All India General Insurance Co., Ltd
- ★ Merchant's Marine Insurance Co., Ltd.
- ★ The Hanover Fire Insurance Co., Ltd.
- ★ The New India Assurance Co., Ltd.

இளந்தொற்றுல்

Appropriate Technology Services

1956-57

121, POINT ROAD
NALLUR, COIMBATORE
No. 2002

ஆசிரியர்:

மயில்வாகனம் சிவபாலராசா

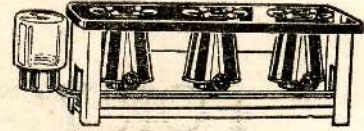
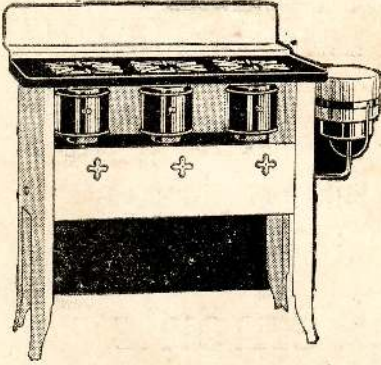
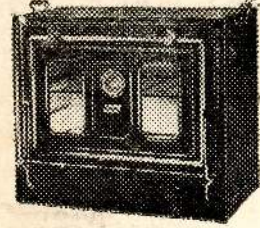
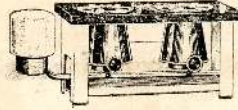
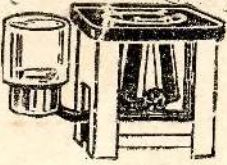
பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்கம்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்

கொழும்பு

கோல்மன்

மண்ணெண்ணையில் இயங்கும் சமைபல் அடுப்புகள்
சுத்தமும், துரிதமும், சிக்கனமுமான நம்பகரமான சேவைக்கு

1 பர்ணர் மேசை மோடல்	ரூ. 45-00
2 பர்ணர் மேசை மோடல்	ரூ. 60-00
மாதத்தவணை முறை: ரூ. 30-00 முதலில் செலுத்தி 3 மாதத் தவணைகளாக, மாதம் ஒன்றுக்கு செலுத்தவேண்டிய தொகை	ரூ. 15-00
2 பர்ணர் தரையில் வைக்கும் மோடல்	ரூ. 70-00
மாதத்தவணை முறை: ரூ. 35-00 முதலில் செலுத்தி 3 மாதத் தவணைகளாக, மாதம் ஒன்றுக்கு செலுத்தவேண்டிய தொகை	ரூ. 15-00
3 பர்ணர் மேசை மோடல்	ரூ. 90-00
மாதத்தவணை முறை: ரூ. 45-00 முதல் செலுத்தி 3 மாதத் தவணைகளாக, மாதம் ஒன்றுக்கு செலுத்தவேண்டிய தொகை	ரூ. 20-00
3 பர்ணர் தரையில் வைக்கும் மோடல்	ரூ. 100-00
மாதத்தவணை முறை: ரூ. 50-00 முதலில் செலுத்தி 3 மாதத் தவணைகளாக, மாதம் ஒன்றுக்கு செலுத்தவேண்டிய தொகை	ரூ. 21-00
1 பர்ணர் ஓவன் அடுப்புகள்	ரூ. 45-00
2 பர்ணர் ஓவன் அடுப்புகள்	ரூ. 65-00

சோல் ஏஜண்டுகள் :

மோரிஸ் ரோச் லிமிட்டெட்,

மஹாராஜா கட்டிடம், பாங்ஷால் வீதி, கொழும்பு-11.

போன் : 6246 — 6247.

GRIFFIN & GEORGE LIMITED

EALING ROAD, ALPERTON, MIDDLESEX

Laboratory Furnishers

Manufacturers of Scientific Apparatus

FOR YOUR requirements
please contact

Sole Agents in Ceylon:-

E. B. CREASY & CO. LTD.

55/57 QUEEN STREET,
COLOMBO.

மணி 1 ★ ★ ★ 1956-57

இந்த மலரில்

	பக்கம்
காணிக்கை	1
ராஜாஜயின் வாழ்த்துக்கள்	2
இளந்தென்றல் வாழ்த்துரை - பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை	5
போஷகரிடமிருந்து சில அறிவுரைகள்	6
ஆசிரியர் பேரூ முனையிலிருந்து	7
விசும் இளந்தென்றல் - கலாநிதி க. வித்தியானந்தன்	13
விழகளைத் திறந்தடுவி! - தாஞ்சிக்: க. மனோகரன் M.A., நாகர்கோயில்	17
உ. தே. சி	18
ஒரு பெரு முடிக்கம் - முருகையன் B. Sc. (HONS) Ceylon	19
இடைச்சிய வாழ்க்கை	21
எமது இசைச் செல்வம் - திருமதி மகேன்வி மகாதேவி B.A. (HONS) Ceylon	22
தேளி	26
தோண்டியாவை	28
வைத்தமிழ் போற்றும் பொதுமை - நயினர் முகம்மது M.A. திருச்சிமுப்பள்ளி	33
சித்தப்பிரமை	36
நிர்வாண நாகரிகத்துக்குப் பொனத்த சமயம் ஆற்றிய தென்னாற்காசிகள்	
பண்டிதர் சிசென்லை தர்மரத்தின தேவே B.A. (HONS) Ceylon	40
மலராத மொட்டு	43
உத்தமர் - கர்சாயில் இரத்தினம்	46
கடல் கடந்த தமிழ் - டி. தவஜேதி	51
பட்டினத்துப் பேய்கள்	54
தலைவரின் அறிக்கை 1956 - 1957	58
அவன் ஒரு தமிழன்	61
என் தங்கை	63
காவலின் இயல்பு	66
அன்பும் அம்பும்	70
நன்றி	72
*குழந்தையின் பரிசு - தயாரிப்பாளர் அறிக்கை	75

ஆசிரியர்
ம. சிவபாலராசா

இளந்தென்றல்

காணிக்கை

இதோ எமது சங்கம் வெளியிடும் “இளந்தென்றல்” என்னும் சஞ்சிகையின் ஆரம்ப மலர் உதயமாகிறது. நாம் சென்ற வருடத்தில் சஞ்சிகை என்ற நாமத்தோடு ஒரு வெளியீட்டை அளித்து பலரது நன்மதிப்பையும் பெற்றோம். ஆம்! கடந்த ஆண்டு வெளியீட்டுக்கு அறிஞர்கள் வழங்கிய ஆசி வீண் போகவில்லை. அன்பர்களது அவா பொய்த்து விடவில்லை. ஏனைய சங்கங்களது பாராட்டுக்கள் வீண் போகவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கலைத்தெய்வத்தின் அருள், தமிழ்த்தாயின் கருணைப்பார்வை. இதோ அந்த மகிழ்ச்சியை எடுத்துக் காட்டும் மணம் வீசும் மலராக “இளந்தென்றல்” தவழுகிறது உங்கள் ஒவ்வொருவரின் கரங்களிலும்.

தமிழ் அன்னையின் பாத கமலங்களைப் போற்றி அவள் பணியி லீடுபட்ட எம் தொண்டு வீண் போகாது என்ற நம்பிக்கையே மலரை இத்தனை மணம் கமழும் நறு மலராக்கி விட்டது. மலரை விரியுங்கள்; மணம் கமழும் மதுவைப் பருகுங்கள்; கண்களைக் கவரும் கற்பனைகளைக் காண்பீர்கள். இதயத்தை அப்படியே கொள்ளை கொள்ளும் உருசிகரமான கட்டுரைகளைக் காண்பீர்கள். ஏன் விழிக் கிறீர்கள்; தொடர்ந்து படியுங்கள், பைந்தமிழ் பசும் பொற்குவிய லைக் காண்பீர்கள். இவ்வளவு கம்பீரமாகத் தோற்றமளிக்கும் “இளந்தென்றல்” தனக்கு உதவியவர்கள் அனைவரையும் மறந்து விடாது தலை தாழ்த்தி வணங்குகின்றது.

எல்லாம் வல்ல கலாதேவியின் கமல பாதங்களில் இம்மலரைக் காணிக்கையாக வைக்கிறோம்.

வணக்கம் !

இந்தியாவின் முன்னை நாள் மகாதேசாதிபதியான
சக்ரவர்த்தி. சி. இராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள்
மனமுவந்தளித்த வாழ்த்துக்கள்.

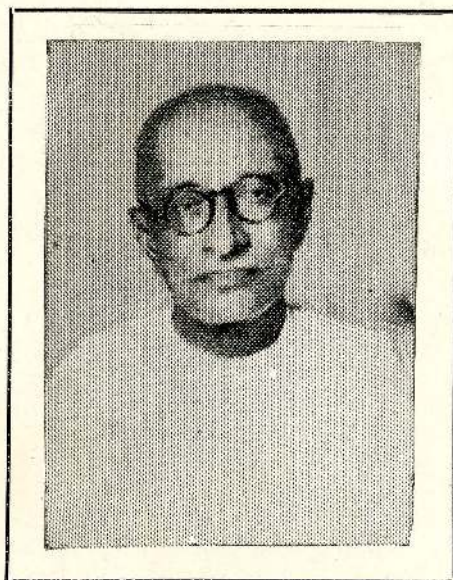
திரு. ம. சிவபாலராசா அவர்கள்
ஆசிரியர் - 'இளந்தென்றல்'
பல்கலைக் கழகம்
கொழும்பு.

60, பசல்லா வீதி,
தியாகராஜ நகர்
சென்னை 17.
2-11-56

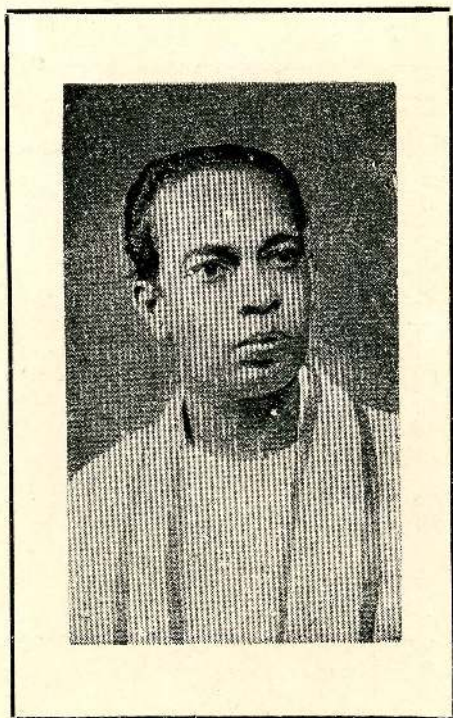
அன்புடையீர்,

தங்கள் அன்புக் கடிதம் கிடைத்தது. இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்கத் தார்க்கு எனது மனமார்ப்த வாழ்த்துக்கள். பௌத்த சமயத்தாலும் தமிழ் மக்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பைக் கொடுப்பது திருக்கூறளே. "இளந்தென்றல்" ஏன்றுமே பூணப் போலிவுடன் ஒளி வீசித் திகழத் திருவநீர்ச் சிந்திக்கின்றேன்.

சி. இராசகோபாலாச்சாரி,

രാജാജി

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

அன்புடன் அளித்த ஆசிமொழிகள்.

இளந்தென்றல் வாழ்த்துரை.

“உலகெலாம் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்” என்று மகாகவி பாரதியார் கூறியதற்க்கணங்க, தமிழ் கூறும் மக்கள் எங்கிருந்தாலும், எத்துறையில் உழைத்தாலும் தம்மாய் மொழியாய் போற்றிப்புகுந்து அதனை அரியாசனத்தில் அமர்த்த முனைவது அவர் கடன். பண்டைக்கலைகளைப் போற்றுவதோடு அமையாது, புத்தம் புதிய கலைகளையும் ஆக்கித் தம் ஆற்றலை, தம் மொழி வளத்தை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்ட அவரளி நின்றல் தன்மொள முள்ள தமிழ் மகன் ஒவ்வொருவனதும் சீரிய நோக்குண்பது உள்ளங்கை ரெலலிக்கனி.

பழந்தமிழகத்திலும், பூதநூல், வேதிநூல் பயிர்நூல் வல்லார் பலர் வாழ்ந்தனர் என்பதை மடுத்தவநூல் வாயிலாக நாம் அறிகிறோம். தேவ வைத்தியம் எனப்படும் ஆயுள் வேத வைத்தியத்தில் செந்தாமர், பற்பம் முதலிய மருந்துகட்த வேதி நூலரிவு பயன் பட்டது. சித்த வைத்தியத்திற்கு பயிர்நூலரிவு இன்றியமையாததாக இடந்தது. இதிலின்றும், பண்டைத் தமிழகம் தனது விஞ்ஞான அறிவை, மக்கள் வாழ்வை நல்வாழ்வாக்கப்பயன் படுத்தியதே தவிர இன்றைய அணு அணுழியைப் போல, மக்களை வேரோடு அழிக்க முயன்று நின்றதல்ல என்பது தெட்டத்தெளிவு.

எங்கள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துக் கொழும்புப் பிரிவுத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் “இளந்தென்றல்” எனும் ஆட்டை இதழைத் தொடங்க முன் வந்துள்ளனர் எனும் செய்தியைக் கேட்டு களிப்பேறவகை யெய்தினம். அவர் முயற்சி நன் முயற்சி ஆகுக. இன்தமிழீழில் விஞ்ஞானப் புதுக்கருத்துகளும் அறிவுரைகளும் இவ்வாட்டை இதழில் இடம் பெறு மென இன்றைய நிலையில் தமிழ் மக்கள் எதிர்பார்த்தல் உயல்பே. எம் முன்னோர்கள் அடிச் சுவட்டில் நின்று மன்னுயிரோம்பும் பண்டைக் துறிக்கோளாகக் கொண்டு விஞ்ஞான அறிவு, பாட்புக. அப்பணிக்து இவ்விதழ் துணை புரிவதாக.

“நல்லா நெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழுநெறி”

க. கணபதிப்பிள்ளை

27-11-56

போஷகரிடமிருந்து சில அறிவுரைகள்

சென்ற வருடம் கொழும்பிலுள்ள பல்கலைக் கழகத் தமிழ் சங்கத்தின் முதற் சஞ்சிகையில் எழுதும் நல்வாய்ப்பைப் பெற்றேன். இவ்வெளியீடு இலங்கையில் மாத்திரமின்றி தென்னிந்தியாவிலும் பலரது நன்மதிப்பைப் பெற்றதையிட்டுப் பெருமை யடைகின்றேன். ஆகவே தமிழ்ச் சங்கம் ஆற்றிய இச்சேவைபை பாராட்டுகிறேன்.

இன்றோ, சூழ்நிலை முற்றிலும் மாறியிருக்கிறது. சிங்களம் மாத்திரமே அரசகரும மொழி என்ற சட்டம் வகுக்கப்பட்டதுடன் எமது மொழி, பண்பாடு, சமுதாயம், சொல்லப் போனால் வாழ்க்கையில் ஒரு குறித்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிறதற்கு வாழும் ஒரு இனமாக இருப்பதற்கு இன்றியமையாததாக நாம் கருதும் எல்லாம், பறிபோகும் நிலையில் காணப்படுகின்றன. சுருங்கக் கூறின் நாம் ஒரு இனமாகவாழும் உரிமை அற்றுப்போய்விட்டதாகக் கூறவேண்டும் இந்தச் சட்டத்தை வகுத்தவர்களுடைய நோக்கம் இது தானென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால், நாங்கள் எங்களுக்கு நேரிட்ட அபாயத்தை உணர்ந்து, அதைத் தடுக்க ஏதாவது முயற்சிக்காவிடின் அச்சட்டத்தின் பலாபலன் நான் கூறியது போலவே முடியுமென்பது திண்ணம்.

இலங்கையிலுள்ள தமிழ் பேசும் மக்களின் சிறந்த விவேகிகளாகத் திகழ்பவரும், கொழும்பிலும் பேராதனையிலும் உள்ள பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்க உறுப்பினர்களாகவும் இருப்பவர்களுக்கு, தற்போது புதியதும் பொறுத்த கடமைகளும் வரவேற்கின்றன. ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தமிழ் மொழியையும், பண்பாட்டையும் இலங்கையில் பேணவும், வளர்க்கவும், தத்தமக்குச் சிறப்பாகவும் இயன்ற வழிகளிலும் இன்று தொடர்ச்சியும் முயலவேண்டும். ஈண்டு பண்பாட்டினது இலக்கணத்தை மிகவும் பரந்த பொருளிலே கொண்டுள்ளேன். சமயவேட்கை உடையவர் போன்று நாம் தமிழ் மொழியை எம்மிடையே பேசவேண்டும்; பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பயிலுவதில் நாளுக்கு ஒரு மணி நேரமாவது ஈடுபடவேண்டும்; எண்ணற்ற நூற்றாண்டுகளாக தமிழ் மூரது வாழ்க்கையை செவ்வனே அமைக்க உதவியதும், அவர்களது தேசியச் சொந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகைகள் அளித்த நூல்களாகிய கம்பராமாயணம், மகாபாரதம், குறள் முதலியவற்றைப் படிக்கும் குழுக்களை ஒழுங்கு பண்ணவும் வேண்டும். பல்கலைக்கழக விடுமுறை நாட்களில் விசேடமாகக் கோயிற் திருவிழா நாட்களில், இவ்வரிய நூல்களை பாமர மக்கள் கற்றறியும் வண்ணம் பல சொற்பொழிவுகளை நிசபித்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

இதைவிட பிறிதொரு சேவையும் உங்களால் செய்யமுடியும். உங்களுடைய 'இளந்தென்றல்' என்னும் சஞ்சிகை வாயிலாகவோ அல்லது வேறு விதமாகவோ, இலங்கை வாழ் தமிழ்பேசும் மக்களின் சேவைகளையும், பழஞ்சரித்திரத்தையும் எடுத்தோதவேண்டும். இலங்கையில் வேறு இனத்தவருக்கு எவ்வளவு உரிமையுண்டோ, அவ்வளவு உரிமை நமக்கும் உண்டென்பதை நாம் உணரவேண்டும். இன்று புதைபொருள் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் தமிழருக்குரிய புதை பொருள்கள் எத்தனையோ காணப்படுகின்றன; ஆனால், இவ்வாராச்சிகளில் ஈடுபட்டவரோ மிகச்சிலர். எங்கள் முன்னோர் எப்படி வாழ்ந்தனர் என்பதை நூதன சாடையிலுள்ள போத்துக்கேயரின் அறிக்கைகள் காட்டுகின்றன. இன்றைய நிலை நீடிக்குமாயின் நம் நாட்டுச் சங்கீதம், நடனம் எல்லாம் வீரையில் அழிந்து விடும். ஆகவே காலம் தாழ்த்தாது நமது எதிர் காலத்தை அதிக விழிப்புடன் நோக்க வேண்டும்; அங்கு நம் செய்யாவிடின் தமிழ் இரன ஒரு இனம் இங்கு வாழவில்லை என்று கூறும் அளவிற்கு நிலைமை மாறிவிடும். இந்தத் தேசிய சேவையைச் செய்ய கல்வி கற்ற தமிழ் வாசிபர்கள் எப்பொழுது முன் வரப்போகிறார்கள்?

அந்தோ! உங்களுக்கு ஒரு அறைகூவல் விடப்பட்டிருக்கிறது; அதை ஏற்க முன் வருவீர்களா? நீங்கள் அதை ஏற்று, குறள், கம்பராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற தமிழ் நூல்களால் பண்பட்டு, மற்றையோரையும் அவற்றால் பண்படச் செய்தால், ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின் சக்தி உங்களிடம் இருந்து ஊக்குவித்து வெற்றியைச் சட்டிக்கொடுக்கும்.

பேராசிரியர்: ஆ. வி. மயில்வாகனம்,

இளந்தென்றல்

(இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு)

மலர் 1

காட்டும் வையப் பொருள்களின் உண்மை
கண்டு சாத்திரம் சேர்த்திடுவீரே

— பாயியர்

1956-57

ஆசிரியர் பேரை முனையிலிருந்து

இமயம் சென்றவன், வங்கம் சென்றவன், யவனம் சென்றவன் என்றெல்லாம் புகழப்பட்ட தமிழன், ஆண்மை குன்றி ஆண்டியாகிவிட்டான்; மடமையில் முழுகிக் கிடக்கின்றான். பண்டைக்காலத் தமிழனுடைய வாழ்வில் ஒழுக்கம், வீரம், மானம், ஈகை, அறம், அன்பு எல்லாம் மலிந்து காணப்பட்டன. 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற பண்பாட்டுடன் வாழ்ந்த தமிழனை, இன்று சாதி, சமயம், உயர்வு, தாழ்வு, மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் என்று பல இன்னல்கள் வாட்டிப் பிரித்துவிட்டன. ஈழத்தில், இமயத்தில், கடாரத்தில் வெற்றிக்கொடி நாட்டிய தமிழர் மீது, இன்று வேற்றினத்தவர் ஏறிச் சவாரி செய்கின்றனர். நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே என்று வருந்தினார் பாரதி, இன்றைய தமிழர்களுடைய நிலை பற்றி. இன்றைய நிலையிலிருந்து தமிழனை மீட்பதற்கு, நமது சமுதாயத்தில் நிலவும் பல ஊழல்களை நீக்கி, ஒற்றுமையை வளர்ப்பது இன்றியமையாததாகும். இதுவே நம் மொழி, சமயம், பண்பாடு என்பன மறுமலர்ச்சியடைவதற்கு துணைகொலாக நின்று உதவிபுரியத்தக்கது. இன்றைய நிலையில் தமிழன் தலைநிமிர்ந்து வாழவேண்டுமென்றால் தமிழர்களிடையே ஒற்றுமை அவசியம்.

நம்முள் ஒருபகுதியினர் பல ஆண்டுகளாக தீண்டாமை என்னும் வழக்கத்தை கையாண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தீண்டாமையின் ஆணியேர் ஆலயங்களிலேதான் அசைக்கமுடியாத உறுதியோடு இறுகியிருந்தது. முக்கியமாக இந்து மதத்திலும், வேறு பௌத்த மதத்திலும், இவ்வழமை குறைகூறும் அளவிற்கு அனுட்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது. "ஆலயப் பிரவேசம்" என்ற சொல்லே ஆச்சரியத்தைக்கொடுக்கின்றது; ஆலயம் என்றால் ஆண்டவன் சந்நிதானம் - புண்ணியதலம் - இதிலென்ன பிரவேசம் என்று பிற மதத்தவர்கள் வினவுவதில் ஆச்சரியமில்லை. சிவநெறி அன்புநெறியாகும். சாதிக்கு அப்பாற்பட்ட நெறி சைவத்திருநெறி. சைவம் ஒருலகம் ஓர்குலம் என்ற அடிப்படையிலேயே, தோன்றிநின்று வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது. கோத்திரம், குலம் பற்றிப் பேசுவோரை அப்பரடிகள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறார். ஆவுரித்துத் தின்றுமூலம் புலையரேனும் - நாம் வணங்கும் கடவுளாரே' என்றார், அப்பர் சுவாமிகள். சாதிகள்

இல்லையடி பாப்பா என்று அறிவுறுத்தினார் பாரதி. தீண்டாமை வாழ்வதைவிட, இந்த மதம் சாவதையே நான் விரும்புகிறேன் என்றார் உத்தமர் காந்தியடிகள்.

“நாயினும் கீழாய்ச் செந்தமிழ் நாட்டார்
நலிவதை நான் கண்டும்
ஓயுதல் இன்றி அவர் நலம் எண்ணி
உழைத்திட நான் தவறேன்”

என்று விளக்குகிறார் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன். சமதர்ம, சமரச நெறியாக இருந்த சிவநெறி பிறமொழி நாகரிக நுழைவால் சாதிக்கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது. சைவமே சாதியின்பாற்பட்டதாக மாறியது. இத்துர்ப்பாக்கிய நிலையமாற்ற எடுத்த முயற்சிகள் தமிழகத்தில் ஏலவே வெற்றி எய்திவிட்டது; நம் ஈழத்திலும் வெற்றி கிட்டும் அறிகுறிகளைக் காணும்போது, இதற்குக் காரணகர்த்தாவாக இருந்த உயர்திரு வி. குமாரசாமி, திரு. க. கணகரத்தினம் திரு. க. பொன் இரத்தினம் போன்ற தந்தலம் பாராது சேவை செய்த பெரியார்களை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இச்சமூக சீர்திருத்த வேலைகளை சனசமூக சேவா சங்கங்களிடமும், தன்னலம் பாராது சமூகத் தொண்டாற்றும் பெரியார்களிடமும், ஒப்படைப்பதே சாலச் சிறந்தது என்று நாம் கருதுகிறோம்; ஏனெனில் சொந்த மனத்தாபங்களையும், சுயநலன்களையும் ஆபத்து நேரிட்டபோது நிறுத்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் அரசியல்வாதிகளிடம் இச்சேவைகளைத் தனித்து செய்யும்படி கூறுவது மிகக்கேவலமானது. இவர்களால் செய்யக்கூடியது மேடைப் பிரசங்கமே ஒழிய வேறொன்றுமில்லை, என்று சரித்திரம் நமக்கு எடுத்துக்காட்டிவிட்டது. மனிதன் உணவு ஒன்றை மட்டும் நம்பி வாழ்பவனல்லன். அவனுக்கு ஒரு மனம் இருக்கிறது. இந்த மனம் அவனைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. மதம்தான் மனிதனுக்கு நம்பிக்கை அளித்து அவனை முயற்சிகளில் ஈடுபடச்செய்கிறது. ஆனால் இந்து மதம் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரை மட்டம்தட்டியே வந்திருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் உயர்சாதி இந்துக்கள் என்று கூறுவோர் மனம் மாறுமென்று போதிய அவகாசமும் கொடுத்தார்கள் உயர்சாதி இந்துக்களென்று கூறிக்கொள்ளுவோருக்கு ஏலவே நாகபுரியில் மூன்றிலட்சம் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்கள், டாக்டர் அம்பேத்கார் தம்பதிகளோடு இந்து சமயத்திலிருந்து மாறி பௌத்த சமயத்தைத் தழுவி யசம்பவம் ஓர் நல்ல பாடமாக அமைந்துள்ளது. இச்சம்பவமும், நமது சக உரிமைகளும் பறிக்கப்படும் நிலையுமேதான் தங்களிடையே உள்ள வேறுபாட்டை உணர்வதற்கு ஓர் தூண்டுகோலாக இருந்தது. அண்ணல் காந்தியடிகள் 1927-ல் யாழ்ப்பாணம் வந்த நேரத்தில், இந்துக்களிடையே இருந்த கொடுமையான சாதி வேற்றுமைகளைக்கண்டு உள்ளம் குமுறினார். ஆலயங்களை எல்லா இந்துக்களுக்கும் திறந்துவிடும்படியும் சொன்னார். அப்போது இந்த ஆலயங்களை திறந்துவிட்டார்களா? கேவலம், இன்றே ஆட்சிபீடத்தாரின் போக்குக்கு அஞ்சி, தமது அக்கண்களை திறந்து பார்க்கிறார்கள். அதன்பயகை கோயிற் கதவுகள் திறக்கப்பட்டன. இச்செயலை, ஒதுக்கப்பட்டுவந்த வகுப்பினர் தமது ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்கு செய்த ஓர் “சூழ்ச்சி” என்று கருதுவார்களேயானால், நாம் அதை முற்றாக மறுப்பதற்கில்லை. வட இலங்கை தென்னிலங்கையைவிட, வேறு தீவின் பல பகுதிகளிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பல பல சமூக இன்னல்களுக்குப்பட்டு தலைமுறை தலைமுறையாக அவதிப்படுகிறார்கள். சமுதாயத்திலே சகல உரிமைகளையும் பெறாது வாழ்ந்தும், தாழ்த்தப்பட்டுவரும் மக்கள், தமது ஊர் அல்லது நகரிலுள்ள பெருஞ்சேவைத் தாபனங்களிலோ அல்லது பாராளுமன்றத்திலோ பிரதிநிதியாக போட்டியிட்டாதது வருந்தத்தக்கதே. ஆகவே, தமிழ், சிங்களவர்களிடையேயுள்ள தீண்டாமைக் கொடுமைகளையும், மற்றைய சமூகக்குறைகளையும் சட்டவிரோதமாக்குவது மிக முக்கியமானது. இதற்காக சமீபகாலத்தில் நமது அரசாங்கம் எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளைக் குறித்துப் பாராட்டுகிறோம். சட்டத்தினால் மட்டும் தீண்டாமை ஒழிக்கப்படுவது வீணாகும். ஆலயக் கதவுகளைத் திறந்துபோல், நம் உள்ளக் கதவுகளையும் இரக்கத்துடன் திறந்து, சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு உரிய தானத்தைக் கொடுப்போமாக. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் என்று ஒரு பிரிவு வளர்வதை முழுமூச்சோடு தடுப்போமாக. இன்றைய நிலையில் நாம் மிக வற்புறுத்திக் கூறுவதென்னவென்றால், எம்மொழியைப் பேசும் மக்களுக்கு எல்லாவகையிலும் விரிந்த மனப்பான்மையுடன் சமத்துவத்தைக்கொடுப்பது

போம்; அதன் பின் மொழிச் சமத்துவத்துக்குப் போராடுவோம். அப்படியின்றேல், வருங்காலச் சரித்திரம் இதை உணரச்செய்யுமென்பதற்கு எமக்கு ஒரு சந்தேகமுமில்லை.

ஒரு சமயத்துக்கு அதிக சலுகைகள் வழங்க எண்ணி மற்ற சமயத்தை உதா சீனம் பண்ணுவதும், வேறு மதத்தவர்களின், வளர்ச்சிக்கு இடையூறுக பல இன்னல்கள் விளைவித்து கண்முடித்தனமாக இருப்பதும் சனநாயக அடிப்படைக் கொள்கைக்கே முற்றிலும் முரணானது. மொழிவெறியைக் கிளப்பியதுபோல், மதவெறியைக் கிளப்பி மக்களை மோதவிட எத்தனிக்கிறார்கள் சில சுயநலவாதிகள். இது புதிதல்ல. உலக சரித்திரத்தில் மதத்தின் பெயரால் நடந்துள்ள உயிர்க்கொலைகளையும், சித்திரவதைகளையும் யுத்தங்களையும் பார்க்கும்போது, இந்த மதங்களே நமக்கு இல்லாமலிருந்தால் நாம் அதிக நிம்மதியோடு வாழலாம்போல் தோன்றும். புதிதாக விடுதலையடைந்த ஆசிய நாடுகளில் இவ்வித மதவெறி பூசல்கள் அதிகம் நடக்கின்றன. இந்தியாவிலே மதவேற்றுமைகள் கிளம்பி நாடு இரண்டாகிப் பலர் கொல்லப்பட்டு இலட்சக்கணக்கான குடும்பங்கள் அகதிகளாகித் தவிப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆசியா நாட்டு மக்கள் ஒன்றுமையாக அமைதியாக வாழமுடியாமல் செய்யவும் பிற வல்லரசுகளின் ஆதிக்கம் இவ்விதம் கட்டுப்பாடாகச் செய்வதாகக் கூறுகின்றார் ஒரு சாரார். வெவ்வேறு மதங்களுக்கிடையே மட்டுமல்ல; ஒவ்வொரு மதத்துக்குள்ளாகவே பல்வேறு பிரிவினைகளும், அதனால் மக்களுக்குப் பல தொல்லைகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்து மதத்துக்குள் எத்தனை பிரிவுகள்? சைவம், வைணவம், வைணவத்திற்குள் வடகலை, தென்கலை; இசுலாம் மதத்திற்குள்ளும் இரு பிரிவுகள். இயேசுவைப் பின்பற்றுபவர்களிடையிலும் கத்தோலிக்கர், மறுதனித்தோர் மதம்; புத்த மதத்திலும் ஈனயானம், மகாயானம் என்னும் பிரிவினைகள் ஏற்பட்டு சண்டைகளும், சச்சரவுகளும் நடைபெற்றன; இப்போதும் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் விடுபாஜி கூறுவதுபோல், இப்பிரிவினைகளுக்கும், சச்சரவுகளுக்கும், இயேசுவோ, நபிநாயகமோ, புத்தரோ, இராமானுஜரோ, பொறுப்பல்லர். அவர்கள் காலத்துக்குப்பின்பு, அவர்களைப் பின்பற்றுவதாகக் கூறுபவர்களாலேயே இப்பிரிவினைகள் ஏற்பட்டன. இதனால் நாம் இன்று எதைக்காண்கிறோம்? புனிதமான பல சமயங்களின் அடிப்படை நோக்கத்துக்கே முரண்பாடான பல பிரிவினைகள் ஏற்பட்டு, மக்கள் நிம்மதியும் அமைதியும் நிறைந்து வாழமுடியாமற்போகும், பெருங்கவலைக்கிடமாகிய நிலையையே நாம் இன்று காண்கிறோம். உலகமெல்லாம் ஒன்றென்றும், மக்கள் குலமனைத்துக்கும் பத்தி ஊட்டி, அவர்களை உய்யச்செய்யவேண்டுமென்றுமே அவ்வப்போது பல பெரியார்கள் தோன்றி உபதேசித்தருளினார்கள். ஆனால் அம்மதங்களை அரசியல் ஆதிக்கத்துக்கும் சுயநலத்துக்கும் சிலர் துர்ப்பிரயோகம்செய்வதாலேதான், உபத்திரவம் ஏற்படுகிறது. சனநாயகமுறையில் நடைபெறும் நாட்டில், கேசம் எல்லா வகுப்பினருக்கும் சொந்தமென்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. மதத்தலைவர்கள் தலையிட்ட இடங்களில் உள்ள சனநாயகம் படுதோல்வியடைந்ததைச் சரித்திரம் பறைசாற்றுகிறது. பாகிசுத்தானில் நடந்த மதக்கலவரங்களைப்போல் நம் நாட்டிலும் நடவாமல் இருக்க குறிப்பாக கிறித்த மதத்தவரை அதிக விழிப்புடனிருக்குமாறு வேண்டுகிறோம். நியாயபுத்தியுள்ள அரசியல்வாதிகளைக்கொண்ட ஓர் தேசியக் கட்சியின் தலைவரான டாக்டர் என். எம். பெரேரா அவர்கள் இதைக்குறித்து ஏற்கனவே ஓர் முன்னறிவித்தல் கொடுத்திருக்கிறார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்கள் ஒற்றுமைப்பட்டுச் செயலாற்றியதால் இமயம்வரை வெற்றி கண்டனர். ஆனால் இன்று சமீபகாலம் மட்டும் நாம் கேட்டு வந்தது மலைநாட்டுத் தமிழர், மட்டக்களப்புத் தமிழர், யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர் என்ற பிரிவினைகளையே. இத்தகைய பிரிவினைகளாலும், தமிழ் மக்களிடையே பூரண ஒத்துழைப்பின்மையாலும், தம்மீது சிங்கள மொழி அநீதியானவகையில் திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலே தனிச்சிங்களச் சட்டம் ஐக்கிய இலங்கையைக் கூறுபடுத்தி விட்டது. நியாய புத்திபடைத்தவர்களின் எண்ணத்துக்கு மாறாக இது நிகழ்ந்திருக்கிறது. அடுத்த நான்கு வருடங்களுள் மொழிச் சட்டத்தை அமுல் நடத்திவிடுவதென்பது சாத்தியமான விடயமல்ல. இந்தியாவும் பாகிசுத்தானும் கூட இவ்விடயத்தில் நிதானமான ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடித்துவருவதை இலங்கை அரசாங்கம் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். சரித்திரம் புகட்டும் பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்ள அரசாங்கம் முயலவேண்டுமென்பதே எமது வேண்டுகோள். மொழிப் பிரச்சினை திருத்திகரமாகத் தீர்க்கப்படுவதிலேயே இலங்கையின் வருங்காலக் கல்விமுறை தங்கியிருக்க

கிறது, என்பதை அரசாங்கம் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆங்கில மொழிக்கு உரிய தானம் கொடுத்தே ஆகவேண்டும். நவீன விஞ்ஞானத்துக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் மூலாதார மாயிருக்கும் ஆங்கிலக் கல்வியை இன்னும் சில வருடங்களுக்குப் புறக்கணிக்கக்கூடா தென்று நாம் எச்சரிக்கிறோம். இந்த அழகிய தீவில், இந்தனிச் சிங்களச் சட்டம் சமூக வெறுப்பையும், வகுப்புலாத உணர்ச்சியையும் பரப்பி, இந்நாட்டின் எதிர்கால அரசிய லைப்பற்றியும், மக்களின் அமைதியான வாழ்க்கையைக் குறித்தும் கவலைகொள்ளும்படி செய்துவிட்டது. ஆயினும், இச்சட்டம் தமிழ் மக்களின், மொழி அபிமானத்துக்கும், ஐக்கியத்துக்கும் பெரிதும் பயன்பட்டும் அவ்வொற்றுமை ஏற்பட காலதாமதமேற்படு வது வருந்தத்தக்கது. தமிழுக்கு அபாயகரமான இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ்த் தலைவர் களிடையே ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து வாழ்கின்ற தியாகப்பண்பு உதயமாக வேண்டும். மலைநாட்டுச் சகோதரர்களின் கட்சித் தாபனங்களும், தமிழ் மொழியை ஓர் அரசாங்க மொழியாக அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்துக்கு அறிவுறுத்தி யுள்ளார்கள்; குறிப்பாக இதுகாறும் மதிப்பிடாமலிந்த இவர்களின் ஒத்துழைப்பும் மிக அவசியமென்பதை நாம் வற்புறுத்துகிறோம். அரசியல் இலட்சியங்களிலும் கொள்கை களிலும் என்ன வேற்றுமைகள் இருப்பினும் மொழியின் பெயரால் தமிழ் பேசும் மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு, தமிழின் உரிமையை ஆதரிக்கும் நியாயபுத்தியுள்ள சிங்களம் பேசும் மக்களின் ஆதரவையும் பெற, முற்படவேண்டும். தேசத்தின் ஒற்றுமையையும், அமைதியையும் நிர்ணயிக்கும் ஓர் பிரச்சினையாதலால், தேசத்தின் நன்மையில் அக்கை கொண்ட எல்லாத் தேசாபிமானிகளும், இப்பிரச்சினையில் சுமுகமான முடிவுகான முற்ற படவேண்டியது கடமையாகும். தனிச் சிங்களச் சட்டத்தால் இத்தீவின் தமிழ் மக்களி டையே பொங்கியெழுந்த உணர்ச்சிப் பிரவாகத்தோடு ஒப்பிடும்போது, "சமஷ்டி" வாதிகள் தங்கள் மகாநாட்டில் நிறைவேற்றிய தீர்மானம் நிதானமானதும், நியாய மானதும்; என்றே கருதுகிறோம். ஆகவே, முதலில் நம்முள் ஒற்றுமையை வளர்ப் போம்; பெரும்பான்மைச் சகோதரர்களுக்குப் போதிய அவகாசம் கொடுத்து நிதான புத்தியுள்ளவர்களாக மாற்றி, ஓர் ஐக்கிய இவங்கையை சிருட்டிக்க முயலுவோம். அது தவறினால் நமக்கென ஒரு இராட்சியத்தை அமைத்துக்கொள்ள வழிவகைகள் வகுத்துக் கொள்ளுவோம். சுயமொழிப் பிரச்சினையில் முதலாவதாக தமிழ்—சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளுக்கும் சம உரிமை கொடுக்கப்படவேண்டியது முக்கியமானது. சம உரிமை அளிக்க மறுப்பது நாட்டின் சிறப்பிற்கும், நல்ல ஆட்சிக்கும் ஆபத்தானதாகும்; காலப்போக்கில் பொதுமக்கள் கொதித்தெழக்கூடும். அவலத்தில் "அன்னை இவங்கை" அழிந்தொழிந்து போகக்கூடாதென்பதையே நாம் அறிவுறுத்துகின்றோம். இவங்கையில் பேசப்படும் தமிழ்—ஆங்கிலம்—சிங்களம் ஆகிய மூன்று மொழிகளையும் நாட்டில் வாழும் ஒவ்வொரு பிரசையும் கற்றுத்தேர்ந்து களிப்படையும் சூழநிலையை உருவாக்கவேண்டும் என்பதையே நாம் உளந்திறந்து உரைக்கின்றோம். அதுவே ஒற்று மையும் "ஒரு தேச மக்கள் நாம்" என்ற உணர்ச்சியும் ஓங்கச்செய்ய வல்லது; பொருளாதார சுயீட்ச ஆக்க வேலைகளில் கூட்டுறவும் ஒத்துழைப்பும் கைகூடும். உலக நாடுகளில் பல, பலப்பல புதுவழிகளில் முன்னேறிப் புதுவாழ்வுமை ஆக்கஞ் செய்து புகழடைந்து வரும்போது, நம்நாடு மாத்திரம் சுயநலப் புழுக்களின் குறுகிய நோக் கத்தால் சூனியமாகிப் போகக்கூடாதென்பதே நமது தீர்ப்பு.

மொழிச்சட்டத்தை எதிர்த்துப் பேசுவதால் பயனில்லை. தமிழை வளர்க்க செய வில், வாழ்க்கையில் யார் ஆக்க முறைகளில் உதவுகின்றார்களோ, அவர்களே தமிழுக்கு உண்மையில் தொண்டு செய்தவராவார். நமது பண்பாடு, மொழி முதலியன வளர்ச்சி யுறுவதற்கு தற்போதய நிலையில் அரசாங்கத்தை நாம் எதிர் பார்ப்பதற்கில்லை; ஏனெ னில் அவர்கள் தேசிய இயக்கம், மொழி, பண்பாடு என்றெல்லாம் கூறிக்கொள்வது தம் இனத்துக்குரியவற்றையே சார் கிறது. தமிழ் மக்களே தமிழ்த்துறைகளைத்தையும் காப் பாற்ற வேண்டிய காலம் வந்து விட்டது. எம் மக்களின் முயற்சியை வருங்காலத்து வர லாறு புகழ்ந்து சுறும். ஆரம்ப வகுப்புத் தொடக்கம் பல்கலைக் கழகம் வரை தமிழ்க் கல்வி அளிக்க வழி வகுக்க வேண்டும். தமிழ் மக்களின் உரிமையைப் பெற பல்கலைக் கழகம் நிறுவி அதன் மூலம் மொழியையும் உரிமையையும் காப்பாற்ற வேண்டும். இந்தியா விலே சில தனிப்பட்ட செல்வந்தர்கள் சொந்த முயற்சியால் பல பல்கலைக் கழகங்கள் ஆரம்பித்துள்ளதாக அறிகிறோம். நமது மொழி, கலைகள் முதலியவைகளைப் பாதுகாத்து வளர்க்க ஒரு தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் மிக அவசியம். தங்கள் எதிர்காலத்தைப் பற்றி யீதியும், கவலையுமடைந்துள்ள ஈழத் தமிழ் மக்கள், தங்கள் முயற்சிகளை இவ்வித ஆக்க

வழிகளில் திருப்பினால் மிக நல்ல பலன் கிடைக்கும். இதற்கென ஒரு இயக்கம் உருவாக்கி யிருப்பதையறிந்து நாம் பெருமிதம் அடைகிறோம். இன்றைய நிலையில் இவ்வித தாப னத்தை ஆட்சியாளர் அமைத்துத் தருவார்களென்று தமிழர் வாளாதிருக்க முடியாது. அங்ஙனம் வாக்குறுதியளிப்பது வேறொரு சூழ்ச்சியாகும்; அவ்வாக்குறுதியை நம்பி ஏமாற்றமடையாமலிருப்போமாக. ஆகவே தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இயக்கத்தை நம்மக் கள் ஆதரிப்பார்களாக. அவ்வியக்கம் தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் கல்வித்துறை, பண்பாட் டுத் துறை, பொருளியற்றுறை ஆகிய இம் முத்துறைகளிலும் ஆராய்ச்சியும் அலுவலும் ஆற்ற முன் வந்துள்ளதையிட்டு பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறோம். தமிழ்ச்சமுதம் வழிப் படைந்துள்ள இச்சமயம், இவ்வித ஆக்க முயற்சிகள் மூலம் தான், தங்கள் எதிர் காலத் தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதை உணரத் தவற மாட்டார்களென நம்புகிறோம். இங்ஙனம் செய்து தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு ஈழத் தமிழர் சமுதாயம் மத்தியதானமாக இருப்பதையே நாம் விரும்புகிறோம். உலகில் பல பாகங்களிலும் வாழ்கின்ற தமிழர்களையெல்லாம் சேர்ந்து ஒத்துழைத்து உலக தமிழ்க் கலைமன்றம் ஆரம் பிக்கவேண்டுமென்றும் தமிழ்நாடு இதற்கு மூலதானமாக இருந்து வழிகாட்டவேண்டு மென்று சென்னையில் கூறிய யோசனையை நாம் வரவேற்கிறோம். இவ்வித விரிவான வழிகளில் தமிழர் தங்கள் கலை மறுமலர்ச்சிக்காக முயல்வது நல்ல பயனளிக்கும்.

தமிழ் மொழி தமிழருக்குமட்டும் சொந்தம் என்று எவரும் எளிதில் கூறிவிட முடியாது. முசிலிம் மக்கள் தமிழ்மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டு எண்ணிடற்கரியது. தென்னிந்தியாவிலுள்ள முப்பது இலட்சம் முசிலிம்களும் இலங்கையில் உள்ள ஐந்து இலட்சம் முசிலிம்களும் பெரும்பான்மையாக தமிழையே தாய் மொழியாகக் கொண் டுள்ளார்கள். இவ்விரு நாட்டிலுள்ள இம்மக்களுக்குள் சமூக, கலாச்சார, மொழித் துறைகளில் நெருங்கிய தொடர்புள்ள தென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்நாடு களில் எழுந்துள்ள மொழிப்பிரச்சனையைச் சமாளிப்பதற்கு இவர்கள், நிதானத்தையும், தீர்க்கதரிசனத்தையும் கைக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இன்று இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் முசிலிம் மக்களின் ஒரு பகுதியாரை அரசியல் அநாதைகளாக்கும் சூழ்நிலையையே நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, குறுகிய மனப்பான்மையுடைய சுயநலவாதிக ளின் செய்கைகளுக்கு ஆளாகாமல் அதிக விழிப்புடனிருந்து கடமையாற்றுமாறு வேண்டுகிறோம். இம்முசிலிம் மக்கள் அரபுக்கலாச்சாரப் பொக்கிஷத்திற்கு வாரிசுகளாக இருந்த போதிலும் இன்று அவர்கள் அரபு மொழி பேசுபவர்களாயில்லை. இன்று தமிழில் பாண்டித்தியம் உடையவர்களும் கூட தமிழ் முசிலிம் இலக்கியத்தைப் பற்றியோ, தமிழுக்கு முசிலிம்கள் ஆற்றியுள்ள தொண்டைப் பற்றியோ, தமிழ் இலக்கியம் அரபுப் பதங்களின் கலப்பினால் இசிலாமியக் கருத்துக்களினாலும் எவ்வாறு மேம்பாடடைந்திருக் கிறதென்பதைப் பற்றியோ ஞானமில்வாதிருப்பது வருந்தத் தக்கது. திருவாளர் முகம் மது உவைஸ் எழுதிய “Muslim Contribution to Tamil Literature” என்ற ஆராய்ச்சிக்கட் டுரையைப் படித்து இக்குறையை ஓரளவு நீக்கலாம் என்றே அபிப்பிராயப் படுகிறோம். சென்ற காலங்களில் இசிலாமியத் தத்துவங்கள், எண்ணங்கள், வாழ்க்கை வழிகள் ஆகிய இரத்தினங்களைத் தமிழ் உலகிற்கு வாரிவழங்கி இருப்பதே போன்று, வருங்காலங்களிலும் இன்னும் பன்மடங்காக அச்சே வையில் ஈடுபடுவார்களென எதிர்பார்க்கிறோம். ஜனாப் அப்துல் உறமீத் பாகவிப் பர் களின் திருக்குர்ஆன் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு இசிலாமிய இலக்கிய உலகில் ஒரு புத்துணர்ச்சியை எழுப்பியிருப்பதுடன், ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் திருக்குர் ஆனுக்குமிடையே நெருங்கிப் தொடர்பை ஏற்படுத்தி வைக்க ஒரு சிறந்த சாதன மாகவும் விளங்குகிறது. கொழும்பு சாஹிரக் கல்லூரி அதிபர், ஜனாப் எ. எம். எ. அவீஸ் அவர்கள் தென்னிந்தியாவில் நடந்த முசிலிம் கவிஞர் தினக் கூட்டத்தில், தமிழ் இலக்கியம் சிறப்பும் தொன்மையும் வாய்ந்ததாய் இருப்பதுடன் புதுமையும் புருந்த தாய் உள்ளது என்றும் அந்தச் சீரும், சிறப்பும், செழுமையும் வாய்ந்துள்ள தமிழுக்கு முசிலிம்களாகிய நாமும் நம்முடைய உதவியை அளித்து இன்னும் பன்மடங்கு சிறப் படையச் செய்ய முயல்வது நமக்கே பெருமை அளிப்பதென்றும், தனது தலைமைப் பேருரையில் குறிப்பிட்டார். இதை நாமும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறோம். முசிலிம் தமிழ் இலக்கிய நூல்களைப் பதிப்பிக்காமல் இருந்தால் தம்முடைய கலாச்

சார வளர்ச்சிக்கும் பாதுகாப்பிற்கும் இடையூறு விளைவிப்பதும், தமது தனிப்பட்ட பண்பாட்டையும் இழக்கவும் நேரும் என்று மேலும் ஐஓப் அஸீஸ் அவர்கள் எச்சரிக்கை செய்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நம் நாட்டிலே சனநாயகத்தைக் கேலிக்கூத்தாக்கும் நிலையிலிருக்கும் போது, எமது அரசாங்கப் பிரமுகர்கள் வெளி நாடு சென்று சனநாயகத்துவத்தின் சிறப்பைக் குறித்து அழகாகப் பேசுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் சனநாயகத்தை தமது சொந்த பலாபலன்களுக்குப் பாவிப்பதே. சனநாயகத்தை ஆட்சியில் மக்கள் தீவிர பங்கெடுக்காவிட்டால், சனநாயகம் எதேச்சாதிகாரமாகி விடக்கூடும். இன்று இலங்கை அத்திசையிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. சர்வதேச நியதிப்படி, ஒரு நாட்டில் குடியேறி ஐந்தாண்டுகள் வசிக்கும் ஒரு தொழிலாளிக்கு அந்நாட்டின் பிரசையாக உரிமையுண்டு. ஆனால் இங்கு பத்து இலட்சம் மலைநாட்டுத் தமிழர், இரண்டொரு தலைமுறைகளாகவும், பல்லாண்டுகளாகவும் வசித்து வந்தும், வாக்குரிமை பறிபோகும் படி, தங்கள் பெரும் பான்மைப் பலத்தால் நிறைவேற்றி விட்டார்கள். மற்றோர் முக்கிய சம்பவம் தமிழ் சமூகத்தினரின் உள்ளம் வேதனையடையும் படி திணித்த தனிச்சிங்களச் சட்டமே. ஆகவே, நிலமையைக் கணக்கிட்டு அதற்கேற்ப முதியோர் முதல், குறிப்பாக வாலிபர் வரை அதிக விழிப்புடனிருந்து செயலாற்றுமாறு வேண்டுகிறோம். அறுபதாவது ஆண்டு கடந்து, தமது தள்ளாத வயதிலே தமிழ் சமூகத்தின் அரசியல் பாதுகாப்புக்காக இங்கிலாந்து சென்ற சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் பல திறப்பட்ட பணிகள் இக்கால வாலிபர்களுக்கு இனையற்ற வழிகாட்டிகளாக விளங்குமாருக.

வாழ்க தமிழ் மொழி!
வாழ்க நற்றமிழர்!!

ம. சிவபாலராசா,
ஆசிரியர்.

வீசும் இளந்தென்றல்

கலாநிதி க. வித்தியானந்தன்
(பல்கலைக் கழகம், பேராதனை)

மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து

புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றல்

என்பது சிலப்பதிகாரம். பொதியமலையிலே ஓங்கி, தமிழ்ச் சங்கம் தமிழ் பேணிய மதுரையிலே வளர்ந்து, தமிழ்ப் புலவர் நாவிலே பொருந்தியது தென்றல். இதனாலேயே பொதியமலை 'தென்றல் வருமலை' எனப்படும்; பாண்டிய அரசன் 'தென்றற்கோன்' எனப்படுவான். தெற்கே இருந்து வீசும் காற்று தென்றல். இதனைச் சில் காற்று என மதுரைக் காஞ்சி குறிக்கும். தென்வளி என்பது நெடுநல்வாடை. அசைவளி என இதனைக் குறிப்பிடும் குறுந்தொகை. தமிழ் முனிவன் அகத்தியன் வாழ்ந்ததாகக் கொள்ளப்படும் பொதியமலையிருந்துவந்த இத்தென்றல் இளமையோடு ஈழத்தில் கொழும்பு மாநகரிலிருந்து வீசுகின்றது. "ஈசனெந்தை இணையடி நீழல், வீசுதென்றல் போன்றதே" என்று அப்பர் சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளியதும் கவனித்தற்குரியது. உலகிலே பிறந்தவர் யாவரும் இறைவனின் அடி நீழலிலே உறைவதையே வாழ்க்கையின் பேரெனக்கொள்வர். அதற்கு ஈடாகக்கொள்ளப்படுவது தென்றல் என்றால், தென்றலின் மகிமைதான் என்னே!

இத்தகைய பெருமை படைத்த தமிழ்த் தென்றல், அன்று, பல நூற்றாண்டுகளுக்குமுன், உலகெங்கும் வீசியது. "யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்" என்ற மனப்பான்மை உடைய தமிழர் பல இடங்களுக்கு சென்று, தமது மொழியையும் அவ்விடங்களிற் பரப்பினர். அக்காலத்திலே தமிழர் தென்னிந்தியாவிலே தனி அரசு செலுத்திப் பிறநாடுகளிலும் தமது புகழைப் பரப்பியதாலேயே தமிழ்த் தென்றல் அவ்விடங்களிலும் வீசிற்று. மேலும் நாடு செழிப்புற்றுப் பல வளங்களும் பொருந்தியிருந்தமை

யாலும், அதனூற் பிறநாடுகளுடன் ஏற்பட்ட வணிகத்தொடர்பினாலும், தமிழ்த் தென்றல் ஆங்காங்கு பரவியது.

பண்டைத் தமிழ் மக்கள் தம் நாட்டினைவிட்டுப் பிறநாடுகளுக்குச் சென்று, பெரும் பொருள் திரட்டினர். சுமாத்திரா, யாவா, மலேயா முதலிய தீவுகளிலும் தீவகற்பங்களிலும் முற்காலத்தே தமிழர் குடியேறி, அரசு நிறுவியும், வணிகம் செய்தும் தமிழ் மணங்கமழச் செய்தனரெனத் தமிழ் நூல்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். சங்க காலத்திலே தமிழ் நாடு கடல் அரசியாகவும், வணிக உலகின் இருப்பிடமாகவும் விளங்கியது. உரோமர், கிரேக்கர் முதலியோருடன் தமிழர் பெரும் வணிகம் நடத்தினர் அக்காலத்திலே. மேலூடு தன் வாழ்க்கைத் தேவைக்குத் தமிழ் நாட்டை எதிர்பார்த்தது எனலாம். பெருந்தொகையான பணம் பெறுமதியான அணிகளும் வாசனைப் பொருட்களும் ஆண்டுதோறும் உரோமாபுரிக்கு ஏற்றுமதியாயின. பிளினி, பெரிப் புளுசு முதலியோரின் வரலாற்று நூல்கள் அக்காலத் தமிழ் நாட்டு வணிகத்தினைப்பற்றிப் பரக்கப் பேசுகின்றன. இவ்வாறு தமிழ் நாட்டுப் பொருட்கள் பிறநாடுகளுக்குச் சென்றமையால் தமிழ்த் தென்றலும் அங்கு வீசிற்று.

சோழப் பெருமன்னர் காலத்திலே தமிழரின் ஆட்சி பிறநாடுகளை உள்ளடக்கியது. ஈழம், சீயம், மலாயா, சாவகம், கடாரம் முதலிய நாடுகளில் தமிழர் கொடி வீரத்துடன் கம்பீரமாகப் பறந்தது. இவ்வரசரின் வீரத்தினால் தமிழ் மொழியும் பிற நாட்டு மொழிகளுடன் சேர்ந்து ஒலித்தது; தமிழ்த் தென்றல் எங்கும் வீசியது. சோழப் பெருமன்னர் காலத்திற்குப்பின், ஐரோப்பியர் காலத்திலே, மேலூட்டார் தொடர்பினால் தமிழ் மணம் எங்கும் பரவிற்று. தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பயனுடைத்தாகிய அச்சியந்திரங்களைத் தமிழ் நாட்டில் வருவித்தது இவர்கள் செய்த தொண்டுகளில் ஒன்றாகும். அத்துடன் மேலேத்தேசத்திலும் தமிழ் அச்சியந்திரங்களை நிறுவி, நூல்கள் வெளியிட்டுத் தமிழ் மொழியை அங்கும் பரப்பினர். உலக இலக்கிய வரிசையில் வைத்து எண்ணக் கூடிய பல தமிழ் நூல்களைத் தம்முடைய மொழியில் மொழிபெயர்த்தும் தமிழ் மொழியென ஒரு மொழி உண்டென்பதனை உலகறியவைத்தனர். மொழி நூல் ஆராய்ச்சியாளர் தொண்டினாலும் தமிழ்த் தென்றல் எங்கும் பரவியது. திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம், தமிழ் எழுத்துவகை, தமிழ்ச் சாசனங்கள் முதலியனபற்றி மேலூட்டார் புகழ்த்திய ஆராய்ச்சியின்பயனாகத் தமிழ்த் தென்றல் அங்கு வீசியது. மேலும் தனிப் பட்டவரைவிட, மேலூட்டுப் பலகலைக் கழகங்களும் திராவிட மொழிகளைத் தம்முடைய பாடத்திட்டத்திற் புகுத்தி, அப் பல்கலைக் கழகங்களிற் பயிற்றப்பட்ட கல்விமூலமும், அங்கு அறிஞர் செய்துவந்த ஆராய்ச்சிகள்மூலமும் தமிழ் மொழியை உலகெங்கும் புகழுடன் விளங்கச் செய்தன. தான் இறந்தபின்பு, தனது கல்லறையில் தான் ஒரு தமிழ் மாணவன் என்பது பொறிக்கப்படவேண்டுமென விரும்பினார் ஆங்கிலப் பாதிரியார் போப் ஐயர் என்றால், தமிழின் மேன்மைதான் என்னே!

இவ்வாறு உலகெங்கும் பரவிய தமிழின் இன்றைய நிலை என்ன? சேரசோழ பாண்டிய மன்னர் காலத்திலும், பல்லவப் பேரரசர் காலத்திலும், சோழப் பெருமன்னர் காலத்திலும் தமிழர் தனியரசு செலுத்திய காரணத்தினாலும், பிறநாடுகளில் வெற்றிக்கொடி நாட்டிக் குடியேறியமையாலும் அங்கெல்லாம் வீசிய தமிழ்த் தென்றல் இன்று எங்கே? மேலூட்டாரின் அரும்பணியினால் எட்டுத்திண்கிலும் புகழுடன் விளங்கிய தமிழ் மொழி, இன்று தமிழர் வாழும் பகுதிகளிலேயே பேணிவளர்ப்பார் இன்றித் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கின்றதே!

தென்னிந்தியாவையும் இலங்கையையும்விட, தென்னாபிரிக்கா கிழக்காபிரிக்கா மோரிசுத்தீவு கடாரம் மலேயா இற்தொன்சியா பீஜித்தீவு போன்ற இடங்களிலும் தமிழர் இன்று வாழ்கின்றனர். ஆனால், ஓரிடத்திலாவது மாணத்துடன்—சுயமரியாதையுடன்—தலையிமிர்ந்து உலாவ மடியாமல் இருக்கின்றதே! முன்னொருமுறை, வடநாட்டரசர் குழுமியிருந்த சபைதனிலே, கனகன் விசயன் என்ற சிற்றரசர் இருவர், தமிழின் மேன்மையை இகழ்ந்தனர் என்பதைக் கேள்வியுற்றதும், தமிழ்ப் பட்டையைத் திரட்டி வடநாடு சென்று, தமிழை இழித்துக்கூறிய இருவரையும் அடக்கி, கற்புக்கரசி கண்ணகிக்குத்திருவுருவம் செய்வதற்கு இயமமலையில் எடுத்த கல்லை அவ்விருவர் தலையிலும் ஏற்றி, தனது தலைநகர்வரை சுமந்துவரச்செய்து, தமிழரின் மாணத்தையும், தமிழின்

பெருமையினையும் நிலைநாட்டினான் சேர அரசன் செங்குட்டுவன். அந்தப் பரம்பரையில் வந்த தமிழன், அதே மொழிக்கு இன்று சாவும்ணி அடிக்கும்போது வீரமற்று மானங் கெட்டு வீணாய்த் திரிகின்றான்.

இந்த நிலையிலே தமிழ்த் தென்றல் வீசுவது எங்ஙனம்? அதிகார வெறிபிடித்த ஆளுங்கட்சியினர் எமது தாய் மொழிமேலே தங்கள் கால்களை வைத்து, நசுக்கி ஒழிக்கத் திட்டம் வகுத்துவிட்டனர். தமது மொழியை வாழ வைப்பதற்காக எமது மொழியை இவ்வாறு பாடுபடுத்தலாமா என்ற எண்ணம் அவர்கள் உள்ளத்திலே தோன்றுவதில்லை; அத்தகைய எண்ணம் தோன்றுவதற்கு ஏற்ற பண்பாடும் அவர்களிடம் இல்லை. தமது மொழியை எம்மீது திணிப்பதன்மூலம் எம்மைச் செயலறச் செய்து, எமது சால்பினை ஒழித்து, எமது மொழியையும் வேருடன் களையலாம் என்று ஆகாயக்கோட்டைகள் கட்டுகின்றார்கள் அவர்கள். இனவெறிபிடித்த இந்த மந்தையரின் அநாகரிகச் செயலே யார்தான் இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டிற்கு கண்டிக்காமல் இருப்பர்? இவர்களுக்கு உறு துணையாகத் தம் நலம் கருதும் துரோகிகள் பலர் எம்மிடையே மலிருந்திருப்பதனாலேயே இந்நிலை இவ்வளவு கேவலமாக இருக்கின்றது.

தாமும் தம்முடைய குடும்பத்தாரும் 'நன்றாக' வாழவேண்டுமென்ற மனப் பான்மையோடு, பல துரோகிகள் ஈன்றெடுத்த தாய்க்கு வஞ்சம் கேடுகின்றனர். பிள்ளைகள் தாயை மதிக்காத காலமாகிவிட்டது. இந்த நிலையிற் பிறர் எம்முடைய மொழியை மதிப்பார்கள் என்று நாம் எவ்வாறு எதிர்பார்ப்பது? தமிழ்த் தாயின் நிலை இவ்வளவு மோசமாகிவிட்டது. உலகெங்கும் 'தமிழ்' 'தமிழன்' என்று கூறிய காலம் போய்த் தென்னிந்தியாவிலும் ஈழத்திலும் கூடத் தமிழ்த் தென்றல் வீசாத காலம் வந்துவிட்டது. பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குமுன்பே தோன்றி, இலக்கண இலக்கியச் சிறப்புடன் பொலிந்து, பலரால் பேசப்பட்டும் ஆராயப்பட்டும் வந்த தமிழ் மொழியின் இடத்தில், ஏழெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் தோன்றிய, சிறந்த இலக்கண நூல் ஒன்றே இலக்கிய நூல் ஒன்றே இல்லாத ஒரு மொழி—உலகின் ஒரு மு'லையில் ஐந்து இலட்சம் மக்களாற் பேசப்பட்டுவரும் திருந்தாத மொழி—ஆட்சி செலுத்துவதா?

இம்முயற்சியை மட்டந்தட்டித் தமிழர் மானத்துடன் வாழ்வதற்கு வழிகோலிக் கொடுக்க வீராவேசத்துடன் முனைந்துவரும் இளைஞரின் ஒரு கருவியாகத் தோற்றமளிக்கின்றது இளந்தென்றல். 'தமிழர் வாழும் நாட்டிலே தமிழுக்கு முதன்மைபெற உரிமை உண்டு; இதை யாரும் மறுக்கமுடியாது' என்று முழங்கும் இளந்தென்றல். 'ஒரு நாட்டிலே தமிழ் மொழி பேசுவோர் தொகை குறைவாக இருக்கலாம்; ஆறற் பழங்குடி மக்களாகிய அவர்களுக்கு அவர்தம் தாய் மொழியே உரித்து. இந்திக்கும் சிங்களத்திற்கும் எவ்வளவு பொது உரிமை உண்டோ, அதைவிட நூறு பங்கு தமிழுக்கு உண்டு. ஆகவே தமிழரசியின் கொடியைக் கடைசி இரத்தத்துளி இருக்கும்வரை பறி போகவிடாது உரிமைப்போர் செய்யோம்' என்று அறைகூவும் இளந்தென்றல்.

இனியும் நாம் உறங்கினால் காலவெள்ளம் எம்மை அடித்துச் சென்றுவிடும். தமிழ் மொழியை இழந்த பின்னர் நாம் தமிழரென இங்கு வாழ்ந்தென்ன பயன்? எனவே, தமிழ் மொழியின் இக்கால நிலையைத் திருத்தி அமைத்து, அதன் மீட்சிக்கு வழிகாட்டுதல் இளந்தென்றலின் கடனாகும். 'யாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்' என்றும், 'சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே—அதைத் தொழுது படித்திடடி பாப்பா' என்றும் பாரதியார் பாடினார். 'தமிழன் என்றோர் இனம் உண்டு—அழிந்தம் அவனுடைய மொழியாகும்' என்பது நாமக்கல் கவிஞர் கூற்று. 'தனிமைச் சுவையுள்ள சொல்லை — எங்கள் தமிழிலும் வேறெங்கும் யாங்கண்டதில்லை' என்றும், 'தமிழ் என்று தோள் தட்டி ஆடு, நல்ல தமிழ் வெல்க வெல்க என்று தினம் பாடு' என்றும் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் ஆவேசங்கொண்டு பதறுகின்றார். இத்தகையதொரு பெருமையாய்ந்த தமிழ் மொழியை—உலக வழக்கிற் சிறப்புடன் பொலிந்து விளங்கும் தொன் மொழியை—எங்கும் பரவச்செய்தல் இளந்தென்றல் கடன்.

இன்று நாம் வாழ்வது விஞ்ஞான உலகிலே. நாளுக்கு நாள் உலகு விஞ்ஞானத் துறையில் முன்னேறிக் கொண்டே போகின்றது. விஞ்ஞானக் கருத்துக்கள் யாவற்றையும் தமிழில் நாமும் அமைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தமிழ்

மொழி பழமைப் பெருமையுடன் நில்லாது, உலக மொழிகளுடன் தலை நிமிர்ந்து உலாவும். இந்தத் தொண்டினைச் சரிவரச் செய்வதற்கும் இளந்தென்றலுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கின்றது. விஞ்ஞானப் பகுதியினர் நடத்தும் சஞ்சிகையாதலினால் இக்குறை நீங்குமென எதிர்பார்க்கலாம். அஞ்ஞானப் பழி அகன்று, தமிழர் விஞ்ஞான உலகில் விழுப்புகழ் எய்த இளந்தென்றல் தக்க சாதனமாகும்.

பொதிகை மலை விட்டெழுந்து, சந்தனத்தின் புது மணத்திலே தோய்ந்து, பூந்தாது வாரி, தெற்கு நன்முத்துக் கடல் அலையின் உச்சி தோறும் சதிராடி, மூங்கிலிலே பண்ணெழுப்பி. முத்துதிர்த்துத் தமிழகத்தின் வீதிகள் தாண்டி, பழங்குடி மக்களாம் தமிழர் வாழும் ஈழத்திலே அடைக்கலம் புகுந்து, பல்கலைக்கும் இருப்பிடமாம் கழகத்திலே, தமிழின் உரிமைப் போராட்டத்தில் தனி வீறு கொண்டு முன்னணியிற் பணியாற்றும் மாணவர் உளம் உவந்து வரவேற்கப் பொலிவுடன் காட்சியளிக்கும் இளந்தென்றல், இன்று மக்கள் உடல் அணு ஒவ்வொன்றும் சிலிர்க்க, மெல்லென வீசத் தொடங்குகின்றது: ஆம், மக்கள் சித்தம் மகிழ்ந்திடவே நன்றாய் இளந்தென்றல் வீசுகவே!

நூற் சிறப்பில் குறள் மற்றெல்லாத் தமிழ் நூல்களையுந் தாழ்த்தித் தான் உயர்ந்து நிற்கிறது; ஒரு நாட்டு மக்களின் உள்ளத்தினுள்ளே உயிரிலே இடங் கொண்டுள்ளனவும், என்றென்றும் மாயாது திகழ்வனவுமாகிய ஒரு சில பெரு நூல்களில் அதுவும் ஒன்று.

—ரெவரெண்டு ஜி. யு. போப் எம். ஏ. டி. டி.

இந்திய கலாச்சாரத்தின் அடிப்படை முக்ய அம்சங்களுக்கெல்லாம் நிலைக்களமாக இருந்து வருவது தமிழ் நாடே. தமிழ் நாட்டின் பழம் பெரும் தமிழ் மொழி, இந்தியாவின் பெருமை மிகுந்த பொக்கிஷம்.

—பண்டித் ஜவஹாலால் நேரு

விழிகளைத் திறந்திடுவீர்!

நாஞ்சில்: கி. மனோகரன் M.A.,

ஈழத்தில் செந்தமிழ்க் காவலர்...உளம்
ஈர்த்திடும் பாவலர் நாவலர்
வேழத்தை வேலனுக் காக்கியோர்—இந்த
வையத்திலார்க்கிணை சொல்லுவேன்?

சாமுகம் சாவகம், சீனகம் — சென்று
சிந்தினர் கீர்த்தியை, வென்றனர்
ஆழ்கடல் தாண்டினர் அன்பினால்.....வைய
மாண்டனர் அன்னவறக் கீடு யார்?

வாணிபம், நற்கலை பண்பினால், மொழி
வாழ்வு வளத்தின் வகையினால்
நீணிலம் ஏத்திட வாழ்ந்தனர்.....அவர்
நீடிசை பாடிட நாவிலை.

இன்றோ,

வெந்தனர், வீழ்ந்தனர் வீழ்ச்சியில் — நிறை
வெற்றியின் நாதம் தகர்ந்தது
வந்தவர் சென்றவர் தந்ததை அள்ளி
வாரி யனைத்தனர் அய்யகோ!

சிந்தனை ஓடம் புரண்டது.....வாழ்வு
சிக்கிற்று, “நம்பிக்கைச்” சூழலில்
அந்த மில் லின்பக் கருத்தொலி—வெறும்
அர்த்த மில் வெற்றோலி ஆயதாம்.

பைந்தமிழ்ப் பொய்கையில் நஞ்சடா — உண்ட
பண்பினர் உள்ளம் பிரிந்தனர்—
நைந்தனர் — ஒற்றுமை கொன்றனர் — இன்று
நாடிலை — கொத்தடிமைத் தனம்.

வாழ்த்துடித்திடும் வையமே! தமிழ்
வாணரே, வாலிபக் கூட்டமே!
ஈழத்துத் தாய்க்குலச் சீர்த்தியே—தமிழ்
ஈன்றிட்ட மாணவக் கூட்டமே!

விழிகளை வாவினாக்கிய — தொழில்
வித்தகரே உழைப்பாளிகாள்!
விழிகளைத் திறந்திடுவீரின்னே — வாழ
வாய்ப்புகள் காணுவீர்! வெற்றி காண்.

உ. கே. சி.

பன்னேழலை ந. சுப்பிரமணியம்

(வைத்திய கல்லூரி)

நேரிசை வெண்பா

1. கல்விக் கடலான் கவியரசன் கம்பெனனுள்
செல்வக் களஞ்சியம் சீதற்றுன் — நல்வழியில்
வந்த இராமனெனும் மன்னன் கதையொன்றைச்
செந்தமிழிற் சூட்டினே தந்து.
2. அந்தக் கவியினது ஆழ்ந்த கருத்தெல்லாம்
இந்த வகுடமெலாம் எய்தாமல் — வெந்துயரில்
வீழ்ந்த தமிழனுக்கு வீரமுடன் டிகேசி
ஆழ்ந்த பொருள் சொன்னான் அறிந்து.
3. தன்பத்தில் ஆழ்த்தற் சுவைபொதிந்த பாடல்கள்
இன்பம் வெறியமைதி ஈயுநால் — அன்புச்
சரங்கக் கவிதைகள் சோபையுடன் டிகேசி
அரங்கேற்றி இன்புற்றுன் அன்று.
4. உள்ளத் துணர்ச்சியெலாம் ஊற்று எடுத்துபெறும்
வெள்ளமென ஓடவே வேகமுடன் — உள்ள
கருத்தை உருசி பெறக் காதலுடன் தந்தான்.
தருவாம் சிதம்பரகா தன்.
5. வாழ்க பொருட்பினிலே வந்த தமிழமிழ்தம்!
வாழ்க கவிக்கம்பன் வல்லுரைகள்!! — வாழ்கவே
பாடிருந் கற்றுணரப் பாங்காய் நயமுரைத்த
தாமமுடை டிகேசி தான்!!!

சு ப டி

ஒரு பெரு முழக்கம்

முருகையன் B. Sc. (HONS) Ceylon

சிலுசிலுத் துவகை தூவும்
தென்றல்வந் தூலாவும் சோலை
மலர்களின் வனப்பைத் தீட்ட
வாய்த்ததெம் தமிழே! இந்த
மலர்களின் வனப்பைத் தீட்டும்
மட்டிலே நிற்குமோ? தன்
குலமுழுதுரிமை எய்தக்
கூவிடும் கவிதையாக.

மெல்லியல் ஒயிலார் சாயல்,
வில் விழி வளைவின் கோணம்,
முல்லையி னகையை வெல்லு
முறுவலைப் படம் செய்கின்ற
சொல்லுள தமிழே, இன்று
துவண்டிடும் உரிமை வாழ்வு
வெல்லவல் லொலியில் இன்னே
விளைத்திடும் வீர ஓசை,

நிலாக்கதிர் நுழைந்தாடாடும்
நிமிர் அர மியத்திற், பெண்கள்
விலாப்புறம் நோக்கி வீசும்
வேல்விழிப் புதுமை தன்னைப்
பலாப்பழம் கனிந்த சொல்லிற்
பாடும் ஓர் தமிழே, இன்று
வலோற்கர மனிதர் செய்கை
மாய்த்திடச் சினந்து சீறும்.

காலத்தின் தாக்கம் வென்ற
 கவிதையாய் நல்வாழ்வுச்
 சீலத்தைப் படைத்துத் தந்த
 செந்தமிழ்ச் சொல்லே, இன்று
 சீலத்தைச் சொல்லும் அந்தச்
 சேலையைச் செய்வதோடு
 சீலமாய்க் கிழிந்து போன
 உரிமையைப் புதுக்க ஏங்கும்.

கல்லையே களிமண் போலக்
 கைவலி கொண்டு மாற்ற
 வல்லசிற் பிகளோடன்று
 வாழ்ந்தசெந் தமிழே, இன்று
 வல்லடி வழக்குப் பேசும்
 மடமையோர் கயமை வீழ்த்தி
 நல்லசீர் இதயம் தோன்ற
 நவின்றிடும் உரிமை வார்த்தை.

திண்புயம், திரண்ட மார்பு,
 தீயுறழ் கூர்மை நோக்கு,
 கொண்டகாளைகளின் தீரம்
 கூறிடும் தமிழே, இன்று
 பிண்டுடைந் தொழியப் பார்க்கும்
 பெருமையை, இனத்தின் மாண்பை
 விண்டுரைத்திடமுன் நிற்கும்,
 விறுவிறுப்பான சொல்லில்,

யாமொலி மீட்டி, மாதர்
 ஏழிசை பாட்டில் ஓதும்
 தாழிசை இனிமையாகச்
 சமைந்தசெந் தமிழே, இன்று
 வாழ்வினில் உரிமைவற்றி
 வரண்டமை கண்டாவேசத்
 தூழிவெங் கனலே போல
 ஒருபெரு முழக்கம் செய்யும்,

இலட்சிய வாழ்க்கை

அறுசீராசிரிய விருத்தம்

(1)

ஒளியிலாத் தீபந் தென்றல்
உலவிடாச் சோலை, நீர்பெற்
ரெளிர்த்திடா ஆழி, இன்ப
ஒலிதரா நாத யாழ்போல்
இளமையிற் ரெடங்கிப் பாரில்
இலட்சிய வாழ்க்கை யின்றி
விளங்கிடு மனிதர் யாரும்
விலங்கினை நிகர்ப்ப ரன்றே!

(2)

பற்பல நாட்டை யெல்லாம்
படைகளால் வென்று தங்கள்
சொற்படி நடத்த வெண்ணுந்
துணைமிகு மன்னர்க் குண்டோ
நற்பெருங் குறிக்கோள்? சேர்த்து
நாளெலாம் பணத்தை வைக்கும்
அற்பனும் உலோபிக் கிஃதோர்
அரும்பெருங் குறிக்கோ ளாமோ?

(3)

இப்படி வாழ்த லின்றி
இலட்சிய வாழ்க்கை நின்ற
தப்பிலாப் பெரியோர் தம்மின்
தனிப்பெரும் வாழ்க்கை பற்றி
அப்பெரும் மனித ரீந்த
அரும்பெரும் நூல்கள் கற்றுத்
துப்புடன் வாழ்தல் நன்றே
துன்பமே நேர்ந்த போதும்.

(4)

பணப்பலஞ் சிறிது மில்லைப்
பாரினில் வாழும் மக்கள்
துணைப்பல மில்லை யென்று
சொல்வது நினைப்ப தெல்லாம்
உணர்விலா மக்கள் பேச்சென்
றுரைத்திட உலகோர்க் கெல்லாம்
குணப்பெரும் மனிதர் வாழ்வைக்
கூறுவேன் கேண்மின் மேலே.....

பன்னை முலை: ந சுப்பிரமணியம்

(வைத்திய கல்லூரி)

நீ இறக்கும் பொழுது உலகம் உனது பிரிவை நினைத்து அழவேண்டும்—
உனது சேவை கிடைக்காமற் போகிறதே யென்ற ஏக்கத்தினால் —துளசிதாசர்
சும்மா உலகின் சுமையாக விரேன் —சுவாமி சுத்தானந்தர்
ஏதாவது ஒரு தருமத்தைத் தன்னுடையதாகக்கொண்டு
அதன் இலட்சியத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு அதற்கு உண்மையாய்
நடப்பவன் உண்மையான மனிதன் —சீ தீவாச ராகவன்
பயனில்லாத வாழ்க்கை பரிமளமில்லாத புஷ்பத்தைப் போலிருக்கும்
—அறிஞர் அண்ணா.

(5)

கொடைமிகு சடையப் பர்தம்
கூலியாட் போல வாழ்ந்தும்
அடைந்தனன் கவிமன் னாக
அரும்பெரும் புலவன் கம்பன்,
கொடுத்தும் பணத்திற் காகக்
குதிரையைக் காத்து வந்தும்
கடைசியிற் செகப்பி ரீயர்
கல்வியிற் பெரியோ ரானார்.

(6)

உடுப்பதற் காடை யின்றி
உண்பதற் குணவுன்மின்றி
அடுப்பினின் வெளிச்சந் தன்னில்
அளப்பரும் இரவல் நூல்கள்
படித்துமே அமெரிக்காவின்
பார்புகழ் முதல்வ னாக
அடைந்தனன் அடிமை வழ்வை
அகற்றிய விங்ஙன் பாரீர்!

(7)

சித்திரம் தீட்டி வாழ்ந்தும்
செருமனி நாட்டின் மன்னாய்
உத்தமன் ஹிட்லர் வந்தான்!
ஊரெலாம் வெறுக்கக் கண்டும்
பொத்திய கந்தை யோடு
போவதற் கிடமே யின்றி
அத்தினம் நிரப்பில் வாழ்ந்தும்
அறிஞனாய் பெண்டா வந்தான்!

(8)

கல்லொடு முட்கள் தம்மைக்
கண்டுமே அஞ்சா தம்பு
வில்லொடு தாக்கி னாலும்
விசயனாய்ப் பொருது வென்று
செல்லலநோய் குறுக்கிட் டாலுஞ்
செல்வழி கெதியாய்ச் சென்று
நல்லவோர் குறிக்கோ ளோடு
நாமெலாம் வாழ்தல் வேண்டும்.

எமது இசைச் செல்வம்

திருமதி மகேஸ்வரி மகாதேவா B.A. (HONS) Ceylon
(முன்னாள் தமிழ் விரிவுரையாளர் — பேராசன)

நீர் வளமும் நிலவளமும் நிறைந்த நாடென்று புகழப்படுவதோடமையாது கலைவளஞ் சிறந்த நாடென்றும் பாராட்டப்படுவது தமிழ் நாடு. காவிரியும் வைகையும், பெண்ணையும், பொருநையும் மக்கள் விடாய்தீர்த்து, உணவு பெருக்கி அவர் உடல் நலம் பேணி, உவகையோடு வாழ உதவியது போல, கலை வளர்த்த பெரியார் பலர் தமிழ் நாட்டிற்கேற்றித் தம் கலைச் செல்வங்களால் மக்கள் ஆன்ம தாகத்தைத் தீர்த்துப் பேரின்பப் பெரு வாழ்வு பெற உதவினர். நீரும், நிலனும் அவற்றிலுள்ள அழகெல்லாம் இறைவன் படைப்பு. கலைகள் யாவும் மனிதன் படைப்பு. இணையற்ற இயற்கையின் அழகையெல்லாம் படைத்தவனும் ஒரு நாமம் ஒருருவமில்லாதவனுமாகிய இறைவனுக்கு ஆயிரம் திருநாமம் கொடுத்து அவனுக்கே வடிவத்தையும் படைத்த மனிதனின் உள்ளத்தான் எவ்வளவு உயரியது! இறைவனை இசை வடிவின் எண்ப் போற்றினர் தமிழ் மக்கள். இறைவனை அடைதற்குச் சிறந்த வழி அவனுக்குகந்த பாடல்களைப் பாடுவதே என நம்பினர் தமிழடியார். சரித்திர காலத்தின் தொடக்கத்திலே அன்றி அதற்கு முன்னராகவோ பூங்குழலி பங்கன் உறையும் வெள்ளி மலைக் கீழ்க் கிடந்து விளரி பாடினான் இராவணன். அன்றே தென் கோடியிலிருந்து வட கோடி வரை பரந்ததாம் தமிழிசை எனக் கூறப்படுவதைக் கேட்டிருக்கிறோம். பண்ணின் இன் மொழி கேட்கும் பரமனையும், பழமறைகள் முறையிடப் பைந்தமிழின் பின் சென்ற பச்சைப்பசங்கொண்டலையும், முத்தமிழில் வைவாரையும் அங்கு வாழ வைக்கும் முருகனையும் இன்னும் பிற தெய்வங்களையும் இன்னிசைப் பாடல்களாற் பாடி, அவ்வின்பத்திலே ஈடுபட்டு, மீண்டும் மீண்டும் பாட விரும்பிப் 'பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்' என அவ்விறைவனை இரந்தனர் தமிழடியார். இறைவனைத் தாம் பாடியதோடமையாது அவனையும் இசை பயில்ச் செய்தனர். "பண்ணும் பதமேழும் பலவோசைத் தமிழவையும்" என ஞானசம்பந்தரும், "ஓசை ஒலியெல்லாமாய் நீயே" என நாவுக்கரசரும் "ஓழிசையாய், இசைப்பயனாய்" எனச் சுந்தரரும், "முன் நல்யாழ்பயில் நரம்பின் முதிர் சுவையே" என நம்மாழ்வாரும் இறைவன் இசையே உருவாகி நிற்பதைக் காட்டுகின்றார்கள். இசை வடிவின்னாகிய இறைவனை இசை பாடும்போது. மான்கள் மேய்கை மறந்து, மேய்ந்த புல்லும் கடைவாய் வழிசோரச் சித்திரங்கள் போல நின்றன வென்றும், மரங்களும் இன்னிசையில் ஈடுபட்டுத் தேன் சொரிந்தும், மலர் பொழிந்தும், கொம்புகள் தாழ்ந்தும் விளங்கினவென்றும், பாம்பும் மயிலும், யானையும் சிங்கமும், மானும் புலியும் இயற்கையிலுள்ள தம்பகைமை மறந்து இசைவலைப்பட்டன வென்றும் தமிழ்ப்புலவர் பாடினர். உலகிலுள்ள சராசரங்கள் யாவற்றையும் பிணிக்கும் திறன் இசைக்கு உண்டு என்பதை அவ்வறிஞர் உணர்ந்திருந்தனர்.

இசையாவது பண்ணொடு கவந்தும் தானத்தோடு கூடியுமியங்கும் பாட்டுக்களாகும். மிகப் பழைய காலத்திலேயே பாடலும் ஆடலும் தமிழ் நாட்டினர் வாழ்வோடு இயைந்து விளங்கின. நிலத்தை ஐவகையாகப்பிரித்த தமிழர் அவ்வைந்நிலங்களுக்குரிய பண்களையும் அமைத்தனர். குறிஞ்சி நிலத்துக்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணும், பாலைக்குப் பஞ்சரமும். முல்லைக்குச் சாதாரியும், மருதத்துக்கு மருதமும், நெய்தலுக்குச் செவ்வழிப்பண்ணுமுரிய வென வகுத்தனர். இவற்றைத் தவிர ஆம்பல், காமரம், நைவனமாகிய பண்களும் பாடப்பட்டன. கவி, பரிபாடல் முதலிய பாவகைகள் இசையோடு பாடுதற்கென்றே இயற்றப்பட்டவை. தமிழிசைக்கு அகவல், செப்பல் துள்

ள், தூங்கல் ஆகிய ஓசைகளும், குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, வினரி, தாரம் என்னும் ஏழிசையும், மெலிவு, சமன், வலிவு என்னும் மூவகைத் தானமும் உரியனவாயிருந்த. இசைத் தமிழ் நூல்களான, பெருநாரை, பெருங் குருகு பஞ்ச பாரதீயம், இசை நுணுக்கம், தானவகை யோத்து, இசைத்தமிழ்ச்செய்யுட்டுறைக் கோவை முதலியன இறந்து பட்டன. இளங்கோவடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரத் திலே தமிழிசையைப் பற்றிய பல உண்மைகளை அறிகிறோம். தமிழிசைக்குரியது பண் இப்பண்ணினின்றும் தோன்றியன திறம், பண்ணியற்றிறம், திறத்திறம் ஆகிய பிரிவுகள். இந்தப் பண்களில் அமைத்தே ஏழாம், எட்டாம், ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நாயன் மாரும் ஆழ்வாரும் தமது பாக்களை அருளினர்.

இசைக்கு அனுகூலமாக இசைக்கருவிகள் பல தமிழ் நாட்டில் இருந்தன. அவற்றுள் வேயங்குழலையே முதன்மை உடையதாக மதித்தனர் தமிழர். காட்டில் வளர்ந்திருந்த மூங்கிலின் தொளை யொன்றிற் காற்றுப் புகுந்து இன்னொரு தொளையாற் புறப்படும் போது இயல்பாக உண்டான இசையைக் கண்டு, வேயங்குழலே முதலில் ஆக்கினர் தமிழர். அதன் பின்னரே மற்றைய இசைக்கருவிகள் இயற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இயற்கை நலம் வாய்க்கப் பெற்றதும். சுரவேறுபாடின்றி இசையைப் பிறப்பிக்கும் திறனுடையதும் வேயங்குழல் அச்சிறப்புப்பற்றியே.

“குழல்வழி நின்ற தீயாரே யாழ்வழித்
தன்னுமை நீன்றது நகவே தன்னுமைப்
பிவழி நீன்றது முழுவே முழுவொடு
கூடிநீன் றிசைத்த தாமந் தீகை”

எனக் குழலையே முதலில் வைத்துக் கூறினர் இளங்கோ. யாழ் வகையிலே பேரி யாழ், சகோட யாழ், செங்கோட்டியாழ் மகரயாழ் முதலிய பலவகைகள் இருந்தன என அறிகிறோம். அவையெல்லாம் இன்று இறந்து பட்டன. அவற்றின் தோற்றத்தினையும், இசை நுட்பத்தினையும் ஆராய்ச்சி செய்து உலகுக்களித்த உயர்திரு விபுலானந்த அடிகளுக்குத் தமிழ் உலகு என்றும் கடப்பாடுடையது. தாளத்தை இசைக்கும் கருவிகளான முழவு, பதலை, தட்டை, எல்லரி, தொண்டகம் முதலியனவும் அக்காலத்தில் இருந்தன என அறியக் கிடக்கின்றது. பண் இசைத்தலே தொழிலாகக் கொண்டு பாணர் என்ற சாதியார் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்தனர். அரச சபையிலும், மங்கல விழாக்களிலும், கோயில்களிலும், ஒவ்வொரு தமிழனின் இல்லத்திலும், அவனின் ஒவ்வொரு செயலிலும் இசை நிறைந்திருந்தது. தமிழன் வாழ்க்கையில் இசை இன்றியமையாததாய் விளங்கியது. அதனாற்றான் இசைக்கு உயர்வு கொடுக்காது வாழ்க்கை ஒழுங்குகளைக் கூறப் புகுந்த சமண பௌத்த மதங்கள் சில காலம் மட்டுமே தமிழ் நாட்டிற் பரவிப் பின் அருகி ஒழிந்தன.

தமிழனது உள்ளத்துணர்ச்சிகளும் மெய்ப்பாடுகளும் இசை வடிவமாக வெளிப்படுகின்றன. அவன் உயிர்த்தலும் உறங்குதலும் இறத்தலும் இசையில். குழந்தை விளையாட்டும் காதலும் இசையில் தான் தமிழன் புரிகின்றான். பிறந்ததும் தாய் இசையோடு தாலாட்டுப் பாட அழகை ஒழிந்து துயிலுகின்றது தமிழ்க் குழந்தை.

“எப்பொருட்டும் தானையாய் யாவைக்கும் வீடாகும்
அப்பொருளும் நம்சிலனைப் பாடுதங்ங்ணம் அம்மாலும்” எனப்பாடி அம்மானை ஆடியும்,

“யின்னிலங்கு மேகைகள் ஆர்ப்பவார்ப்ப வெங்கணுத்
தென்னன் வாழ்க வாழ்க வென்று சென்று” பந்தடித்தும்,

“வன்சொல் யவனர் வளநாடு வன்பெருங்குந்
தென்ருமரி யாண்ட செருவில் கயற்புலியோன்
மன்பதை காக்குங் கோமான் மன்னன் திறம்பாடி” ஊசலாடியும்

“கன்று குணிலாக் கனியுதிர்ந்த மாயவன்
இன்றநம் மானுள் வநுமே ஈவன் வாயிற்
கொன்றையம் பூங்குழல் கோமோ தோழி” எனப்பாடிக் குரவை யாடியும்,

“யொழில் தரு நயமலரே புதுமணம் வரிமணலே

பழதறு தீருமுடமே பனைஇள வளமுடையே

முழுமத் புரைமுடமே முரிபுரி விச்சிணையே

எழுநடு மின்னிடையே யெனையிடர் செய்தவையே” எனக் காதல் புரிந்தும்,

பின் உயிர் நீக்கும் பொழுது இசைவல்லார் அருகிருந்து தேவாரம் திருப்புகழ் முதலியவற்றைப் பாடியும், உயிர் நீத்தபின் உற்றார் யாவரும் ஒருங்கு கூடி இசையோடு ஒப்பாரிபாடி ஓலமிட்டழவும், இவ்விதமாகத் தமிழனது வாழ்க்கை முழுவதும் இசை நிறைந்துள்ளது.

தமிழரின் வாழ்க்கை முழுவதும் ஒரே இசை மயமாக இருந்தலின் மற்றச் சாதியாருக்கு இசைக்கு உகந்த சந்தர்ப்ப மல்ல என்று தோன்றும் நகழ்ச்சிகளிலும் தமிழனுக்கு இசை பாட வந்துவிடுகிறது. நமது நாடக மேடைகளிலே தலை வெட்டுப் படு முன் கோவலன் பாடுகிறான். மனைவியை விலை கூறுவிற்கும் பொழுது அரிச்சந் திரன் பாடுகிறான். நல்ல தங்காள் தன் குழந்தைகளைக்கிணற்றில் போடுவதும் பாடிக்கொண்டே. நவரசங்களில் ஏதாவ தொன்று மீதூரப்பெற்ற காலையில் தமிழனுள்ளத் தினின்றும் இசை எழுவது ஓர் உண்மை நிகழ்ச்சி. அரசன் கூப்பிடுகிறான் ஆக்கினைக்குட்படுத்த. தமிழன் நாவுக்கரசன் “நாமார்க்குங் குடியல்லோம்” எனப்பாடத் தொடங்கிவருகிறான். அரசன் மதயானையைவிட்டு இடறச்செய்கிறான். அப்பொழுதும் “அஞ்சவது யாதொன்று மில்லை, அஞ்சவருவதுமில்லை என்னும் இசையே எழுகின்றது.

ஆரியர் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்த பொழுது அவர்களுடைய கலாச்சாரமும் பண்பாடும் தமிழ் நாட்டினருடைய கலாச்சாரத்தோடும் பண்பாட்டினோடும் கலக்கத் தொடங்கின. சங்ககால இலக்கியத்திற் காணப்படும் பண்பாட்டிலேயே ஆரியக் கலப்புக் காணப்படுகிறது. எனக் கூறுவர் அராய்ச்சியாளர். வடநாட்டிலிருந்து பல்லவர் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து அட்சி செலுத்தத் தொடங்கிய காலந்தொட்டு வடநாட்டு நாகரிகம் தமிழ் நாட்டிற்கு சிறிது சிறிதாக இடம் பெறத்தலைப்பட்டது. பல்லவ மன்னர் கலைகளை எல்லாம் வளர்த்தனர். மகேந்திரவர்மன் என்ற பல்லவ அரசனின் குடுமியாமலைக் கல்வெட்டு பலவகைப் பண்களையும் தாளவகைகளையும் விளக்கி நிற்கிறது. இப்பொழுது நமது நாட்டில் வழங்கும் இசையைக் கர்நாடக சங்கீதமெனக் கூறுகிறோம். இந்தக் கர்நாடக சங்கீதமென்பது என்ன? இந்தத் தொடர் சுமார் ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்குமுன்புதான் வழக்கில்வந்தது 15 நூற்றாண்டில் கன்னட மொழியில் தேவர் நாமர் என்னும் பாடல்களை இயற்றிய புரந்தரதாசருக்குக் கர்நாடக சங்கீத பிதாமகன் என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டதாக அறிகிறோம். விசயநகர சாம்ராச்சியம் வீழ்ச்சியடைந்தபின் தஞ்சாவூர் இசைக்கு நீலக்களஞ்சை விளங்கியது. தஞ்சை மன்னர்களின் கலை ஆர்வத்தினாலும் ஆதரவினாலும் கோவிந்த தீட்சதர், வேங்கடமகன் முதலியோர் தென் இந்திய இசைச் சரித்திரத்தில் புதியதொரு சகாத்தத்தை உண்டாக்கினர். இராகங்களை ஆராய்ந்து அவற்றை எழுபத்திரண்டு மேளகருத்தா இராகங்களாகவும் அவற்றிலிருந்து பிறக்கும் ஐன்ய ராகங்களாகவும் பிரித்தனர். கர்நாடக சங்கீதத்துக்கு இப்பொழுதிருக்கும் உருவத்தை உண்டாக்கிச் சிறப்பித்தவர் 18ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தியாகராஜ சுவாமிகள், முத்துசாமிதீட்சதர், சியாமாசாஸ்திரிகள் என்னும் மூவர். கீர்த்தனம் என்கின்ற இசை உருவத்தை எமக்களித்தவர் தியாகராஜர். சங்கீதிகள் எனக்கூறப்படுகின்ற வேறுபாடுகளை ஆக்கிய வரும் அவரே. 18ம் நூற்றாண்டில் இசை வளர்த்த பெரியார்களுள் முதல் இடம் அவருக்கே உரியது. தியாகராஜருக்கு முன்பு சங்கீதம் கவிதையுடன் இணைந்திருந்தது ஆனால் தியாகராஜரின் கீர்த்தனங்கள் கவியின் கண்ணால் நோக்கி யாப்பணி வைத்து அளக்க முடியாதவை. அவரது சொற்கள் எளியவை. அவர் நோக்கம் கவிதை பாடுவதல்ல. இசை பாடுவதே. சிறுவயது தொட்டு அவர் உள்ளத்தே ஊறி நின்ற பக்தியை இன்னிசையாகப் பொழிந்தார். சொல்லுகள் பொதிந்திருக்கும் உணர்ச்சி வேகமும். உணர்ச்சிக்கேற்ற இசைப் பண்பும் அவர் கீர்த்தனங்களுக்குச் சிவசக்தியைக் கொடுக்கின்றன. சங்கீத உலகம் முழுவதும் தியாகராஜரை இசையரசு எனப் பாராட்டுகின்றது இவர் தமது தாய் மொழியாகிய தெலுங்கிலேயே தம் கீர்த்தனங்களைப் பாடினார். முத்துசாமிதீட்சதர் வட மொழியில் அற்புதமான இசை நுணுக்கங்களையெழுப்பி பாடினார். அவற்றை மிகவும் வருந்திக் கற்றே பாட முடியும். சியாமாசாஸ்திரிகள் தெலுங்கிலும் வடமொழியிலும் பாடினார். இருவரும் அபூர்வராகங்களுக்கு உயிர் கொடுத்தனர்.

இவர் மூவரும் ஒரே காலத்தவர். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் திருவாரூர் என்னும் ஓரே இடத்திற் பிறந்தவர். தமிழ் நாட்டிலேயே வாழ்ந்தவர். கர்நாடக சங்கீத முறையை உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்த இம்மூவரும், தமது திறமையாலும், பக்தியினாலும் தமிழ் நாட்டு இசைக்கலையிற் புகுத்திய அறிவெல்லாம் முற்றிலும் தமிழ் நாட்டுக்கு வெளியிலிருந்து வந்ததல்ல. தமிழ் நாட்டிலே தோன்றித்தமிழ் மொழியோடு வளர்ந்து வந்த இசையைத் தான் அவர்கள் பாடினார்கள். வடமொழிக் கலப்பினால் தமிழ் மொழி ஓரளவுக்கு வளம்பெற்றது. தமிழர் மதம் வடமொழியாளர் தொடர்பினால் புதிய முறையில் வளரத் தொடங்கித் தமிழ் நாட்டுக்கே உரிய சைவ சித்தாந்தமாகப் பரிணமித்தது. தமிழர் இசையும் கர்நாடக சங்கீதமாக வளர்ச்சி யுற்றது. சைவசித்தாந்தத்தை விளக்கும் சொற்கள் யாவும் வடசொற்களாக இருந்த போதிலும் அந்தத் தத்துவக் கொள்கை வடநாட்டில்லை. கர்நாடக சங்கீதத்தில் வட மொழிக்கீர்த்தனைகளும் இராகத்தின் பெயர்களும் காணப்பட்டனும் அவ்வகையான சங்கீதம் வடநாட்டில்லை. எவ்வித புதிய கலாச்சாரம் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தபோதும், அதிலுள்ள சிறப்பு மிகுந்த பகுதியை மாத்திரமே தமது கலைவளர்ச்சிக்கெனப் பயன்படுத்தும் திறமை தமிழருக்குப் பண்டு தொட்டே உண்டு. தமிழ் நாட்டு மக்களின் திறமையினால் உருப்பெற்றதுதான் கர்நாடக சங்கீதம். இது பெரும் பான்மையும் தமிழ் நாட்டில்தான் காணப்படுகிறது. பழைய சோழ நாடாகிய தஞ்சாவூரை யும் அதன் எல்லைகளையும் தான் அதிகமாகச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு செழிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் கர்நாடக சங்கீதம் வளர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன வெனில், சங்ககாலத்திலே சேர சோழ பாண்டிய மன்னரால் ஆதரிக்கப்பட்டும் தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களில் தெய்வத்தோடு சேர்த்துக் கும்பிடப்பட்டும், தேவார, திவ்வியப் பிரபந்தப் பாசரங்களாலே பண்பெற்றும், இளங்கோவடிகளின் இலக்கியத் தாலும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையிலும் கூறப்பட்டும் விளங்கிய இசைக்கலையே தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களுக்கேற்ப மாறுபட்டுச் சிறப்பெய்திக் கலை வானார் திறமையால் கர்நாடக சங்கீதமாக மாறியதனால்தான்.

மிகப் பழைய காலத்திலேயே தமிழ்மொழியை இயல், இசை நாடகமென முத்தமிழாகப் பிரித்தனர் தமிழ் மக்கள். தென்றற் காற்றின் உயிர்ப்பிலும், அருவி நீரிலும், மலரில் புரலும் வண்டின் ஓவியிலும் இசையைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். இசையின் மீது கொண்ட ஆசையால், இசை இயம்ப வல்ல கல் தூண்களையும் மதுரை, அழகன் கோயில், திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களிற் காணப்படும் கோவில்களில் அமைத்து வைத்தனர். குறவஞ்சி, பள்ளு முதலிய இசை நாடகங்களைத் தமிழ்ப்புலவர் ஆக்கினர். மேனாட்டு இசைக் கருவியாகிய வயலினைத் தமது இசையை இழுக்கின்றி இயம்பும் கருவியாக அமைத்துக்கொண்டனர். அருணகிரிநாதர் கோபல கிருஷ்ண பாரதியார், வேதநாயகம் பிள்ளை, அருணா சலக்கவிராயர் முதலியோர் இவிய தமிழ்க் கீர்த்தனைகளைத் தமிழுலகுக்கு அளித்தனர். "யான்புகலும் இசையுமணிந்தருளே" என இறைவனை வழந்திய இராமலிங்க கவாமிகளும், தமிழணர்ச்சியும் இசையுணர்ச்சியும் ஒருங்கே புலப்பட புதிய அடகுடைய பாடல்களைப் பாடிய சுப்பிரமணிய பாரதியும் இன்னும் இக்காலத்தில் தமிழில் இசைப்பாடல் இயற்றிவரும் பாபநாசம் சிவன், ஜி. என். பாலசுப்பிரமணியம், தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, சத்தானந்த பாரதி முதலியோரும் நம் இசைச் செல்வம் செழித்து வளரச் செய்பவராவர்.

நம் முன்னோர் நமக்களித்த இசைச் செல்வமாகிய பண்முறை எவ்வளவோ இருக்கிறது. அவற்றைத்தேடி எடுத்துத் தகுந்த முறையிற் பயன்படுத்துவது நமது கடமை. கலை வளர்ச்சிக்கென உண்டாக்கப்பட்டிருக்கும் எமது அரசாங்கப்பகுதி எமது கலைவளர்ச்சிக்கும் ஆதர வளிக்க முன்வருமா?

தேவி

தா. சிவசுப்பிரமணியம்
பொறி இயல் பகுதி—I

[“அன்றிந்து முண்டோ அடைக்கும் தாழ்”, இதனிலேயே அவன் கண்கள் நீர் சொட்டின. ஏன்?
—ஆசிரியர்]

எங்கள் குடும்பக் கடலிலே அன்று ஒரே புயல், பூகம்பம். “தேவி, நீ என்னைக் கட்டுப்படுத்திவிடமுடியாது. இது என் சொந்த விஷயம்” இல்லை, நீங்கள் ஒழுங்காக இருந்துதான் ஆகவேண்டும். மனைவியென்றால் மக்களை ஈன்றெடுக்கும் இயந்திரம் மட்டுமல்ல. கணவனுடைய சொந்த விஷயத்தில் மனைவிக்கும் பங்குண்டு” என்று கடுகடுத்தாள். “குடிப்பதால் என்ன குடிமுழுதிப்போச்சா. ஊருக்குப் பயந்து பரதேசம் போகவா, நீயா என்னை அடக்கிவிடப்போகிறாய்” என்று அவள் கன்னத்தில் பளீர் என்று ஒரு அறை கொடுத்தேன். அடுத்த நிமிசம் வீட்டைவிட்டு வெளியேறினேன். அன்று எனக்கு ஆபீசில் வேலையே ஓடவில்லை. சிந்தனா உலகத்தில் சஞ்சரித்தேன். ஆறு வருடத்திற்குமுன் நடந்த சம்பவங்கள் எல்லாம் என் மனக்கண்முன் வந்து சுழன்றன.

நான் அப்பொழுது ஒரு சர்வகலாசாலை மாணவன். எங்களுக்கு அன்று விடுமுறை தொடக்கம் ஆனதால் கோட்டைப் புகையிரத வீதியில் ஒரே அமழி, அமர்க்களம். எங்கே பார்த்தாலும் ஒரே சணசமுத்திரம். நேரமாக ஆக எல்லோரும் புகையிரதத்தை நோக்கிப் படையெடுக்க தயாராயிருந்தார்கள். வந்துவிட்டது வண்டியும். நான் முந்தி, நீ முந்தி என்று எல்லோரும் புகையிரதம் நிற்குமுன்பே ஏறிக் கொண்டார்கள் இந்த அமழியின் விளைவால் ‘மிசிங் கொலத்தில்’ (Missing Coloumn) வந்தவை சூட்கேசின் கைபிடி, நண்பர் ஒருவரின் சேட்கொலார் முதலிய சில, சற்றுப் பின்பாக எங்கள் கலாசாலை மாணவிகள் கூட்டம் ஒன்று வந்து நாங்கள் இருந்த பெட்டியில் ஏறியது. அப்பொழுது தான் நான் தேவியை முதல் முதலாகக் கண்டேன். எத்தனை துடுக்காக “நீங்களும் எங்களுடன் படிப்பவர்கள் தானே. பெண்கள் நின்று வர ஆண்கள் உட்காருவதுதான் நீங்கள் கற்றுக் கொண்ட பழக்கமா” என்று ஆங்கிலத்தில் கேட்டுவைத்தாள் அந்தப் பெண்.

—நான் சிறுவயதில் சமய பாடத்தில் பாடமாக்கிய பட்டினத்தார் பாடலில்

‘பெண்ணை வந்ததொரு மாயப் பிசாசும் பிடித்திட்டென்னை

கண்ணல் வெருட்டி முல்யான் மயக்கி.....’ என்ற பாடலை எப்

பொழுதும் என்னால் மறக்கமுடியவில்லை. பாட்டைப் படித்த பின்பு நான் பெண்களை வெறுத்தேன் என்று சொல்லவும் வேண்டுமா. எனக்கு உதவியாக எங்கள் பொறி இயல் பகுதியும் பிரமச்சாரி மடமாய் அமைந்திருந்தது. இரும்போடு பழகும் எஞ்சினியர்களுக்கு பெண்மையும் தெரியாது, மென்மையும் தெரியாது என்றால் மிகையாகாது. என் பெயர் கூட லட்சுமணன் என்றிருந்தால் எவ்வளவு பொருத்தமாய் இருந்திருக்கும். லட்சுமணன் சீதையின் பாதத்திற்குமேல் என்றுமே ஏறிட்டுப் பார்க்கவில்லையாம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாப் பெண்களும் எனக்குச் சீதா பிராட்டி ஆயினர்—ஆனால் அன்று மாத்திரம் ஏனோ என்னையுமறியாமல் ஒரு சக்தி பிறந்தது. “பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் சமஅந்தஸ்துக் கேட்கும் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் நீங்கள் மாத்திரம் பெண்களுக்கு ஆண்களை இடம் கொடுக்கும்படி கேட்பது கேவலமாயில்லையா?” என்று கேட்டுவிட்டேன். எல்லா மாணவர்களும் ‘கொல்’ என்று சிறித்தார்கள். அவள் நாணிாள். பின்பு “நாங்கள் உங்களது சகோதரிகள் என்று எண்ணி இடம்

கொடுங்கள்" என்றான் இரக்கமாக. நான் மாத்திரம் என்ன பேயா? டெண் என்றால் பேய்க்கும் மனமிரங்குமே. என் வேண்டுகோளின் பேரில் எல்லா நண்பர்களும் எழுந்து பெண்மைக்கு மரியாதை செலுத்தினர்.

நண்பன் ஒருவன் கேட்டதின்பேரில் தன் பெயர் தேவி என்றும், மற்றவர்களை யும் அறிமுகம் செய்துவைத்தான். அவள் அந்த இரவு முழுவதும் பாடினாள் அல்லது எங்களைப் பாடவைத்தாளோ தெரியாது. நின்றபடி தான் பிரயாணம் செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டபொழுதும் மாணவர்களின் உற்சாகம் எல்லேகடந்திருந்தது. அன்று இலங்கைப் பூமிசாத்திரத்திலே காணமுடியாத பல ஸ்ரேணிகள் புகையிரதநிலையங்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன. அபாயச்சங்கிலிக்கு அபயம் கொடுக்க யாருமில்லை. மின்சார விளக்குகள் கண்ணை மூடி முழித்தன. ரிக்கற் பரிசோதகரின் தலைக்கறுப்பே காணவில்லை. அது ஒரு புனித தினமென்று அதிகாரிகளுக்கே தெரியும்போல.

பட்டினத்தாரின் சீஷனுக்கு மாத்திரம் அன்று ஏனோ நொய்வுகண்டுவிட்டது. அந்த பெண் தேவியின் எழிய உடையும், பொலிவான மதிவதனமும் அதில் தவறும் புன்சிரிப்பும் எந்த தளராத மனத்தையும் ஆட்டம்கொடுக்கச் செய்துவிடும். விஞ்ஞான மேதைகளான நியூட்டனும், ஐன்ஸ்டீனுமே காணமுடியாத ஒருவித சக்தி, என்னை அவளிடம் இழுத்து கண்காணமுடியாத தங்கச் சங்கிலி ஒன்றால் பிணைத்தது என்றே கூறலாம். எங்கள் உதவிக்காக அவள் நன்றியுணர்ச்சியுடன் என்னைப் பார்த்த பார்வை ஒன்றிருக்கிறதே, அப்பப்பா, அது என்னை மோகனஸ்திரம்போலச் சுட்டது. இதைத் தானே காதல் என்பது! தற்செயலாக அந்தப் பக்கம் திரும்பியபோது எங்கள் இருவரது கண்களும் சந்தித்தன. "அண்ணலும் நோக்கினான், அவளும் நோக்கினான்" எனலாம். என்னை மறந்து நான் விண்ணிலே பறந்துகொண்டிருந்தேன். யாரோ என் முதுகைச் சுரண்டுவதுபோலிருந்தது—திரும்பினேன். அட பாவிப் பட்டினத்தாரே, இங்கேயும் வந்திட்டியா அப்பா! நான் பட்டினத்தார் சரியா அல்லது பாவையின் பார்வைக் கெதியா எனத்தவித்தேன். மனத் தராசில் எடைபோட்டேன்—புலப்படவில்லை. புகையிரத ஸ்தானத்தில் இறங்கும் பொழுதும் எங்கள் பார்வைகளைப் பரிமாறினோமே ஒழிய கதைக்கவில்லை. "கண்ணெடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச் சொற்கள் என்ன பயனுமில்" என்கிறது பொய்யாமொழி. என்னவோ காதலுக்கு கண்ணில்லைத்தான், ஆனால் கண்மட்டும் இல்லாவிட்டால் காதலேது உலகிலே.

விடுமுறை முடிந்து கலாசாலை தொடங்கியது. மனோகரமான மாலை வேளை, நான் காற்று வாங்க கடற்கரைக்குச் சென்றிருந்தேன். இயற்கையின் இன்ப எழிவிலே என்னை மறந்தேன். தேவி, தேவி என்று எத்தனைமுறை மணலில் எழுதியிருப்பேனோ தெரியாது. யாரோ ஒரு குரல் என் பின்னலிருந்து "நீங்களா" என்றது. ஆம் தேவியே தான். நான் இதைச் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவசரமாக நான் எழுதியதை அழித்தேன். அவள் பார்த்திருப்பாள் என்றே எண்ணுகிறேன். "மன்னிக்கவும் நான் உங்களைக் காணவில்லையே" என்றேன். "நானும் பார்க்கிறேன். ஏதோ சில்லறைக் காசைப்போட்டுவிட்டு எத்தனை நேரமாக மணலில் தேடிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்" என்றான் குறும்பாக. சில்லறைக் காசல்ல. பத்தரைமாற்றுத் தங்கம். அதுவும் கையோடே கிடைத்துவிட்டது என்று சொல்லலாம் போலிருந்தது. உதடுகள் உதவினவா? கைக் கடிக்காரத்தைப் பார்த்துவிட்டு "நேரமாகிவிட்டது உங்களுக்கு நாளைக்குப் பாடம் ஒன்றுமில்லையா" என்றான். எழுந்து; வழிகாட்டிகள்போல எங்கள் முன் கைகோர்த்து நடந்துகொண்டிருந்த இரு தம்பதிகளின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றலானோம். எங்கள் பின்னால் வந்த யாரோ "எவ்வளவு பொருத்தமான வருங்காலச் சோடி இவர்கள்" என்பது கேட்டது. "இவர்களுக்கு வேறு வேலையே கிடையாதுபோல" என்றான் தேவி. "என்னவோ, பெரியோர் வாக்கு ஒரு காலமும் பொய்க்காது என்கிறார்கள்" என்றேன். காற்று வாங்கச் சென்ற என்னிடம் இதயத்தையே வாங்கிச் சென்றுவிட்டாளே காரிகை. இதன்பின் எத்தனையோ சந்திப்பு. காதலைப்பற்றி, கலாசாலையிலும் (தூண்களே சான்று பகருமே) கடற்கரையிலும் எவ்வளவோ ஆராய்ச்சி.

கடற்கரையிலே கண்டெடுத்த வாழ்க்கைப் படகை கரைகாண அன்புக் கடலிலே நாம் இருவரும் துடுப்பெடுத்து வலித்தோம். காவியக் காதலர் லைலா—மஜ்னூ,

ரேமியோ—யூலியட் எல்லாம் எங்களுக்கு உவமைதான். அப்பொழுது தெரிந்த உலக மெல்லாம் இரண்டே மனிதரைக்கொண்டது. கணவன்—மனைவி.

★

★

★

★

எங்களுக்குப் பிறந்தான் ஒரு மகன்—செல்வம். அவன் பிறந்தபின் எங்கள் குடும்பத்தில் என்ன துரதிருஷ்டம் புகுந்ததோ—என் மனைவியின் அன்பில் ஒருவன் பங்கு பற்றவந்துவிட்டானே என்று என் பணம் தடித்தது. அதே நேரத்தில் எல்லாத் திசையாலும் என்னைக் கவலைவந்தடைந்தது. மனத்துயரத்தைப்போக்க மருந்து தேடி அலைந்தேன். நண்பர் ஒருவரின் பிறந்த நாள் அது. ஒரு 'கிளாஸ்' மதுபானத்தை நீட்டி இது கவலையைப்போக்கும் களஞ்சியம்—கவலைப்படாமல் பருகங்கள் என்றார். கைகூசியது. எனினும் விஞ்ஞானம் படித்தவன் என்றமுறையில், எதையும் ஒருமுறை பரீட்சித்துப்பார்ப்பது நல்லது என்ற நோக்கத்துடன் பருகினேன். பழக்கத்தைப் பின் நிறுத்தவே முடியவில்லை. கரைபுரண்டுவரும் காட்டாற்றின் வரம்பை உடைத்து விடுவசுலபம். கடலுவதென்றாலோ? என் நிலை கண்டு என் மனைவியின் இளம் உள்ளம் உடைந்துவிட்டது. உடைந்த கண்ணாடியைக்கூட உருக்கி ஒட்டிவிடலாம். உள்ளம் உடைந்தால் உடைந்ததுதான்.

மாலையில் சிறிது மனம் தேறி வீட்டுக்குப் புறப்பட்டேன். பாதையோரத்தில் ஒரு குடிகாரன் தன் மனைவியை அடித்துக்கொண்டிருந்தான். விலக்குப் பிடித்த ஒரு பெரியவர் "வாழ்க்கையில் யாரும் குடிகாரனாகப் பிறப்பதில்லை. சந்தர்ப்பம் அவனை அப்படி மாற்றுகிறது. திருந்த எண்ணம் கொண்டவன் எந்த நேரமும் திருந்திவிடலாம்" என்றார். என்னைச் சுட்டிக்காட்டுவதுபோலிருந்தது. வேகமாக வீடு வந்து சேர்ந்தேன். கதவுகள் பூட்டப்பட்டிருந்தன. மனம் தடுமாறியன்னல் வழியாக உள்ளே எட்டிப்பார்த்தேன். அந்தோ! நான் அங்கே கண்ட காட்சி. என்னுடன் எவள் வெகு அன்பாகப் பழகி தன் உயிரையும் கொடுக்கச் சித்தமாயிருந்தாளோ, காதலென்றால் மூன்றாவது நபர் புகழுடியாத கற்கோட்டை என்று எவள் உபதேசம் செய்தாளோ, அவளை வேறொருவனுடன் களிப்புடன் கட்டிலில் படுத்திருக்கக் கண்டேன்! அவளை அவள் இறுக அணைத்திருந்தாள் மார்போடு. கதவில் தட்டலாமா? யன்னல் அருகில் நின்று பார்ப்பது தகுந்த முறையா? எதற்கும் பொறுமை பெரிதாச்சே. "அவர் என்னை மறந்துவிட்டார். நீ தான் எனக்கினி இனபம் தரவேண்டும்" இது அவள் குரல். இன்னுமேன் தயக்கம். அவன் யார்? என் அருமை மகன் செல்வம்—அம்மாவின் அணைப்பிலே தூங்கிக்கொண்டிருந்தான்.

"தேவி," என்றேன். வாருங்கள் என்று கதவைத் துறந்தாள். அவளையும் அறியாமல் கண்ணீர் சொரிந்தது. பெண்ணின் துளிகண்ணீர் நூறு பீரங்கிக்குச் சமமாயிற்றே. தேவி, நான் திருந்திவிட்டேன். மண்ணிலே எத்தனை காலம் கிடந்தாலும் மண்ணுடன் சேராத மண்கலத்துண்டு. உன்னை நான் மறந்துவிடமாட்டேன். எனக்கு இனி மது தேவையில்லை. குடும்ப நலனும் உமது அன்பும் தான் வேண்டும் என்று உணர்ச்சி மேலீட்டினால் பேசினேன்.

"நீங்கள் நடைபாதைகளைத் திருத்திவிடும் எஞ்சினியர் மாத்திரமல்ல. நம் வாழ்க்கைப் பாதையையே திருத்திவிட்டீர்கள்" என்று என் கைகளை இறுகப் பற்றினார். "கோபமா" என்று அவள் கன்னத்தை என் கையால் தட்டினேன்.

தேவி சிரித்தாள்.

நானும் சிரித்தேன்.

எங்கள் இதழ்கள் சந்தித்தன.

தூரத்து மரமொன்றிலிருந்து எங்களிடம் களிநடம் புரிந்த இன்பத்தின் எதிரொலியாக இரு குயில்கள் கூவின. ஒன்று கூவும்போழுது மற்றையது விட்டுக் கொடுத்தே கூவியது. ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து வாழ்வதில் தான் வாழ்க்கை இன்பமாகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதுபோல.

கோணற்பார்வை

ச. செல்லத்துரை
(விஞ்ஞானப் பகுதி)

அன்று கலாசாலை முடிந்த நேரம். வீடு செல்லும் ஆவலில் விரைவில் நடந்து சென்று “பஸ்” நிலையத்தில் நின்றேன். என் ஆவலை அறிந்து கொண்டா பஸ்சில் ஆட்களை ஏற்றுகிறார்கள்? எனக்கு முன்னே நின்றவர் ஏற எத்தனிக்கும்போதே அவ்வளவு தான் என்று சொல்லி வண்டி போவதற்கு உத்தரவு பிறந்தது. வண்டி சென்றுவிட்டது. இன்னும் கால் மணி நேரம் நிற்கவேண்டும். என்னோடு வந்த நண்பரொருவருடன் பேச்சுக்கொடுத்தேன். தொடர்ச்சியில் லாமல் வகுப்பில் நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றிப் பேச்சு நடந்தது.

எனக்கு முன் நின்ற மனிதர் எங்கள் சம்பாஷணையில் குறுக்கிட்டார் “அங்கு பாருங்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் அரசாங்கம், பிச்சைப்பணம், இலவச வைத்தியம் என்றெல்லாம் உதவிசெய்த பிறகும் பிச்சை கேட்கிறார்களே? இவர்களுக்கு ஒன்றுமே கொடுக்கக்கூடாது” என மிக உறுதியாகவும் சிறிது கோபத்துடனும் கூறினார். யாரைப்பற்றியது இப்பேச்சு என்று எதிரே பார்த்தேன். சாலையின் மறுபுறத்தில், நடக்க மாட்டாது ஓர் சப்பாணி இருக்கையையும் உந்திக்கொண்டு அரக்கி அரக்கிச் சாலையைக் கடக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தது. காரியாலயங்களிலிருந்து திரும்புவவர்களின் காரர்கள், கல்லூரிகளிலிருந்து வீடு செல்லும் மாணவர்களின் சைக்கிள் வண்டிகள், இன்னும் எத்தனை மோட்டார் வாகனங்கள், இவையெல்லாம் மிக வேகமாகச் சாலையைக் கடந்துகொண்டிருந்தன. இவற்றிற்கிடையில் சப்பாணி சாலையைக் கடப்பது எளிதான காரியமல்ல. அதுவும் இந்தச் சப்பாணி பின்புறமாகவே நகர்ந்தது. சப்பாணிக்கு வழிகாட்டியாக வேறொரு மனிதன் வந்துகொண்டிருந்தான். அவன் ஒரு கையில் ஏதோ துணியால் மறைத்துவைத்துக்கொண்டிருந்தான். இருவர் உடம்பிலும் காவிபடிந்து அழுக்கேறிய கந்தல்கள். சப்பாணி ஒருவாறுக தன் உடம்புமுழுவதையும் அந்தக் கந்தல்களால் போர்த்தியிருந்தது. ஒருவாறுக இருவரும் சாலையின் இந்தப் புறத்தை அடைந்தனர். நாம் நின்றவிடத்திலிருந்து சிறிது தூரத்தில்தான் இருந்தார்கள். இப்பொழுது சப்பாணியின் முகம் நன்றாகத் தெரிந்தது. களைப்பும் சேர்வுமும் அடைந்த அந்த முகத்தில் ஓர் ஏக்கம், அந்த ஒளி இழந்த கண்கள் அருகே நின்ற மனிதனின் கையிலிருந்து—துணியால் மூடப்பட்டிருந்த—பொருளைப் பார்த்தன. அந்த மனிதன் துணியை விலக்கி, குனிந்து சப்பாணியின் மடியில் அப்பொருளை வைத்தான். அது ஓர் குழந்தை. அதன் கண்கள் மூடியிருந்தன. வாய் விரலைச் சுவைத்துக்கொண்டிருந்தது. நெஞ்சுக்குழியில் சிறு அசைவு. உயிருடன்தான் இருந்தது அக்குழந்தை. அதன் தாய்! சப்பாணிதான் அதன் தாய். அவள் தன்னை மூடியிருந்த துணியைச் சிறிது விலக்கினாள். குழந்தையின் கைகள் எதையோ தேடின. அவளுடைய நெஞ்சோடு செஞ்சாக ஒட்டியிருந்த முலையைக் குழந்தையின் வாயில் பொருத்தினாள். குழந்தையின் கைகளில் அகப்பட்டது துணி அதன் விரல்களுக்கிடையில் சிக்குப்பட்டது. அந்த மனிதன் குனிந்து குழந்தையின் உடலைக் கந்தைகளால் போர்த்தினாள்.

எங்களோடு முன்பு பேசியவர் மீண்டும் சிறிது வியப்புடன் கூறினார் “பார்த்தீர்களா, தன்னையே கவனிக்கமாட்டாத சப்பாணிக்கு ஒரு குழந்தை! பிழைக்கமாட்டாத வனுக்கு நடக்கமாட்டாத மனைவி!! அதற்கும் மேலாக இருவருக்கும் ஒரு பிள்ளை!!! பிள்ளை இல்லாமல் இருக்கமுடியாதா? ஏன் நீங்களே சொல்லுங்கள், இந்த முடத்திற்கு ஏன் கலியாணம்? அதற்கு ஏன் குழந்தை! இந்த மனிதனின் அங்கலாய்ப்பு என் செவிகளிலே நன்றாகவிழுந்தது. நாம் காத்து நின்ற பஸ் வண்டியும் வந்து சேர்ந்தது.

தது. என் முன் நின்றவர் ஏறினார். நான் சற்று விலகிக்கொண்டேன். மற்றவர்களும் ஏறிக்கொண்டார்கள். வண்டியும் புறப்பட்டது. வெளியே நின்றுகொண்டிருந்த என் னையும் சப்பாணியையும் மாறிமாறிப் பார்த்தார் வண்டியிலிருந்த அந்த மனிதர்.

வண்டி சென்றபின் சப்பாணியும் துணைவனும் நின்றவிடத்துக்குச் சென்றேன், நான் பார்த்த பார்வை அவர்களை அவர்களின் உள்ளத்தைப் பாதித்திருக்கவேண்டும். “குழந்தைக்குப் பாலில்லைச் சாமி ஏதாவது தருமம் செய்யுங்க துரை” என்று பல்லைக் காட்டியது சப்பாணி. நான் அருகில் நின்ற மனிதனிடம் என் கையிலிருந்த சில்லறையைக் கொடுத்தேன். கொடுத்துவிட்டு “ஏனப்பா இது யாருடைய குழந்தை? தாய் தகப்பன் நீங்கள் தானா” என்று கேட்டேன். இருவரும் ஆம் என்று தலையசைத்தார்கள். என் பேச்சும் முகபாவமும் என் கேள்வியை அவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லியிருக்க வேண்டும். முதலில் அவன் தன் கதையைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

அவள் :

“இந்தப் பிச்சை எடுக்கும் தொழில்தான் எங்கள் பரம்பரைச்சொத்து. என் அப்பாவும் அம்மாவும் இந்தத் தொழில்தான் செய்தார்கள். நான் சிறுமியாகவிருந்த போது ஒரு நாள்; எங்கள் கூட்டத்திற்குப் புதிதாக ஒரு சிறுவனை அழைத்து வந்தார் என் அப்பா. அவன் தகப்பன் இறக்கும்போது அவனை என் அப்பாவிடம் ஒப்படைத் தாராம். அவனுக்கும் என்னுடைய வயதுதானிருக்கும். அதன்பிறகு இருவரும் கூடவே வளர்ந்தோம். பிச்சையெடுப்பதில் ஒற்றுமை. ஒன்றாகப் பாடுவோம். அதைக் கேட்டு மக்கள் பணம் தருவார்கள். இப்படியே நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்தன. மக்கள், அதுவும் எங்கள்போல உள்ள உதவியற்றவர்கள் சந்தோஷமாயிருப்பதைப் பார்க்க இயற்கையின் நியதிக்கு விருப்பமில்லைப்போலும். ஒரு நாள் இப்படித்தான் இருவரும் ஒரு சாலையைக் கடந்துகொண்டிருந்தோம் அவன் என் கையைப் பற்றிக்கொண்டு நடந்தான். என்னால் அவனைப்போல் வேகமாக நடக்கமுடியவில்லை. ஒரு கார் வேகமாக வந்தது. அவன் என்னைப் பலமாக இழுத்தான். நான் கால் தடக்கி விழுந்துவிட்டேன், அவன் பிடித்த கையை விடவில்லை ஆனால் தடுக்கிய கால்கள்மேல் வண்டி சென்றுவிட்டது. சிலமாதங்கள் வைத்தியசாலையிலிருந்தேன். அப்பொழுதெல்லாம் அவன் நாள் தவறாமல் வருவான். என் அருகிருந்து ஆறுதல் கூறுவான். கண்ணீர்வடிப்பான். வரும் போது ஏதாவது பழங்கள், உப்பு மாங்காய் அல்லது மிட்டாய் ஏதாவது வாங்கிவருவான். அவன் மனம் எப்பொழுதும் சோர்வடைந்திருக்கும்.

“சிலமாதங்களுக்குப்பின்னர் சிசிச்சை முடிந்ததென்று கூறி வெளியேறும்படி கூறினார்கள். வெளியே வந்தபோது சப்பாணியாகவே வந்தேன். அப்போது எனக்கு வயது பதினாலு இருக்கும்.

“முடமான என்னை என் ஏழைத் தாய் தந்தையர்கள் காப்பாற்றப் பெரும்பாடு பட்டார்கள். அவர்கள் பிச்சையெடுப்பதில் எனக்கும் ஒரு பங்கு கிடைத்தது. வறுமை பிள்ளை என்ற பாசத்தையும் துண்டித்துவிட்டது. நான் தனித்தேன். உலகம் இருண்டது. இருண்ட வாழ்வில் ஒளியாக முடமான எனக்கு ஊன்றுகோலாக அமைந்தான் அவன்.

“காலை எழுந்தவுடன் நானும் அவனும் எங்காவது சனம் நடமாடும் இடத்திற்குப் போவோம். நான் எனக்குமுன் ஒரு துண்டை விரித்துப்போட்டுக்கொண்டு போவோர் வருவோரிடம் இரப்பேன். அவன் ஏதாவது கூலிவேலை செய்யப்போவான். மீண்டும் மாலையில் சந்திப்போம். அவன் தான் உழைத்த பணத்தில் எனக்கு உணவு வாங்கித்தருவான் இப்படியே பகற்பொழுது கழியும். இரவு ரெட்டியோ எதுவோ சாப்பிட்டுவிட்டுச் சாலையோரங்களில் தூங்குவோம். குளிரையும் பனியையும் அனுபவித்துப் பழகிவிட்டது எம் உடல். என்னோடு எப்பொழுதும் நெருங்கிப் பழகும் அவன் இரவுநேரங்களில் மட்டும் விலகியே இருப்பான். தூங்கும்போதும் தூரவே தூங்குவான். மற்றைய பிச்சைக்காரர் மத்தியில் நான் தனியாகவே தூங்குவேன். அவனுடைய இந்தப் போக்கு என்னை வருத்தியது. இராப்பொழுது என்னைக்கொல்லாமலே கொன்றது அப்படி எத்தனையோ இராப் பொழுதுகள் கழிந்தன. என்றாலும் அவனுடைய போக்கு மாறவில்லை. சிலநாட்களில் அவனை நெருங்க முயல்வேன். ஆனால் அவன் உடனே

விலகிவிடுவான். என்நெஞ்சு குமுறும். முடமான கால்கள் நகைக்கும். அழுவேன்
விடிந்தவுடன் அவன் வேறு மனிதனாகி விடுவான். வழக்கம்போல் பகல் கழியும்.
மீண்டும் அதே கோரமான இரவு.

“ஒரு நாள் விடிந்து எழுந்த போது அவனைக்காணவில்லை. என்னால் முடிந்த
மட்டும் தேடினேன். அன்றும் முழுதும் உண்ணவில்லை. அவன் எங்கோ போய்விட்
டான். என் ஊன்று கோலைக்காணவில்லை. என்வாழ்வு மீண்டும் சூன்யமர்கி விட்டது.
சில நேரங்களில் பொழுது போவது தெரியாமல் இருந்து அழுவேன். விடிந்தது தெரி
யாமல் தூங்குவேன். கிலர் என்னைப் பைத்தியம் என்றார்கள். எனக்குப் புற உலகே
இருண்டு விட்டது. உள்ளத்தில் அவன் என்றவது வருவான் என்ற ஒரு நம்பிக்கை
ஒளி வீசிக்கொண்டிருந்தது.

நான் நடைப்பிணமாக வர்த்தேன். சிலர் என்னைப்பார்த்து இரக்கப்பட்
டார்கள். சிலர் எனது விரித்த துண்டில் ஒரு சதம், இரண்டு சதம் என்று வீசி
விட்டுச் சென்றார்கள். நான் பணத்தைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. கிடைத்ததைக்
கொண்டு வாழ்ந்தேன். என் மனம் எதையோ கிடையாததை நினைத்து ஏங்கியது;
யாராவது இளந்தம்பதிகளைக்கண்டால் உள்ளத்தில் எதுவோ விவரிக்க முடியாத ஓர்
துடிப்பு ஏற்படும். அதுவும் சிறிது நேரம் நிலைக்கும்; மீண்டும் அதே சூன்ய நிலை.
பருவம் என்னை வாட்டியது. பலாப் பழத்தின் பிள்கப்பருவத்தில் ஏதாவது ஊறு ஏற்
பட்டால் அது வளரும் போது அந்தப்பாகத் தவிர மீதி யெல்லாம் உருண்டு முதிர்ச்சி
அடைகிறதில்லையா? அப்படித் தான் என்னையும் பருவகால வளர்ச்சி செய்திருந்தது.
அவளை நினைத்து நினைத்து ஏங்கினேன்.

ஒரு நாள் துணிமிலிருந்த பணத்தைத் துணியோடு பொட்டலமாக எடுத்தேன்.
அதற்கிடையில் யாரோ ஒருவன் ஐம்பது சதநாய மொன்றைப் போட்டான். நிமிர்
ந்து பார்த்தேன் அவனும் என்னைப்போலப் பிச்சைக்காரன். கந்தல் துணியோடு நின்
றான். அவனுக்கு நன்றி செலுத்தக் கைகளைக் கூப்பினேன். அவன் புன்னகைசெய்
தான். நானும் பதிலுக்கு இதழ் விரியச்சிரித்தேன். நான் பணத்தை எடுத்துக்
கொண்டு சென்றேன். புதிய மனிதனும் பின் தொடர்ந்தான். கடையோரத்தில் என்
னுடன் அவனும் சாப்பிட்டான். இப்படியே எனது புதிய சினைகம் ஏற்பட்டது.
பற்றிக்கொண்டு நிற்க ஒன்றுமில்லாமல் நிற்பவன் துரும்பு கிடைத்தாலும் பற்று
வது இயற்கை. முதல் நாள் பழக்கத்திலேயே புதிய மனிதன் உற்றவன் போலாகி
விட்டான். இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் புதிய மனிதனை மாலையில் கண்டேன். என்
னைப்பற்றி யெல்லாம் விசாரித்தான். தன் அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டான்.
சிறிது நேரம் ஏதேதோ பேசினோம். நெருங்கி உட்கார்ந்தோம். ஓர் புதிய அனுப
வம். அவன் கைகள் என்னை அணைத்தன. என்னை அறியாமலே நான் அணைப்பிலிருந்து
விலகிக்கொண்டேன். ஆனாலும் அவனுடைய அணைக்கும் கைகளையே என் மனம்
நாடியது. அன்று இரவு மீண்டும் சந்திப்பதாகக் கூறிவிட்டு அப்புதிய மனிதன் சென்று
விட்டான்.

“இரவு என்னால் தூங்க முடியவில்லை. அங்கும் இங்கும்பார்த்துக்கொண்டே
புரண்டுகொண்டிருந்தேன்; நெடுநேரத்திற்குப்பின் ஓர் உருவம் என்னை நோக்கி வந்
தது. ஆம் புதிய மனிதனாகத்தான் இருக்கவேண்டும். முக்காடிட்டுக்கொண்டிருந்த
உருவம் என் அருகில் வந்து உட்கார்ந்தது. இருளில் முகம் தெரியவில்லை

விடிந்து வெகு நேரத்திற்குப் பின் தான் எழுந்தேன். உற்சாகமில்லை. மனத்
தில் எதுவோ மிகவும் பரமமாக விருந்தது. அருகில் யாருமில்லை. சிறிது தொலைவில்
அவன், என்னுடன் சிறு வயதிலிருந்து பழமைய மனிதன் வந்தான். அவனைக்கண்ட
தும் என் கண்கள் கலங்கின. அவன் என்னை நெருங்கியதும் அவன் கால்களைப்பிடித்துக்
கொண்டு அழுதேன். அவன் போன நாள் தொடக்கம் நான் அடைந்த துன்பங்களை
யெல்லாம் கூறி அழுதேன். முதல் நாள் இரவு பெற்ற அனுபவத்தை சொல்லும்
போது என் தலைமயிரைப்பிய்த்தேன். தலையை மோதினேன். ஆனால் அவன் எதற்
கும் ஆச்சரியப்படாமல் இருந்தது என்னை மேலும் வருத்தியது” இல்லாறு கூறிக்
கொண்டு அவன் அவனைப்பார்த்தான்.

அவன் தொடர்ந்தான்,

“அன்று நான் அவனை இழுத்தபடியால் தான் அவன் தன் கால்களை இழக்க நேரிட்டது. ஆகவே அவனைக்காப்பாற்றும் பொறுப்பு என்னுடையதென்று உணர்ந்தேன். அப்படியே செய்து வந்தேன். ஆனால் அவள் என்றாவது தாய்மை நிலையை அடைவது ஆகக்கூடாதென்றே எண்ணினேன். முடமான அவள் தன்னையே காப்பாற்ற முடியாதிருக்கும் போது குழந்தையையும் பெற்றால் என்ன செய்வது. அவளைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் என் மனம் பதறும். இளமைப் பருவம் அவளை வாட்டியது. அதை நான் அறிவேன். அவள் கண்கண்கள் என்னுடன் பேசின. ஆனால் நான் கண்களின் பேச்சைக் கேட்க மறுத்துவிட்டேன். ஆயினும் அவள் என்னை நெருங்கும் போது உணர்ச்சிகள் எல்லை மீறுபவை போன்றிருக்கும். வலிந்து உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்துவேன். எனினும் என்றாவது ஒரு நாள் உணர்ச்சிகளுக்குத் தலை வணங்க வேண்டியவரும் என்று உணர்ந்தேன், ஆகவே அவளை விட்டு மறைந்தேன்; மறைந்து வாழ்ந்தேன். அவளைத் தனியே விட்டுப்போக என் மனம் ஒருப்படவில்லை. எனவே தலைமறவாக இருந்து அவளைக்கவனித்து வந்தேன். அவளுக்கு உயி வேண்டும் போது அவள் அறியாமலே உதவி செய்தேன். நான் மறைந்ததிலிருந்தே அவள் உணர்விழந்தவள் போல வாழ்ந்து வந்தாள். இது என்னைப்பெரிதும் வாட்டியது.

“பல நாட்களுக்குப்பின் ஒரு நாள் யாரோ ஒருவன் அவனைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்ததைக்கண்டேன். அதற்குப்பின் அவள் செய்கைகளைக் கவனித்து வந்தேன். அன்று இரவு அவனைச் சந்திப்பதாகக் கூறினான். எனக்கு அப்போது தான் கண் திறந்தன. அவள் கால்கள் முடமாயினவே தவிர உணர்ச்சிகள் முடமாகவில்லை. எல்லாப் பெண்களையும் போல அவளும் வாழ்விருப்பினாள். அவளுக்கு வாழ்வளிக்கக் கூடியவன் நான் ஒருவனே. அப்படியிருந்தும் நான் உண்மைகளைக் காண மறுத்துக்கண்களை மூடிக்கொண்டேன். இறுக மூடிக்கொண்டேன். மனித உணர்ச்சிகளின் வன்மையை அறியாதிருந்தேன் இன்று இயற்கை தொழிற்படும் வகையைக்கண்டேன். புளிய மரத்தை அடியோடு வெட்டினாலும் வேரில் தழை கொள்கிறது. நேர்நெறியில் வாழ்வைப்பெறா வட்டால் எதிர் நெறியில் வாழ்வை அடையப்பார்த்தாள் அவள். நான் வீரும்பினால் அவளுக்கு வாழ்வளிக்கலாம்.

தாய் தந்தையற்றிருந்த போது அவள் தந்தை எனக்கு வாழ்வு தந்தார். அவரின் மகள்வாழ்வை நான் முறியடித்தேன். இன்று அவள் வாழ்விழந்து உயிர்த்துடிப்புத் துடிக்கும் நேரம் என்னால் ஆனதைச் செய்யவேண்டாமா? இரவு அப்புதிய மனிதலின் வரவை எதிர்பார்த்து நின்றேன். அவன் வந்ததும், அவனுக்கு நல்லபடியாகப் புத்தி சொன்னேன்; கேட்கவில்லை. என் கைவரிசையைக் கண்டபின் தான் வழுக்கு வந்தான். அவனை வந்த வழியே அனுப்பிவிட்டு நானே சென்றேன். இருளில் அவளால் என்னை அறியமுடியவில்லை.

விடிந்ததும் நான் எழுந்து சென்று விட்டேன் கிறிது நேரம் கழித்து வந்தேன் என்னைக்கண்டதும் அவள் ‘கோ’ வென்று கதறினாள். நான் அறிந்தவற்றையே என்னினிடம் சொல்லி அழுதாள்.

அன்றிலிருந்து நாம் ஒன்றாகவே வாழ்கிறோம். இன்று நம்மிடையில் இக்குழந்தையும் கூடியிருக்கிறது. வறுமையில் பிறந்து வறுமையில் கூடிப்பிரிந்து பின் கூடி வறுமையுடன் வாழ்கிறோம்.

பைந்தமிழ் போற்றும் பொதுமை

நயினார் முகம்மது M.A.,

(தமிழ் விரிவுரையாளர், ஜமால் முகம்மது கல்லூரி, திருச்சிநாப்பள்ளி)

“தேனினும் பாலினும் தெள்ளிய அமுதினும், ஏனினும் எதனினும் இனித்திடும் தமிழ்” உலகத்திலுள்ள பலமொழிகளுள் உயர் தனிச் செம்மொழியாக விளங்குகிறது. தொன்மையும் நல்லதன்மையும் வன்மையும் வாய்ந்தது.

“பற்பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் — இந்தப் பாரில் இருந்தறம் பூண்டவள் அற்புதம் இன்னமும் கன்னியே — புது அழகுதரும் தமிழ் அன்னைபே”

என்று கவிஞர் வியக்கும் கவின் பெற்றுள்ளது. தமிழ் மொழி தனக்கே உரித்தான சிறப்பியல் புகளைப்பெற்றுள்ளது.

தமிழர் மூன்று என்னும் எண்ணிலே சிறப்பினைக்கண்டார்கள். மும்மலையும் முந்நாடும் முந்நதியும் முப்பதியும் மும்முரசும் முக்கொடியும் உடைய மூவேந்தர்களைக் கண்டவர் முத்தமிழையும் கண்டுள்ளனர். அன்று தோன்றிய இயல் இசை நாடக மெனும் முத்தமிழும் சித்தம் வியக்கச்செய்கின்றன. தமிழ் மொழியின் தனிப்பெரும் பண்புகளில் பொதுமையும் ஒன்று.

பொதுவாக மாந்தர் தன்னல வேட்கையுள்ளவராக இருக்கின்றனர். பேராசைக்காரராக இருக்கின்றனர். இவர்கள் கொண்டுள்ள

“ஆசைக்கோ ராவில்லே அகிலமெல்லாங்கட்டி
ஆனினுங் கடல் மீதிலே
ஆணைசெலவே நினைவர் அளகேசன் நிகராக
அம்பொன்மிக வைத்த பேரும்
நெசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர்
நெடு நாளிருந்த பேரும்
நிலையாக வேயினுங் காயகற் பந்தேடி
நெஞ்சு புண்ணுவர்”.

பார்வெறியும் பணவெறியும் பற்றித் தூண்டிப் பூசலும் போரும் விளைக்கின்றனர். இந்த இயற்கையான வேண்டப்படாத இயல்பினை இன்பத்தமிழ் களைந்தெறிகிறது.

உலகை — உலகிலுள்ள மனித குலத்தை ஒப்ப நோக்குகிறது தமிழ். எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதையே குறிக்கோளாகக்கொண்டுள்ளது. ஆகவேதான் எண்ணுந்தோறும் இன்பத்தரும் இன்பத்தமிழ் இலக்கியங்களில் பல ‘உலக’ என்னும் சொல்லை முதலாகக்கொண்டு தொடங்குகின்றன. பைந்தமிழ் தந்த பத்துப் பாட்டு ‘உலகம் உவப்ப’ என்று தொடங்குகிறது. வான்புகழ்கண்ட வள்ளுவர் ‘உலகு’ என்பதனை முதல் குறட்பாவிலே கண்டுகளிக்கின்றார். நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம் முதல் பாடலில் உலகினைக் கூறுகிறது. தமிழன்னையின் இடையிலே ஒளிவீசுகின்ற மணிமேகலை ‘உலகந்தரியா’ என்று தொடங்குகின்றது. கல்வியில் பெரிய கம்பனும் ‘உலகம் யாவையும்’ என்று தனது மரபில் கொற்றத்து இராமன் திருக்கதையைத் தொடங்குகிறார். சேக்கிழாரும் சிந்தையினுக்கும் செந்தமிழ்க் காப்பியத்தை ‘உலகெலாம்’ என்று கால்கோல்

செய்கிறார். இவ்வாறு இலக்கியங்கள் உலகைக் குறித்தே உதயம்செய்து இதயம் களிக் கச்செய்கின்றன. பரந்தநோக்கத்தைத்தந்து சிறந்த நிலை தந்துள்ளன.

உலக வாழ்வில் ஒருசிலர் மட்டும் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்துவிட்டால் போதாது. இன்று, வாழ்வின் வளநிலையில் இருப்பவர் சிலரே. வாழ்வின் அடிப்படையிலே உழலு கின்றவரே மிகப்பலர். வறுமையின்பிடியிலே சிறுமைப்படுகின்றவரே பலர். மனிதனைப் பற்றிக்கூறவந்த மேலாட்டு அறிஞர் மனிதன் கூடிவாழும் விளங்காகும் என்று கூறிப் போந்தார். கூடிவாழும் இயல்பினைப்பெற்றுள்ள மனிதரில்—செல்வந்துள் செல்வமாகிய சிந்தனைச்செல்வம் பெற்றுள்ள மனிதரில் வேறுபாடுகள் பலப்பல. படும் வேதனைகளும் பலப்பல. பெற்றகரிய மானுடப்பிறவி எடுத்தவர்கள் படும் துன்பங்களோ சொல்லிட வும் கருதிடவும்முடியா அளவின. வறுமை குறித்து,

“நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது”

என்று குறளுக்குடையார் கூறுகின்றார். சுட்டெரிக்கும் சுடர்விட்டெரியும் நெருப் பினைக்காட்டிலும் கொடிது வருமை என்று கூறுகிறார். வறுமையென்னும் நெருப்பிலே இட்ட புழுவேனத் துடிக்கின்றார் மாந்தரில் பலர். ஆனால் இன்னொருபக்கத்தே பார்த் தால் குன்றனைய பொருளை ஒன்றும் தொடாமல்பெருஞ்செல்வராக நிற்கின்றார் சிலர். சேர்த்துவைத்துச் சிந்தைமகிழ்கின்றார்.

இத்துன்பக்காட்சியினைப் பார்க்கின்றான் தமிழன்னை. தணியாத துயறுருகின் றான். உலகமக்கள் அனைவரும் உளமகிழ வாழவேண்டுமென விரும்புகின்றான்.

பைந்தமிழ் வளர்த்த பாண்டி நாட்டு வேந்தனொருவன் உலகைப் பார்க்கின்றான். உலகிலுள்ள உயிரினங்களைப் பார்க்கின்றான். ஒப்பநோக்குகின்றான். என்று தோன்றி யதோ இவ்வுலகம்? இன்னும் அழியாது நின்றிலங்குகின்றதே என்று வியக்கின்றான். இதற்குக் காரணம் என்ன என்று சிந்திக்கத் தொடங்கினான். நீண்ட சிந்தனைக்குப்பின் காரணத்தைக்கண்டு களிகூர்ந்தான்.

“உண்டா லம்மஇவ் வுலகம் இந்தார் அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனிதெனத் தமிழ ருண்டலும் இலரே..... தமக்கென முயலா நோன்றாட் பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையானே”

என்பதே அவன் கண்டு அகமகிழ்ந்த காரணம். நமக்கும் மகிழ்ச்சியைப் பெருக்குகின் றது. பரந்த பாரினைச் சிறந்தமுறையில் கண்ட பாண்டியனைத் தெரியவேண்டுமல்லவா? கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழதியே அவன்.

தத்துவத்தில் வித்தகராகிவிளங்கினார் ஒரு புலவர். கணியன்பூங்குன்றனார் என்பது அவர் பெயராகும். அவரை அணுகினர் சிலர். அவரது அறிவுப் பெருக்கத்தை அறிந்து வியந்த அவர்கள் அவரது ஊரையும் உறவினரையும் அறிய விழைந்தனர். தங் கள் ஊர் யாது? குடியாது? என்று கேட்டனர். ஊரையும் உறவையும் ஒருவரைக் கேட்டால் அவர் தான் பிறந்த ஊரையும் குடும்பத்தையும் கூறுவார். ஆனால் உல கனைத்தையும் பார்த்துப் பார்த்துப் பழகிவிட்ட காரணத்தால், பரந்துபட்ட அத்தமிழ் மகனின் உள்ளம் தந்த விடையே வேறு! வியப்பினைத்தரும் ஒன்று! ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்பதே அவர் தந்த விடை! எந்த ஊரும் எனக்குச் சொந்தந்தான், யாவரும் என் உறவினர்தான் என்று கூறும் விரிந்த உள்ளம் பெற்றிருந்தான் தமிழ் மகன்.

உலகினுக்கே வந்து வர்புகழ்க்கொண்ட வள்ளுவர் உலகத்திற்கே உயர்ந்த தொரு நூல் தந்துள்ளார். எச்சமயத்தையும் சாராது எல்லாம் உள்ளம்கொள்ளும் நல்லறத்தை நவிலுகின்ற பெருமை திருவள்ளுவரையே சேரும். ‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்’ என்பதே எப்பாலவரும் போற்றும் முப்பாலின் குறிக்கோளாகும்.

தமிழ்நாயின் செஞ்சீரடிகளில் அணிசெய்து சிந்தைமகிழ ஒலிசெய்யும் சிலப் பதிகாரமும் பொதுமையைப் போற்றுகிறது. உளங்கவரும் இலக்கியம் தந்த இளங்கோவடிகள் சேரன் செங்குட்டுவனின் இவைலாகும். சேரன் மரபிலே வந்தவர் தமது காப்பியத்தின் தொடக்கத்திலேயே, சோழனைப் போற்றுகின்றார். “திங்களைப் போற்றும் திங்களைப் போற்றும்” என்று தொடங்கும் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலிலே கொங்கலர் தார்ச்சென்னியை வாழ்த்துவது வியப்பினைத்தருகிறது. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் “பொன் செய் கொல்லன் தன் சொல் கேட்ட, யானே அரசன் யானே கள்வன், மன்பதைகாக்கும் தென்புலக்காவல், என் முதல் பிழைத்தது கெடுக எண்ணுயன்” என்று மயங்கி வீழ்ந்து உயிர்நீர்த்தமை கேட்ட சேரன் செங்குட்டுவனும் “வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன் செல்லுயிர் நிமித்துச் செங்கோலாக்கியது” என்று பாராட்டுகிறார். வேற்றுவேந்தன் என்பதை மறந்து தன்னை நிகர்த்தவனே என மதித்துப் போற்றுகிறார். கண்ணகியும் புகழ் மன்னும் புகார் நகரில் பிறக்கின்றார்; பாண்டியநாட்டின் தலைநகரான அதிராச்சிறப்பின் மதுரை மூதூரில் கற்புத்திறங்காட்டுகின்றார்; சேரநாட்டிலே சிறப்பெய்துகின்றார்; மூன்று நாடுகளுக்கும் உரியவளாகின்றார். மூன்று வேறுபட்ட நாடுகளையும் ஒன்றுபடுத்துகின்றார். அரசியலில் ஒற்றுமைகண்ட இளங்கோவடிகள் சமயத்திலும் ஒற்றுமையைப் போற்றுகின்றார். சைவ மரபில் பிறந்து வளர்ந்திருப்பினும் சமணசமயத்தைப் போற்றுகின்றார். அருகக் கடவுளுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் திருமாலுக்கும் பலராமனுக்கும் இந்திரனுக்கும் முமுகனுக்கும் பிறர்க்கும் சிறந்த மதிப்புக்கொடுக்கின்றார். எந்த சமயத்தையும் கடிந்துரைக்காது நூல்செய்யும் பெருமையில் வள்ளுவருடன் இளங்கோவடிகளும் சேர்ந்து கொள்ளுகிறார்.

சாத்தனார் யாத்த மணிமேகலை உலகைக்காணும் நோக்கு தமிழ் மரபிற்குரிய ஒன்றாகும். கவினுறு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே தோன்றுகின்றார் மணிமேகலை. அருளையே அரும்பண்பாகக்கொண்ட மணிமேகலை மணிபல்லவத்திலே தோன்றிய அமுதகரபியைப்பெறுகிறார். சோழநாட்டிலே பசிப்பிணியினைப் போக்குகிறார். உலகவறவியில் ‘மன்னுயிரடங்கலும் வந்தொருங்கீண்டி’ உண்ணா, உணவு தருகின்றார்- சிறைச்சாலையை அறச்சாலையாக மாற்றுகிறார். உதயகுமாரன் இறப்பிற்கு மணிமேகலையும் காரணமென்றெண்ணி வேதனை தந்து, பின் மணிமேகலையின் மாண்பினை உணர்ந்து வியந்த சோழமாதேவிக்கு அறிவுரை கூறும்போதும் தன் மகனை விரும்புவதாக இருந்தால் “எவ்வுயிர்க்காயினும் இரங்கல்வேண்டும்” என்று மணிமேகலை அறிவுறுத்துகின்றார். “பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணியறுக” என்று சாத்தனார் கூறும் திறத்தில் உலகப் பொதுமை போதாகி மலர்ந்து மணங்கமழுகிறது.

“ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்பது திருமந்திரம் தரும் கொள்கையாகும். “எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவேயல்லாமல், வேறொன்றறியேன் பராமரமே” என்று தாயுமானவர் மனங்கனிந்து கூறுகிறார்.

“இனியொரு விதி செவ்வோம் — அதை
எந்தநாலும் காப்போம்

தனியொருவனுக் குணவில்லை யெனில்
செகத்தினை யழித்திடுவோம்”

என்று புரட்சி குரல் எழுப்பும் அமரகவி பாரதியார் “எல்லோரும் ஒர் குலம் எல்லோரும் ஓரினம்” என்று கூறுகின்றார். புதுவைக் கவிஞரும் மனித உள்ளங்களின் அளவுகளை அளந்தறியும் ஆராய்ச்சியிலே ஈடுபட்டு இன்பம் எங்கிருக்கின்றது என்பதையும் கூறி விடுகின்றார். “தாய உள்ளம் அன்புள்ளம் பெரிய உள்ளம் தொல்லுலக மக்களெல்லாம் ஒன்றே என்னும், தாயுள்ளம் தனிவன்றே இன்பம்” என்று இயம்புகிறார்.

மாணில மாந்த ரெல்லாம் ஒன்று என்ற கொள்கையினை இன்பத் தமிழ் இயம்பியுள்ள திறம் இறும் பூதடையச் செய்கிறது. ஒரே உலகு வேண்டும் என்னும் குரல் இன்று எங்கும் எழுவதைப் பார்க்கும் போது பைந்தமிழ் போற்றும் பொதுமை பெரு மகிழ்ச்சி யூட்டுகிறது.

சித்தப்பிரமை

செ. திருநாவுக்கரசு
(விஞ்ஞானப் பகுதி)

பஜனை அறைக்கு விளக்கேற்றி விட்டு வெளியில்வந்தாள் தங்கம். மணி ஆறு அடித்தது. இதே நேரம் தான் தங்கம் விளக்கேற்றுவது வழக்கம். இன்றும் விளக்குப் பிரகாசித்தது. ஆனால் வெளியே வந்த அவள் வாசலில் ஸ்தம்பித்து நின்றாள். காரணம் அவளது மக்கள் முருகனும் மோகனும் இன்னும் வீடு திரும்பாதது தான். அவள் தனது வேலைகளில் எப்போதாவது தாமதிக்கக் கூடும். ஆனால் அந்த இரு குழந்தைகள் ஒரு போதும் நேரம் தப்பினதில்லை. ஆறு மணி என்றால் 'அம்மா' என்று அந்த இரு பிஞ்சுக் குழந்தைகள் அழைக்கும் அழுத மொழி கேட்டு தங்கத்தின் காதுகள் எத்தனையோ வருடங்களாகப் பழகி விட்டன. குழந்தைகளை வாரி அணைத்து, முகம் கால் அலம்பி, சுத்த ஆடை அணிவித்து மகிழும் பாக்கியத்தை அவள் அனுபவித்து அதனால் உள்ளம் பூரித்துப் பழகி விட்டாள். பஜனை அறையின் சுவர்கள் இப்போது மூன்று பக்தர்சனின் பேரின்பப் பாடல்களை மெல்லிசாக எதிரொலிக்க வேண்டியவை. அந்த அறை விக்கிரகங்கள் பக்தர்கள் காட்டும் தீப ஒளியை எங்கும் எதிர்வீச வேண்டியவை. சின்னஞ் சிறு மணி ஒசை காதில் கணீரென்று உள்ள உணர்ச்சியில் பத்திரசத்தை எழுப்ப வேண்டியது. இன்று மட்டும் எல்லாம் தடைபெற்று விட்டன.

தங்கத்தின் இதயம் வேகமாகத் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. குழந்தைகளைப் போய்த் தேடிப்பார்க்கலாம் என்று எண்ணிக் கதவுக்குத் தாளிடும் சமயத்தில் முருகன் மாத்திரம் வந்தான். "அம்மா, தம்பி வந்தானா?" என்று அவன் கேட்டதும் தங்கத்துக்கு வாய் அடைத்து விட்டது. "அம்மா, தம்பி தாகமாக இருக்கிறது என்று தண்ணீர் குடிப்பதற்காக வந்து விட்டானே. அவன் விளையாடுவதற்குத் திரும்பி வரவில்லை. எங்கே பஜனை அறைக்குள் தனியாக இருக்கிறான்?" என்று முருகன் தொடர்ந்து கேட்டான். "மோகன் ... இன்னும்.....வரவில்லையே" என்று தடுதடுத்தாள் தங்கம். "அப்பா காளி கோவில் பொங்கலுக்காகப் பந்தல் போடுகிறார் அம்மா. மோகன் அங்கே போய் அப்பாவுடன் நிற்பான் போய்ப் பார்ப்போமா?" என்று முருகன் சொன்னதும் இருவரும் புறப்பட்டனர்.

தங்கத்திற்கு விவாகமாகிச் சுமார் பதினேழு வருடங்கள் ஆகி விட்டன. பத்து வருடங்களாகப் பிள்ளைப் பாக்கியம் இல்லாது இருந்தாள். வைத்தியரிடம் பல தடவை தன்னைக் காட்டியிருக்கிறாள். ஈற்றில் ஒரு குழந்தையை விலைக்கு வாங்கியாவது வளர்க்க வேண்டும் என்று தங்கமும் அவள் கணவனும் ஆவல் கொண்டனர். இந்தச் சமயத்தில் ஒரு நல்ல செய்தி தங்கத்தின் காதில் எட்டியது. அதாவது ஒரு சிங்களப் பெண் நயில் தண்டவாளத்தில் விழுந்து தற் கொலை செய்து விட்டாள் என்னும் விஷயம் தான். நல்ல செய்தி இதுவல்ல. அந்தச் சிங்களத்தியின் குழந்தை உயிர் தப்பினது என்பது தான் தங்கத்திற்கும் நமக்கும் சந்தோஷம் தரும் நற் செய்தி தங்க விக்கிரகம் போன்ற அந்த ஆண் குழந்தையைத் தங்கம் தன்னுடையதாக்கத் துடிதுடித்தாள். பின்பு தகுந்த அத்தாட்சியுடன் பொலிஸாரிடமிருந்து வாங்கி வளர்க்கத் தொடங்கினாள் அவள். தன்னந்தனியே அனாதையாக, கவனிப்பாரின்றி, தன்னுடைய கண்கண்ட தெய்வமாகிய தாயையுமிழந்து சேற்றில் விழுந்து கிடந்த அந்த ஆறு மாதக் குழந்தை, இப்போ நாகரிகத்தின் மத்தியிலே ஒரு தமிழ்த் தாயின் மடியிலே சீமானைப் போல் சிரித்து விளையாடியது. அந்தக் குழந்தை தான் முருகன் என்பதை அறிய நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். என்ன, ஒரு வளர்ப்புப் பிள்ளையை ஒரு பெண் இத்தகைய அன்புடனும், பாசத்துடனும், சொல்லொணுக் கரிசனையுடனும்

வளர்க்கிறார்கள் என்று நீங்கள் வியப்படையத்தான் செய்வீர்கள். கேட்டவர் நம்பவே மாட்டார். ஆனால் தங்கம் அன்பின் சொரூபம். கருணையின் இருப்பிடம். களங்கமற்ற காதலின் சன்னிதானம், என்பதை நாம் மறக்கலாகாது. எவ்வுயிரையும் தன்னுயிர் போல் நேசித்துக் காப்பாற்றும் மெல்லிய மலரிதயம் அவருடையது. அவள் உண்மையிலே பத்தரை மாற்றித் தங்கம் தான் என்பதை இங்கே சொல்லி வைக்கிறேன், அதனால் தான் காட்டுப் பூவாகிய முருகன் இந்த பின்னல் கொடியாளின் அன்பு அணைப்பிலே இன்பம் காணமுடிந்தது.

“பிறர் பிள்ளை தலை தடவத் தன்பிள்ளை தானே வளரும்” என்பது தமிழ் மக்களின் பரந்த நோக்கம். ஆம், பிறர் பிள்ளையைக் காப்பாற்றிய காரணத்தால் தங்கத்தின் பிள்ளையும் தானாக வளர்ந்தது. முருகனை வாங்கிய அடுத்த மாதம் துவக்கம் தங்கத்தின் வயிற்றிலே ஓர் உயிர் ஈசனின் பாதுகாப்பிலே தானாக வளர்ந்தது. அந்தக் கரு, சிசுவாகி, குழந்தையாகி, பிள்ளையாகி இப்போது துள்ளிக்கொண்டு பள்ளிபோகும் சிறுவனாகிவிட்டது. அவன் தான் மோகன், பிள்ளையில்லாத குறையைத் தீர்த்தவன் முருகன். முருகனுடன். உற்ற துணைவனாக இருக்கப் பிறந்தவன் மோகன். இருவரும் இரட்டைக் குழந்தைகள் போலவே வாழ்ந்து வருகின்றனர். மோகன் தங்கத்தின் வயிற்றுக் குழந்தை. அவள் சதையின் சதை. இரத்தத்தின் இரத்தம். ஆனால் முருகனே தங்கத்தின் இதயக் குழந்தை. அவள் வாழ்க்கையின் கதை. தாய்மையின் சேமிப்பு. ஆகையால் முருகனுக்கும் மோகனுக்கும் வித்தியாசம் அவளால் காணமுடிய வில்லை. காணவும் முடியாது. தங்கத்தின் கணவனும் இருவரையும் தன் குழந்தை களாகவே கருதினார். இருவருக்கும் ஒரே வித உடுப்புத் தைப்பார்; ஒரே மாதிரியான தொப்பி வாங்குவார்; ஒரே மாதிரியான தின்பண்டங்களைப் பரிசளிப்பார். இத்தகைய சூழ்நிலையில் தான் இரு குழந்தைகளும் வளர்ந்தனர். உடலோடு உடலொட்டிய சய மீஸ் சகோதரர்கள் கூட ஒரு வேளை பிரிந்திருக்கலாம்; ஆனால் இந்த ஆடர்வ அண்ணன் முருகனும் தமிழ் மோகனும் ஒரு நாளும் பிரிந்தது இல்லை. இன்று மாத்திரம் மோகனில்லாமல் முருகன் வந்தது தங்கத்திற்கு வியப்பை அளித்தது. முருகனை அழைக்காமல் மோகன் தண்ணீர் குடிக்கவென்று விலகியதும் அவளுக்குப் பேராச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. அவளைத் தேடுவதற்காகத் தங்கமும் முருகனும் வேகமான நடையாகவும் ஓட்டமாகவும் விரைந்தனர். அந்தி வானம் மெல்ல மெல்ல இருண்டது.

தூரத்திலே காளிகோவிலின் புதிய கிணற்றைச் சுற்றிச் சிலர் நிற்பதைக் கண்டான் தங்கம், இனம் தெரியாத ஒரு பயம் அவளை ஆட்கொண்டது. பதை பதைத்துக் கொண்டு. விரைந்து ஓடினார். அங்கே நின்ற அத்தனை பேரையும் விலக்கிக் கொண்டு போனதும், தன்கணவன், கிணற்றில் விழுந்திருந்த மோகனை வெளியே மீட்டும் கோரக் காட்சியைக் கண்டான். மோகனின் முகம் வெளுத்திருந்தது. மூக்காலும் வாயினாலும் வெண்மையான நுரை தள்ளிற்று. தங்கம் அலறினார். குழந்தையை ஒரு காரில் ஏற்றித் தகப்பனும் இன்னும் சிலரும் ஆஸ்பத்திரிக்குப் பறந்தனர். குழந்தை விழுந்து வெகு நேரமாக இருக்க முடியாது என்று அங்கே நின்று சிலர் சொன்னார்கள் பெரியாஸ்பத்திரியில் நவீன முறைகளைக் கையாண்டு வைத்திய விற்பன்னர்கள் மோகனின் நிலையில் அபிவிருத்தி காண்பார்கள் என்று அனைவரும் உறுதி கூறினார்கள். தங்கம் தைரியமும் நம்பிக்கையும் கொண்டவன் போல் வீட்டை நோக்கி முருகனுடன் ஓடினார். வீட்டிலே குலதெய்வத்தின் விக்கிரகத்தின் முன் வந்து விழுந்தான். விக்கிரகத்தைக் கையிலெடுத்துக் கண்ணோடு ஓட்டிக் கொண்டான். செல்வமாக, கண்ணின் மணியாக, குலவிளக்காக வளர்த்த தன் அன்புக்கிளிக் கு ஒரு திங்கும் ஏற்படக் கூடாது என்று வேண்டினார். “ஐயோ, விழுந்த அதிர்ச்சியால் கால் கையில் சிறுகாயம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை அவன் உயிரைக் காப்பாற்றும்” என்று மன்றாடினார்.

விசித்திரமான எண்ணங்கள் அவள் மனதில் நொடிக்கொண்டிருக்க வந்து மோதின. அவள் எல்லாவற்றையும் பாஷையின் மூலம் உரக்கக்கேட்டாள். வாய் பேசமுடியாத எத்தனையோ எண்ணங்களைக் கண்கள் பேசின. இன்னும் எத்தனையோ வேண்டுகோள்களை அவள் மனமே தியானம் செய்தது. அவள் கேட்ட ஒரே ஒரு பெரிய வேண்டுகோள் இது தான். “தேவா, எனக்கு மிஞ்சியிருக்கும் ஆயுள்காலங்களில் பல கழித்து என் குஞ்சுக்கு அளித்திடு வீரையா. நான் வாழ்ந்தது போதும். இன்னும் ஒரு சில வருடங்கள் நான் என் பிள்ளைகளுக்குத் துணையாக இருக்க விரும்புகிறேன். என் ஆயுள் மிகுதியை யமனுடன் மன்றும் என் மகனுக்குத் தந்துதவும்”. இது தான் அவள் கேட்டது. ஆம், பைத்தியக்கார ஒரு யோசனை. என்றாலும் தியாகத்தின் உச்ச நிலையை

அடைந்து விட்டது அந்த வேண்டுகோள். ஒரு தாயின் உள்ளத்தில் இருந்தல்லாது வேறு எங்கே இருந்து இத்தகைய அபூர்வமான தியாக சிந்தனை மலரக்கூடும்?

கார் ஹோன் கேட்டது. பாய்ந்து எழுந்து ஓடினால் தங்கம். அத்துடன் காரிஸ் இருந்த சிலரது விம்மலும் கேட்டது. அவள் கணவன் காரை விட்டுக் கீழே இறங்கியதும் 'ஓ' எனக் கதறினாள். தங்கம் மரம் போல் சாய்ந்தாள்.

அவள் சுயநினைவிற்கு வரச் சிறிது நேரம் சென்று விட்டது. அவள் கண் விழித்துப் பார்த்த போது அந்த வீடு செத்தவீடாக மாறியிருந்தது. அகால மரணமடைந்த அந்தச் சிறுவன் உடலைப் பார்க்க அக்கம் பக்கத்தில் உள்ளோர் இரவிரவாக வந்து விம்மியவாறு சென்றனர். முருகன் சுவத்தின் முகத்துடன் தன் முகத்தை ஒட்டிய வாறு 'தம்பீ, தம்பீ' என்று துடித்தான். தகப்பன் அங்குமிங்கும் சென்று சகல வேலைகளையும் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் கண்கள் நீர் வீழ்ச்சியாக மாறியிருந்தன. தாய், ஆம் அந்த துர்பாக்கியசாலியின் நிலமையை விபரிக்க யாராற்றான் முடியும்? உலகமாகிய வெள்ளித்திரை மனிதனுக்கு காண்பிக்க வைத்திருக்கும் அவல நிலைகளில் ஒன்றைப் பார்க்க யார் தான் விரும்புவர். அவள் இரவு முழுதும் மகனின் காலடியில் இருந்து விம்மினாள்.

காலையும் விடிந்தது. அழகிய ஒரு சிறு பெட்டியிலே நல்ல உடை உடுத்தி நிம்மதியாகக் கிடந்த அந்த உடலை பலர் வந்து பார்வை யிட்டனர். சூரியன் என்றும் போல மெல்ல எழுந்து வானத்தின் உச்சியை அடைந்தான். பின்பு மெல்ல மெல்லத் தாழ்ந்தான். தங்கத்தின் இதயக் கொதிப்பும் வரவர அதிகரித்துப் பிரேதத்தை வெளியே எடுக்கும் போது மேளத்தையும் அடக்கியது அவளது அவலம். எனினும் மோகனின் பிரேதம் சுடுகாட்டை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தது. மேளச்சத்தம் மங்கி மங்கி மறைந்தது. உலகம் துக்கம் கொண்டாடுவதைப்போல் இருண்டது. இரவும் வந்தது. தங்கம் அயர்ந்து போனாள். முதல் நாள் முழுவதும் கண் விழித்து இருந்ததால் நன்றாக அயர்ந்து விட்டாள். ஒரு குரல் கேட்டது. அது "அம்மா" என்றது. ஆம், அவனின் குரல் தான், மோகன் தான். கண்களை விழித்துக் கசக்கிக் கொண்டாள். மீண்டும் அந்த அழைப்பு. கணவில்லை. எங்கேயோ மேலே கூரையின் உச்சியில் இருந்து வந்தது மோகனின் குரல்; 'மகனே' என்று முணுமுணுத்தாள் தங்கம். "அம்மா, நான் எங்கே? நான் எங்கே?" என்று திட்டவட்டமாக வினாவிற்று அந்தக் குரல். நன்றாகச் செவி கொடுத்தாள் தாய். மீண்டும் அதே கேள்வி. "மகனே நீ எங்கே? கண்ணே எங்கேடா நீ? அதைத்தானே நானும் கேட்கிறேன்" என்று கேட்டாள் தங்கம். அம்மா என் உடல் எங்கே. காட்டு நான் வந்து சேர்ந்து உன் மகனாக. ஏதோ தப்பாக ஈசனின் தூதர்கள் என்னை அழைத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். அம்மா நான் வந்து விட்டேன். என் உடலைத்தா. நான் எத்தனை நேரம் இங்கே காத்திருப்பது? என்றது குரல். தங்கத்திற்கு ஆனந்தம் பொங்கிற்று. கடவுள் தன் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி விட்டாரென்று அவளுக்குத் தோன்றிற்று. ஆனால் மறு நிமிடம் ஒரே ஒரே யோசனையால் மரம் போல் விறைத்து விட்டாள். "ஐயோ மணியே! உன் உடலை எறித்து விட்டோமேயடா" என்று கலங்கினாள் "என்ன அம்மா, இத்தனை விரைவாக என்னை எரித்து விட்டாய்? என்னால் நம்பத்தான் முடியவில்லையே அம்மா. கொஞ்சம் மெலிந்தால் விசேஷ உணவும் வைடமின் மாத்திரையும் தருவாயே. சிறிது நோய்ப் பட்டால் வைத்தியனைத் தருவிப்பாயே. அழுக்குப் பட்டால் வாசனைச் சோப் போட்டு, குளிப்பாட்டிப் பவுடர் அப்பி மகிழ்வாயே. இப்போது ஒரே நாளிலேயே என்னைச் சாம்பலாக்கினாயா? நான் இதை நம்பத்தான் வேண்டுமா? என்று மேலும் கேட்டது குரல். இந்தக் கேள்வி தங்கத்திற்கு வயிற்றைப் பற்றிக் குழுக்கியது. பதை பதைத்த வண்ணம் பேசாது இருந்தாள் அவள். "அம்மா நான் மீண்டும் உன் மகனாக விரும்புகிறேன். ஈசனும் விரும்பி விட்டார்; உனக்குத் தான் சம்மதமில்லையோ? என்றது குரல். புத்தி கலங்கியவள் போல் பேய்ச் சிரிப்புச்

சிரித்தாள் தங்கமானவள். “தாயே என்ன மௌனம் சாதிக்கிறாய்? சிரிப்பினால் பூரிப்பு அடைவாயோ? இனி உனக்கு என் கதைகள் வேண்டாமோ? என் ஆறுதல் மொழி இப்போது உனக்குக் கேட்டுக் கேட்டு அலுத்து விட்டதோ? அம்மா நான் கேட்பது ஒரு செத்த உடல் தானே. உடலையும் உயிரையும் தந்த உனக்கு இது என்ன பெரிதா? கேவலம் யாரும் வேண்டாத ஒரு ஊனம் தானே நான் கேட்கிறேன். நீ சிரிக்கிறாய். என்னை எரித்ததாகச் சொல்லிப் பெருமை யடைகிறாய்” என்று அழு தது அந்தக் குரல்.

தங்கம் எழுந்தாள். விரித்திருந்த மயிரை வாரிக் கட்டினாள். பெரும் ஆவே சத்துடன் அருகே படுத்திருந்த முருகனின் மேல் பாய்ந்து அவன் கழுத்தை நெரிக் கத் தொடங்கினாள். சற்று நேரத்தில் முருகனின் முனகலும் துடி துடிப்பும் ஓய்ந் தன. அவனின் அசைவற்ற நிலையைக் கண்டதும், “வாடா மோகனே நீ வேண்டிய உடல் இதோ இருக்கிறது, வாடா என் கண்ணே” என்று அலறினாள் அவள்; சத்தத்ததைக் கேட்ட அவள் கணவன் அறைக்குள் வந்து விளக்கை ஏற்றினான். உள்ளே தங்கம் பயங்கரமான கோலத்துடன் சித்தப்பிரமை பிடித்தவள் போல் நிற்பதையும் கீழே கிடந்த முருகனின் நிலையையும் கண்டு சிலைபோல நின்றான் அவன். கணவனைக்கண்ட தும் சுய அறிவுக்கு லந்த தங்கம் “ஐயோ! என் செல்வமே! நீயும் போய்விட்டாயா? என்று வீடே அதிரும்படியாகக் கதறினாள்.

கணவனைத் தெய்வம் என்று நம்பித்தான் கற்புடைய பெண்கள் பலர் அல்லலுக்கு ஆளாகின்றார்கள். கணவனும் மனிதன் தான்; மற்ற மனிதர் போல் அவனும் குற்றம் செய்கின்றவன் தான்; மற்ற மனித ரைக் கடிந்து திருத்துவதுபோல் அவனையும் கடிந்து திருத்த வேண்டும்.

—மு. வரதராஜன்

சமயம் என்றால் என்ன? சமயம் என்பது உள்ளத்தில் அன்பை வளர்த்து, உலகிற்குத் தொண்டு செய்வதே யாகும்.

—சுத்தானந்தபாரதியார்

இலக்கியங்கள் மனிதனது எண்ணங்களை வளர்க்கின்றன! எண்ணங்களை ஏற்படுத்துகின்றன! கருத்துக்களை, பலதரப்பட்ட பிரச்சினை களைப்பற்றிய விளக்கங்களைத் தருகின்றன! இலக்கியம் மனிதனது அறிவை வளர்க்கிறது! மனிதனுக்குத் தெளிவை ஏற்படுத்துகிறது! நன்மை தீமை களை எடுத்துக் காட்டுகிறது! மனிதனுடைய சிந்தனையைக் கிளறிவிடு கிறது.

—அறிஞர் அண்ணா

திராவிட நாகரிகத்திற்குப் பெளத்த சமயம் ஆற்றிய தொண்டுகள்

பண்டிதர் கிசெல்ல தர்மரத்தின தேரோ B.A., (HONS) Ceylon.

தமிழ் நாட்டிற்குப் பெளத்த சமயம் எப்பொழுது வந்தது, யாரால் கொண்டு வரப்பட்டது என்ற வினாக்களுக்கு ஆராய்ச்சியாளர் பலவிதமான விடைகளை அளித்துள்ளார்கள். ஆனால் அசோக சக்கரவர்த்தியின் கற் சாஸனங்கள் இக்கேள்விகளுக்குத் தகுந்த மறுமொழிகளை அளிக்கின்றன.

அசோக மன்னனின் மகனாகிய மகிந்தர் என்பவர் கி. மு 3ம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்குப் புத்த மதத்தைக் கொண்டு வந்தார். இச்செய்தி இலங்கைச் சரித்திர நூல்களாகிய தீபவம்சத்திலும் மகாவம்சத்திலும் விரிவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டிலேயே மகிந்தரால் தமிழ் நாட்டிலும் புத்தமதம் நிறுவப்பட்டது. என்று அசோக சாஸனங்கள் கூறுகின்றன. மேலும் கடைச் சங்கத்திற்குரிய மணிமேகலை, சிவப்பதிகாரம் முதலிய நூல்களில் பெளத்த மதத்தைப்பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. கடைச் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த இளம் போதயார் என்றும் பெளத்த புலவரால் இயற்றப்பட்ட செய்யுளொன்று நற்றிணை என்னும் சங்கநூலில் காணப்படுகின்றது. இக்காரணங்களைக் கொண்டு அசோக மன்னனின் காலத்திலேயே தமிழ் நாட்டில் புத்த மதம் பரவியிருந்து அறிகின்றோம்.

அன்றைய தமிழ் சமுதாயத்தில் மாபெரும் புரட்சியை உண்டாக்கியது. புத்த மதம். பழமை தொட்டு லௌகீக இன்பத்தில் ஈடுபட்டிருந்த தமிழரின் வாழ்க்கையை மாற்றியமைத்தது இம்மதம். பெளத்த பிக்குகள் தமிழ் நாடெங்கும் தர்மோப தேசம் செய்து வந்தது மட்டுமன்றி தங்கள் பள்ளிகளில் சிறுவர்களுக்குக் கல்வியையும் போதித்தனர். அத்துடன் பஞ்சசீலங்கள், அகிம்சை, சீவ காருண்யம் பொது உடைமை முதலிய அறநெற்களையும் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தனர். அதன் பயனாக அச்சமுதாயத்தில் மலிந்து கிடந்த உயிர்க்கொலை, அடிமை வியாபாரம் முதலிய

தீமைகள் குறைந்து போயின. சாதி வேற்றுமையினால் ஒற்றுமையும் சகோதரத்துவமும் குன்றியிருந்த அச்சமுதாயத்தில் அப்பண்புகளை ஒங்கி வளரச் செய்தது. புத்த மதத்தில் ஏற்றத் தாழ்வு இல்லை. உயர்ந்த சாதி தாழ்ந்த சாதி என்ற பாகுபாடு இல்லை. பிறப்பினால் ஒருவர் நீசனாகவோ, பிராமணனாகவோ மாட்டார். அவரவர் ஆற்றும் கருமத்தாலேயே அவரவர் பிராமணனாகவோ, நீசனாகவோ கருதப்படவேண்டும் என்பது புத்தர் கொள்கை. இவ்வுபதேசங்களால் புத்தியிர் பெற்ற அச்சமுதாயத்திற்கு புத்தமதம் அடைக்கலப் பொருளாயிற்று. இந்த வழியில் புத்தமதம் செல்வாக்கை அடைந்ததனால் திராவிட நாகரிகம் மறுமலர்ச்சி பெற்று இலங்கிற்று என்பதில் ஐயமில்லை.

சங்ககாலப் புலவர்களுள் பலர் பௌத்தராகவே விளங்கினர் என்பதற்கும், சிலர் பௌத்த சமயத்தை நன்கு அறிந்திருந்தனர் என்பதற்கும் பற்பல சான்று களுள். இளம் போதியார் என்பவர் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு பௌத்த புலவர். அவரது பெயரே பௌத்தர் என்பதைத் தெரிவிக்கும். மணிமேகலை யென்னும் பௌத்த நூலை இயற்றிய கூலவாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தனார் பௌத்தராகவே விளங்கினார். அவர் பௌத்த கொள்கைகளையும், பௌத்த தத்துவ சாத்திரங்களையும் கசடறக் கற்றவர் என்பதற்கு மணிமேகலையே சாலவும் சான்று. சிலப்பதிகாரத்தில் பல பௌத்த கொள்கைகளிருப்பதால் இளங்கோ அடிகள் புத்த மதத்தை நன்குணர்ந்தவர் என்பதில் ஐயமில்லை. தம்மபதம் என்னும் அரிய பெரிய பௌத்த நூலோடு ஒப்பிட்டுக் கூறத்தக்க திருக்குறளை யாத்த திருவள்ளுவர் பௌத்த சமயத்தைக் கற்றறிந்தவர் என்பதைத் திருக்குறளே காட்டுகின்றது. மேலும், கோவலனுடைய தந்தையரான மாசத்துவன் பௌத்த சமயத்தவர். மாதவியின் மகனான மணிமேகலை துறவு பூண்டு பௌத்த பிக்குணியாக வாழ்ந்தார். நாதகுத்தனார் ஒரு பௌத்த புலவர். பௌத்த மதக் கொள்கைகள் தமிழ் நாட்டில் பரவியதனால் தமிழர்களின் பண்பாடுகள் மேலோங்கின. தமிழர் நாகரிகம் புத்தியிர் பெற்றது.

மேலும் தமிழ் நாட்டில் பல பௌத்த பிக்குகள் தோன்றினர். அவர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கும் பிற நாடுகளுக்கும் பல தொண்டுகளைச் செய்தனர். அவர்கள் இலங்கை முதலிய வெளி நாடுகளுக்கும் சென்று பிரசாரம் செய்து வந்தனர். அத்துடன் பல பௌத்த நூல்களையும் இயற்றினர். இவர்களுள் ஆசாரிய' புத்த தத்தேரர், தம்மபால ஆசிரியர், போதி தருமர் முதலியோருடைய புகழ் இன்னும் மங்காதிருக்கின்றது. சோழ நாட்டில் பிறந்த ஆசாரிய புத்த தத்தேரர் இலங்கையில் அனுராதபுரத்திலிருந்த மகா விகாரைக்கு வந்து அங்கு சில காலம் தங்கி இருந்தார். இவர் பாளி மொழியில் பல நூல்களை இயற்றி வைத்தார். தருமபால ஆசிரியர் வட இந்தியாவிலிருந்த நாலந்தை என்னும் பல்கலைக் கழகத்தின் தலைமை ஆசிரியராக விளங்கினார். தஞ்சையில் பிறந்த ஆசாரிய தருமபால தேரர், பாளி மொழியில் இருந்த பதினான்கு நூல்களுக்கு உரை நூல்களை இயற்றினார் போதி தருமர் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து சீனா சென்று பௌத்த தர்ம பிரசாரம் செய்தார். இன்னும் புத்த நந்தி, காரி புத்திரர், வச்சிர போதி, புத்த மித்திரர், தீபங்கரதேரர், தர்ம கீர்த்தி திவ்நாகர் முதலியோர் பெயர் போன பௌத்த பிக்குகள். இவர்களுள் பலர் இலங்கையில் தங்கிச் சமயத் தொண்டாற்றினர், என்று மகாவம்சம் என்னும் இலங்கைச் சரித்திரம் கூறுகின்றது.

தமிழ் நாட்டில் இருந்த பௌத்த திருப்பதிகளும் ஊர்களும் பண்டைக் காலத்தில் அந் நாட்டில் பௌத்த சமயம் சிறப்புற்று விளங்கிற்றென்பதற்கு சிறந்த சான்றுகளாவன. சோழ நாட்டிலிருந்த காவிரிப்பூம் பட்டினம் சிறந்த பௌத்த நகரமாய் விளங்கிற்று. அறவண அடிகள், மணிமேகலை முதலிய பௌத்த பெரியோர்கள் இங்கிருந்து சமயத் தொண்டுகளையும் சமுதாயத் தொண்டுகளையும் செய்தனர். சோழ நாட்டைச் சார்ந்த நாகைப் பட்டினமும் சிறந்த பௌத்த தலமாகவே விளங்கிற்று பதினாட்டாம் நூற்றாண்டு வரை பல பௌத்த கோவில்களும், கோபுரங்களும் இங்கே இருந்தன வென்ற வரலாறுகள் கூறுகின்றன. இன்னும் காஞ்சிபுரம், வஞ்சி மாநகர் உறையூர், முதலிய நகரங்கள் பௌத்த நகரங்களாவன. பௌத்த கல்வியோடு பௌத்த சிற்பங்கள் பௌத்த ஓவியங்கள் முதலியன பௌத்த நாகரிகத்தின் அறிகுறிகள் பலகாலமாக இந் நகரங்களில் இருந்தன. தமிழ் நாட்டிலிருந்த பல பௌத்த

விகாரைகள் இப்பொழுது இந்துக் கோவில்களாய் மாற்றியமைக்கப் பட்டுள்ளன, என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

தமிழ் நாட்டில் பௌத்தப் பெரியோர்கள் சமயத்திற்கும், நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் பல தொண்டுகளைச் செய்ததோடு தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் அவர்கள் சிறந்த தொண்டுகளைச் செய்தார்கள்.

தமிழுள்ள ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள் மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி ஆகிய பௌத்த காவியங்கள் பௌத்த புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட நூல்களாகும். வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூல் புத்த மித்திரர் என்னும் பௌத்த பிக்குவால் எழுதப்பட்டது. இப்பொழுது மணிமேகலையும் வீரசோழியமும் தான் எஞ்சி இருக்கின்றன. பெயர்களோடு இறந்துபோன பௌத்த தமிழ் நூல்கள் பலவுள். வளையாபதி, குண்டலகேசி சித்தாந்தத் தொகை, திருப்பதிகம், பிம்பசாரகறை முதலிய நூல்கள் பெயர்களைவைத்து அழிந்தன. பேர்பெற்ற புத்ததத்த தேரர் பாளி மொழி நூல்களுக்குப் பல உரைகள் பாளி மொழியில் எழுதியிருப்பதில் தென்னாட்டில் வளங்கிய பல பௌத்த கொள்கைகளை எடுத்துக் கூறியுள்ளார் என்றும் அவற்றை அக்காலத்திலிருந்த தமிழ்ப் பௌத்த நூல்களினின்றும் எடுத்திருக்கக்கூடுமென்றும் ரைஸ்டேவிட் (Rhys David) என்னும் மேனாட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கூறியுள்ளார். தமிழ் நாட்டு பௌத்தர்கள் பல பௌத்த நூல்களை இயற்றினர் என்பது இதனால் புலப்படும்.

வேள்விகளில் உயிர்க் கொலை நீக்குதல், அரசமரத்தைத் தொழுதல், மடங்கள் ஏற்படுத்துதல், அத்வைதம் உண்டாக்குதல் ஆகிய கொள்கைகள் இப்பொழுதும் தமிழ் நாட்டில் விளங்குகின்றன. இவை பௌத்த கொள்கைகள் என்பதை 'மறக்கக் கூடாது தமிழ் மொழியில் கலந்திருக்கும் ஆராமம், சமணர், சைத்தியம், சேதியம்' தூபம், தூபி' தேரன், தேரி, பிக்கு, பிக்குனி, விகாரம், விகாரை, வேதி, வேதிகை முதலிய பாளி மொழிச் சொற்களும் பௌத்த மதம் தமிழ் நாகரிகத்துக்கு ஆற்றிய தொண்டுகளை நினைவூட்டுகின்றன.

பொன் மொழிகள்

தொகுத்தவர்-ஆசிரியர்.

மனிதா அடக்கமாயிரு. அடக்கம் அழியாதது. கொடிய துன்பத்திலும், மேலான இன்பத்திலும் அடக்கம் உன்னை வெற்றி வழி நடாத்தும்.

தாழ்ந்த எண்ணமும், தளர்ந்த மனமும் மனிதனைத் தாழ்த்தி பாழாக்கி விடுகின்றன. ஆதலால் தைரியமாக இரு. உயர்ந்த எண்ணங்களும் உறுதியும் உன்னை உயர்த்தும்.

யாருக்கும் யாரும் அடிமையல்ல. அன்போடு வாழப் பழகு. அன்புள்ள இடத்தில் ஆண்டான்—அடிமை என்ற வேற்றுமை இல்லை. ஆனால் போலி அன்பிற்கும், சுய நலத்திற்கும் அடிமையாகி விடாமல் உன்னையே நீ பாது காத்துக்கொள்.

நேர்மை வழியில் துன்பங்களும், தொந்தரவுகளும், பலப்பல தோன்றலாம். ஆனால் அவற்றை எதிர்த்து முன்செல்லும் ஆற்றல் உனக்கு வேண்டும்—எண்ணித் துணிக கருமம்.

மல்ராத மொட்டு

செல்வி. சிவா. வைராக்கபிள்ளை

(விஞ்ஞானப் பகுதி)

கவலை தோய்ந்த முகம்; அழுது சிவ்ந்த கண்கள்; நற்றைத்த தலை; எலும்புக் கூடு போன்ற உடல்; மடிந்த தோல்; பல்வில்லாத வாய்; ஆம்! உலக வாழ் விலே வெறுப்புற்ற மனிதன் தான் அவன். இவையெல்லாம் சோமுனைக் கண்டேர்ரை அவன் மீது பரிதாபங் கொள்ளச் செய்தன.

பாலர் யாடி, ஆடி மகிழும் நந்தவனம் அது. பூக்களின் நறு மணங் கமழும் நந்தவனம் அது. நாள் முழுவதும் உழைத்த களையை மாற்ற நண்பர்களுடன் அளவளாவி மகிழ வரும் மனிதர் பலரைப் பல நாட் கண்டு களித்த பூந்தோட்டம் அது: காதலர் பலர் பேசிய வற்றை யெல்லாம் கேட்டு வளர்ந்த மரங்கள் பல வற்றைக் கொண்ட சோலையது. சாதமத பேதமின்றி; பெரியோர் சிறியோர், விலங்குகள் பறவைகள் எல்லாருடைய குரல்களுமொலிக்கின்ற இந்தச் சோலையிலே தான் சோமு அக் கோலத்திற் காட்சியளித்தான். வாழ்விலே வெறுப்புற்ற அவன் ஒரு மூலையிலே இருந்த சிறிய கல்லொன்றிலே ஆழ்ந்த சிந்தனைக் கடலிலே மூழ்கியிருந்தான்.

சோமுனின் கவலையைப் போக்க அங்குள்ள ஒருவருக்கும் அக்கறை இல்லைப் போலும். அவனை அணுக ஒருவருந் துணியவில்லை. ஆனால் திடீரென அங்கும் இங்கும் ஓடி விளையாடிக் கொண்டிருந்த சிறுவர்களில் ஒருவன் அவன் முன் தோன்றினான். சோமு வுடன் பேசவில்லை. சோமுனின் சோகத்தை நீக்கவில்லை. சோமுவுக்கு முன் நின்ற அழகான பூக்களும் மொட்டும் நிறைந்த ரோசாச் செடி தான் அச்சிறுவனை அங்கே வரவழைத்தது. அங்கு தோன்றிய அக் குறும்புக்காரர் சிறுவன் விரிந்த மலர்கள் பல இருக்கத்தக்கதாக, ஒரு மொட்டைக் கிள்ளி யெடுத்துக் கொண்டு மின்வேகத்தில் மறைந்தான். இதற்கு முன்பு பல பெண்மணிகள் அதே செடியிலிருந்து மலர்கள் பலவற்றைப் பறித்துத் தம் அழகுக்கு அழகு செய்வதைப் டார்த்துக் கொண்டு சோமு வாளா விருந்தான். ஆனால் இச்சிறுவனின் செய்கை அவனுக்கு எதையோ நினைப்பூட்டியது போலும், கண்கள் அவனையறியாமலே நீரைச் சொரிந்தன. அவன் கடந்த கால வாழ்க்கை அவன் அகக் கண்முன் தோன்றியது.

“செல்வம் சகடக் கால் போல வரும்” என்று நாலடியார் கூறுவது சோமு தன் வாழ்விலே கண்டறியாத உண்மை. ஒளியும் இருளும் மாறி மாறி வருமென்பர். வாழ்விலே பல துக்கத்தைக் கண்ட சோமு வாழ்விலே வெறுப்படைந்ததில் வியப்பென்ன? சோமுனின் தகப்பனார் ஒரு ஏழைத் தொழிலாளி. அவன் தாய் சோமு பிறந்து சில மாதங்களிலேவே அவனையும் தகப்பனையும் தவிக்க விட்டுத் தேவலோகம் சென்று விட்டாள். சோமுனின் வாழ்விலே தொடங்கிய சோகப் படலத்தின் அத்திவாரம் இது தான். தன் வாழ்வு சோகம் நிறைந்தாகத் தான் இருக்குமென சோமு அன்று அறிந்திருந்தானென்றால் அவனும் தன் தாயுடன்—‘புத்தியுள்ளவன்’—என்ற பெயருடனே அவன் இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்திருப்பான். சோமுனின் தந்தை முருகப்பன் சிறிது காலம் மகனுக்கு ஆதரவளித்துத் தந்தையாகவுந் தாயாகவும் இருந்து வந்தான். ஆனால் காலம் அவனை மாற்றிவிட்டது. மனைவியின் பிரிவைச் சகியாது குடிக்கத் தொடங்கினான். கடைசியில் அப்பழக்கமே அவன் உயிரையும் குடித்து விட்டது. சோமு இப் பரந்த உலகிலே தனியாக விடப்பட்டான். பத்து வயதுச் சிறு

வன் அவன் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படித்திருந்தான்; புத்திசாலிகளை பொருந்திய முகம். சுறுசுறுப்புள்ளவன்.

உற்றுர் உறவினர் அற்ற அவனால் மேலே படிக்க முடியுமா? வேலை தேடும் படலத்திலே இறங்கினான். உண்ணவும் உடுக்கவும் உழைத்தாலே போதும் என்று யோசித்தான். பெரிய ஒரு உணவுச் சாலையிலே (Hotel) உணவு பரிமாறும் வேலை கிடைத்தது. சம்பளம், உணவும், உடையும், 10 ரூபா காசுந்தான். சோமுவுக்கு அளவற்ற மகிழ்ச்சியேற்பட்டது. வேலையை மிகவும் ஊக்கமாகச் செய்தான். முதலாளிக் குஞ்சு சிறிது நாட்களில் அவன் மேல் நன்மதிப்பேற்பட்டது. சம்பளத்தைப் 15 ரூபாயாக உயர்த்தினார். சோமு ஒவ்வொரு மாதச் சம்பளத்திலும் கூடிய பாகத்தை மிகவுங் கவனமாகச் சேகரித்தான். இலங்கை வங்கியிற் போட்டு வைத்தான் என்று யோசிக்காதீர்கள். அவனிடமிருந்த பழய தகரப் பெட்டியொன்றே அவன் சேமிப்புப் பெட்டியாக உதவியது.

நாட்கள் பல உருண்டோடின. இயற்கையன்னை சோமுவுடைய மூலம் மாற்றத்தான் செய்தான். அவன் இப்பொழுது இளங் காணியாக மாறி விட்டான். மன்மதன் அவனைச் சும்மா விட்டு விடவில்லை. அதே உணவுச் சாலையிலே வேலை செய்த பெண்கள் பலருள் அழகியான திலகவதியின் மேல் அவன் காதல் கொண்டான். திலகவதி தன் பெயருக்கேற்ப அழகு, குணம் எல்லாவற்றிலும் சிறந்து விளங்கினாள். அந்த நாட்களில் ஒரு, பஞ்சகல்யாணிப் போட்டி இருந்தால் அவள் முதலாவதாக நிச்சயம் தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பாள். இத்தகைய தையலாள் மேல் அவன் மோகங் கொண்டதில் வியப்பென்ன? முதலில் திலகவதியின் பெற்றோர் தம்மகளை ஒரு ஏழைக்குக் கொடுக்க மறுத்தனர். பணத்தோடு பணத்தைக் குவிப்பதற்காகத் தம்மைக் கலியாணச் சந்தையிலே ஏலங்கூறி விற்கும் மருமகனைத் தெரிந்தெடுப்பதென்பது அவர்களைப் பொறுத்த வரையிற் பகற் கனவாக முடிந்தது. இறுதியில் திலகவதி சோமுவிடையே வாழ்க்கைப்பட்டாள். இருவரும் மனமொத்த காதலர்களாய் ஒருமித்துச் சந்தோஷமாய் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தது. சந்திரா என்று பெயரிட்டனர்.

சந்திரா சிறந்த அழகியல்ல ஆனால் கூர்மையான புத்தியுள்ளவள். இளமைத்துடிப்போடு அவள் தன் இளம் வயதில் துள்ளித் திரிந்தது கண்டோர் கருத்தைக் கவர்ந்தது. சோமுவுந் திலகவதியும் அவளைக் கண்ணுங்கருத்துமாய் வளர்த்தார்கள். 'ஏழையின் மகன்' என்ற கவலை அவள் மனத்தில் ஏற்படாதிருக்கத் தம்மாலியன்ற முயற்சியை எடுத்தனர். சுற்றில் வெற்றியுங் கண்டனர். சந்திரா வளர்ப்பிறைச் சந்திரன் போல் வளர்ந்து வந்தாள். வீட்டுக்குப் பக்கத்திலிருந்த தமிழ் பள்ளியிலே சிறிது காலந் தமிழ்க்கற்றாள். பின் ஆங்கிலங் கற்பிக்க எண்ணி, அவள் பெற்றோர் அவளை ஓர் ஆங்கிலக் கல்லூரிக்கனுப்பினர். அவள் அங்கு மிகவுங் கெட்டக்காரியாகத் திகழ்தாள். பல பரிகசுகளையெல்லாம் அவள் வருடந்தோறும் தட்டிக் கொண்டுவந்தாள். வகுப்பிலே முதல்வதிடம் சந்திராவிற்கே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அவளின் திறமையைக் கண்ட ஆசிரியர்களெல்லாம் அவளைச் சர்வகலாசாலைக்கனுப்பி வைக்கும்படி சோமுவைத் தூண்டினார். சோமுவுந் திலகவதியுந் தமிழர் பண்பும், கலாச்சாரமும் நிறைந்த தமிழர் அல்லவா? அத்துடன் அவர்கள் பொருளாதார நிலையைப்பற்றியுஞ் சிறிது யோசித்தனர். சுற்றில் தம்மகளின் அவாவை நிறைவேற்ற எண்ணிச் சம்மதங்கொடுத்தனர்.

சந்திரா சர்வகலாசாலைக்கு வந்த முதல் வருடம் நன்றாகப் படித்தாள். இரண்டாவது வருடத்திலேதான் அவளின் பல மாற்றங்கள் காணப்பட்டன. இரண்டாவது ஆண்டிலேதான் பணக்காரனான மூர்த்தியின் சிநேகிதம் ஏற்பட்டது. இதையறிந்த சோமுவுந் திலகவதியும் கவலையடைந்தனர். அன்று உழைத்து அன்று உண்ணுந் தமக்கும், பணத்திலே பவனிவரும் மூர்த்திக்கும் உறவு கூடாதென்று தம் மகளுக்கு எடுத்துரைத்தனர். மூர்த்தியை மறக்கும்படி தம் மகளை வேண்டினார். ஆனால், சந்திரா "மூர்த்தியை மணப்பது அன்றேல் உயிரை நீப்பது" என்று உறுதியாகக் கூறினாள். மூர்த்தியின் பெற்றோர், மூர்த்தி சந்திராவை மணந்தால் தம் வீட்டுப் படியிலுங்காலெடுத்து வைக்கக்கூடாதென்று கூறிவிட்டனர். ஆனால் அவர்களுடைய பணமெல்லாம், ஏற்கெனவே மூர்த்தியின் பெயரிலும் அவனுடைய ஒரேயொரு தமயனாகிய

ராஜன் பெயரிலும் எழுதியிருந்தபடியால் அவன் கவலைப்படவில்லை. சந்திராவுக்குக் கொடுத்த வாக்குத் தவறாது அவளையே மணந்தான். மணம் முடிந்து சொற்பநாட்களில், மூர்த்திக்கு வருமானக் கந்தோரில் நல்ல வேலையொன்று கிடைத்தது. மூர்த்தி, சந்திரா தம்பதிகள் சந்தோஷமாக வாழ்ந்தார்கள்.

“நாய்க்கு நடுக்கடவிற்போனாலும் நக்குத்தண்ணீரேதான்” என்பார்கள். அதே மாதிரித்தான் சோமுவும் திலகவதியும் இருந்தார்கள். தம் குடும்பக் கர்வத்தைக் கருதித் தம் மகளோடும் மருமசனிடனும் செல்ல மறுத்துத் தாமே உழைத்துச் சீவித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆம், சோமு இன்று வீற்றிருக்கும் பூந்தோட்டத்திற்கு அவர்கள் செல்லும் போதுதான் அத்துக்கச்செயல் நடந்தது. இதே நேரங்கூட மூர்த்தி, சந்திரா தம்பதிகள் நந்தவனத்துக்குச் செல்லும்போது, அவர்களுடைய அழகிய மோட்டார் வண்டி குடியால் மயங்கிய ஒருவன் ஓட்டிக் கொண்டு காற்று வேகத்தில் வந்துகொண்டிருந்த குப்பையேற்றும் லொறியுடன் படாரென்று மோதியது. சந்திராவும் மூர்த்தியும் ஒருமித்து அதிலிருந்தே தேவலோகம் சென்றன.

சோமுவுக்குந் திலகத்திக்கும் பேரிடி விழுந்தாற் போல இருந்தது. மூன்று மாதக் குழந்தையாகிய தம்பேத்தி கமலாவை வளர்க்கும் பொறுப்பு அவர்கள் தலைமேல் விழுந்தது. காலத்தை நோக்கியிருந்த மூர்த்தியின் தமையனாகிய ராஜன் காற்றுள்ள பொழுதே தூற்றிக் கொண்டான். பணம் முழுவதையும் அபகரித்தான். கமலாவைச் சோமுவிடமே தள்ளி—விட்டான். அதிர்ச்சி பொறுக்காது திலகவதியும் இவ்விலகை நீத்தாள்.

கவலையே கண்டு வாழ்ந்த சோமு கமலாவுக்காக உயிர்வாழத் தீர்மானித்தான். அவள் அழகிலே அவள் விளையாட்டிலே தன் கவலையை மறந்து வரத்தொடங்கினான். சிறிது சிறிதாக அவன் உள்ளப் புண்ணும் ஆறிவரத் தொடங்கியது. கமலா, அழகும் மூளையும் நிறைந்த கன்னிப்பெண்ணும் வளர்ந்தாள். அவளுக்கேற்ப அறிவு, ஆற்றல் சாந்தம் எல்லாம் ஒருங்கே அமைந்த சுந்தரத்தின் மீது காதல் கொண்டாள்.

இப்பாழும் விதியானது கமலாவின் அழகைப் பார்த்து, அவள் தன் உள்ளங் கவர்ந்த காதலனும் தானும் நடத்துப் போகும் இன்ப வாழ்வை எண்ணிப்பார்த்து மகிழ்வதைக் கண்டு, எள்ளி நகையாடியது. நடக்கப்போவதை யார் தான் அறிவார்? “பட்டகாலே படும், கெட்ட குடியே கெடும்” என்ற பழமொழி சோமுவின் குடும்பத்தில் முழுவதும் உண்மையாகிவிட்டது. கமலாவை அடையமுடியாது ஏமார்ந்த சிலர் அவளை வஞ்சந் தீர்க்க வெண்ணி அவள் காதலன் சுந்தரத்தை ஏதோ பொய்ச் சாட்டுக் கூறிக் கந்தோர்க் காசைக் களவாடியதாகக் கூறி அவன் மீது பொய் வழக்குத் தொடர்ந்தனர்.

இதையறிந்த கமலா அதிர்ச்சி தாங்காது தவித்தாள். குற்றமற்ற தன் சுந்தரத்திற்கு இக்கதியா என்று ஏங்கினாள். நியாயமான சம்பளத்தில் அரசாங்கத்தில் உத்தியோகம் பார்த்து வந்த சுந்தரத்தை நீதியின் பெயரால் மலிதரைத் தண்டிக்கும் நீதவான் ‘கம்பியெண்ண’ அனுப்பினார். கமலா பயித்தியக்காரியாக மாறினாள். “சுந்தரம் நிரபராதி, அவன் சுற்றவாளி,” என்று புலம்பத்தொடங்கினாள். வழியிற் போகிறவர்கள் வருகிறவர்கள் எல்லாரையும் தொந்தராவு செய்யத்தொடங்கினாள். இறுதியிற் பயித்தியக்காரரை அடைக்கும் அங்கொடை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பப்பட்டாள். கமலா அங்கொடையிலே! சுந்தரம் கிறைச்சாலையிலே! இதுவே அவர்கள் தலைதி!

இது நடந்த மறுநாள்தான், சோமு அந்த நந்தவனத்திலே அக்கோலத்திலே காட்சியளித்தான். அவனுக்குப் பக்கத்திலேயிருந்த வாடுலைப் பெட்டியிலிருந்து,

“உலகே மாயம்.....” என்ற தேவதாஸ் பாட்டு எழுந்தது
 “உறவும் உற்றார் பெற்றாரும், கூடவரார்,
 ஓடிடுவார்” என்ற அடிகள் கேட்டன.

சோமு மலராத வாழ்வுடைய தன் பேத்தி கமலாவையும் அச்சிறுவன் கிள்ளிய மலராத மொட்டையும் ஒப்பிட்டான். அவன் வாய், “மலராத மொட்டு” என்று முன்கியது.

உத்தமி

கச்சாயில் இரத்தினம்

(தேவாளக்கந்தை, தெகியோவிறறை)

[‘உத்தமி’, இன்றைய சமூகத்தில் மலிந்து காணப்படும் ஊழல்களைச் சித்திரிக்கும் ஒரு சிறுகதை. சகை, அறம் இக்கம் என்னும் அன்புணிகள் ஒவ்வொரு நேரிலும் ஊற்றிடுகின்றன. ஜாதிப் பிரிவினையும், ஏழைகள் என்றும் ஏன் தோன்றப் போகிறார்கள்? ஏழை என்று ஒரு வர்க்கம் தோன்றவும் முடியாது! தோற்றுவிக்கப்படவும் முடியாது.

ஆசிரியர்]

நான் உத்தியோகம் பார்க்கத் தொடங்கி ஒன்பது வருடங்களாகி விட்டன. இந்த ஒன்பது வருடங்களில் ஒரு நாளேனும் யாழ்ப்பாணத்தை எட்டியும் பார்க்கவில்லை. விடுமுறை கிடைத்ததால் என்சினேகிதர்களோடு மலைநாட்டில் உள்ளபல இயற்கை அன்னைவின் எழில் நிறைந்த வளங்களைக் கண்டு களிப்பது தான் என் முதல் வேலை.

இந்த விடுமுறைக்கு முன்னடியே எனது தந்தை இங்கு வந்து விட்டார். எனக்கு விடுமுறை கிடைத்ததும் என்னையும் தன்னோடு அழைத்துக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் போனார். இம்முறை என்னும் எதுவிதமான சாக்குப் போக்குகளும் கூறிக் கழிக்க முடியாமற் போய் விட்டது. அப்பர்வின் எண்ணம். என்னையும் மற்ற மற்றவர்களைப் போல மடக்கி ஒரு பெண்ணின் கழுத்திலே ஒரு மாங்கல்யத்தை ஏற்றி அதே சாக்கில் என் கால்களை கட்டி மடக்கி விடலாம் என்பதே. அவர் அதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்திருந்தார்.

ஒன்பது வருடங்களின் பின் ஊருக்குப் போயிருந்த எனக்கு ஊரின் சீர்திருத்தங்கள் மனதைக் கவர்ந்து விட்டன. பெற்ற தாயாரையும் பிறந்த பொன்னுட்டையும் போற்றுவன் ஒரு மனிதனா? நான் பள்ளியிற் படித்துக் கொண்டிருந்த அந்த நாளிலே பட்டிக் காடாய்க் கிடந்த நாடுகள் எல்லாம், இன்று கண்களைக் கவரும் கவர்ச்சிகரமாய், மனத்திற்கு இன்பம் அளிக்கும் மனோ வசிகர நகரங்களாகி விட்டன. காலப் போக்கில் உண்டாகும் புரட்சிகளை எம்மால் கணக்கிட முடிகிறதா? இல்லையே, அந்நாளில் உச்சியில் குடுமி முடிந்து இருந்தவர்கள், இன்று கிராப்புத் தலையுடன், குதூகலமாக என்னைக் கண்டதும், தம்பி என்னைத் தெரியுமா? எப்பொழுது வந்தாய்? எங்களுக்கு என்ன கொண்டு வந்தாய்? கொழும்புக்குப் போனதும் ஆளே அடையாளங் கூடத் தெரியாமல் மாறி விட்டாயே! எங்களை எல்லாம் மறந்தா போனாய்? எப்படித் தம்பி சேமம் என்று என்னிடம் கேட்டுத் திக்கு முக்காடவைத்து விட்டார்கள் நம்மவர்கள். எனக்கும் அவர்களின் உபசரணைகள் மிகவும் பிடித்துக் கொண்டது. அவர்கள் வினாக்களுக்கெல்லாம் விடை அளித்தேன். அப்பொழுது என் பாலிய நண்பன் சோமசுந்தரம் எங்கிருந்தோ அங்கு வந்து சேர்ந்தான். என்னைக் கண்டதும் அட்டே! இராமநாதனா? எப்படா வந்தாய்? எப்படிச் சேமங்கள் என்று கேட்டான். சோமசுந்தரம் என்ற பெயரை நாங்கள் சுருக்கமாகச் சோமு என்று தான் அழைப்பது வழக்கம். யாரது சோமுலா; எப்படி உன் சேமங்கள் என்றேன். அதை ஏன் கேட்கிறாய்! என்னோடு வா. எல்லாம் கூறுகிறேன் என்று கூறி என் கையைப் பற்றி அழைத்துக் கொண்டே வீதியில் நடந்தான். நானும் அவன் பின்னே கரத்தையில் கட்டிய காளை போல நடந்தேன். எங்களின் எதிரில் அழகிய பளிங்குக் கற்களினால் கட்டப்பட்ட கல்லறை ஒன்று தென்பட்டது. அதில்

அழகிய பொன் எழுத்துக்களால் "உத்தமி கமலா" என்று பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. இது என்னடா! உத்தமி பத்தினி எல்லாம் உங்கள் ஊரில் இருக்கிறார்களா? என்றேன்.

அதுவா? அது ஒரு உத்தமியின் கல்லறை. அவள் கதையை நீ அறிந்தாயானால் அவளுக்காகக் கண்ணீர் இரண்டு சொட்டாவது வடிக்காமலே இருக்க மாட்டாய். அவ்வளவு சோகமான கதை அது என்றான் சோமு.

ஆகா அப்படியானால் கட்டாயம் நான் அந்தக் கதையை அறியவேண்டும். சொல்பார்க்கலாம் என்றேன்.

கதையைக் கேட்டாலே கல்லும் கரையும். கடிய முள்ளும் தன் முனையில் மழுங்கிவிடும், கற்பாறை போன்ற இதயமும் கனிந்து விடும், அவ்வளவிற்குப் பரிதாபமான கதை; நீ கவலை யாகிக் கண்ணீர் மட்டும் விட்டு விடாதே! என்று கூறி என்னை எச்சரித்து விட்டுக் கதையை ஆரம்பித்தான்.

எங்களைப் பார்த்துப் பிறர் சீர்த்திருத்தம் மிக்கவர்கள். சிறந்த செந்தமிழைப் பேசுகிறவர்கள். திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடும் தீரத் தமிழர்கள். ஆங்கில உச்சரிப்பில் அகாய சூரர்கள் என்று பல வாறாகப் புகழ்கிறார்கள். ஆனால் எங்களின் சமூகத்தில் மண்டிக்கிடக்கும் மகா மோசமான தீண்டாமை என்ற புற்று நோய்க்குத் தக்க சிகிச்சை அளிப்பாரின்றி நாள்தோறும் ஆலகால விஷமாகி வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. எம்மவரிடையே வேரூன்றி விருட்சமாகி விட்டது பணக்காரன், ஏழை, உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என்ற பாகுபாடுகள். இதனால் அன்றோ! இன்றைய எங்கள் சமுதாயத்தில் பல ஈடாட்டங்கள் நிறைந்து விட்டன.

சமுதாயம் என்ற மானிகையிற் சாதி வேற்றுமை என்ற தூண்கள் பழுதடைந்து விட்டன. என்று மானிகை குப்புறச்சாயும் என்பதை யார் கண்டது. சந்தோஷமாகச் சகலரும் மானிகையில் வசித்து வருகிறார்கள். ஆபத்தை அவர்கள் உணரவில்லை. இதனை எடுத்துக்காட்ட முயலும் சமூக சீர்திருத்தவாதிகளைச் சாதித்திமிர் பிடித்த வெறியர்கள் சதி செய்து கொலை செய்து விடுகிறார்கள். மனிதன் மிருகமாகி விட்டால் அதற்கு மாற்று மருந்தேது? மனித சமூகம் பகுத்தறிவைக் கொண்டு பண்பாடாக வாழ முற்படவேண்டும். அன்றுதான் நாம் ஒன்று படலாம். எம் சமுதாயம் எட்டுத்திக்கும் புகழ் வெற்றியாக வாழும். நான் இவ்வாறு கூறுவதால் எனக்கு ஏதாவது மூளைக் கோளாரோ! என்று நீ எண்ணிவிடாதே! என்ன நான் கதை என்று கூறிக் கதாப்பிரசங்கம் செய்கிறேன் என்று கிரிக்கிறியா? சிரியாதே, இதோ கதையைச் சொல்லுகிறேன். நீ கவனித்துக்கேள் என்று கூறிக் கதையை ஆரம்பித்தான்.

ஏர் பிடித்த ஒலேலசிக்க வன்னியர் குலத்தில் வழித்தோன்றலாகிய நாக நாத முதலியாருக்கு நாட்டிலே நன்மதிப்பு இருந்தது. நாலேந்து கையாட்களுமிருந்தார்கள். முதலியார் ப்! என்றாலே போதும். உடனே அவர்கள் அதைச் செய்து விடுவார்கள். அவரிடம் நிறையச் செல்வமும் இருந்தது. அவருக்கு அருமையாக துரைரத்தினம் என்னும் பெயருடைய ஒரே ஒரு மகன் இருந்தான். தந்தையின் குணத்துக்கும் தனயனின் குணத்துக்கும் எவ்வளவோ வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. முதலியார் சாதித்திமிர் பிடித்தவர். பணம் என்றாலே பல்லை இளித்து விடுவார். பையனே என்றால் பாரதியார் வகுத்த பண்பான பாதையில் செல்பவன். அவன் காந்தியடிகளின் சத்திய சோதனை என்ற நூலைச் சரிவரக்கற்றவன். வயதில் சிறியவன் என்றாலும், அறிவில் நிறைந்தவனாகவே யாராலும் புகழப்பட்டான். அவன் தந்தை வெளியில் எங்காவது சென்றாலும் தாகத்துக்கு தண்ணீர் ஒருவர் வீட்டிலுமே பருக மாட்டார். வீட்டில் வந்து ஸ்நானம் செய்து சிவபூசை முடித்துப் போசனம் அருந்துவார். அவ்வளவிற்குச் சாதிசமயக் கொள்கைகளில் பழுத்தவர். இவையெல்லாம் பையனுக்குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. இவைகள் எல்லாம் வெறும் வெளிப்பூச்சு என்பான். ஒன்றே குலம் ஒருவனே இறைவன் என்ற பிடிவாதம் கொண்டவன். தனது தந்தையின்

குறைபாடுகளை அவன் எப்படித் துணிந்து எடுத்துக் கூற முடியும்! அதனால் அவன் தந்தையின் முடிவுக்கு ஆளாக வேண்டியல்லவா? நேரிடும்.

முதலியார் தன் மகன் துரைரத்தினத்தைப் படிக்க வைத்துப் பட்டதாரியாக்க விரும்பினார். அதனால் அவனை ஆங்குள்ள கிறிஸ்தவக் கல்லூரி ஒன்றில் படிக்க வைத்தார். அதே கலாசாலையில் கமலா என்ற ஏழைப் பெண்ணும் கல்வி கற்று வந்தாள் ஏழையாகப் பிறந்த அவளைச் சமூகம் தாழ்ந்த குலப் பெண்ணாகவும் பட்டம் சூட்டி விட்டது. அவளின் பெற்றோர்கள் அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்த பணக்காரர் வீட்டில் கூனிலேயே செய்தார்கள். அதனால் அவர்களைச் சமூகம் தாழ்ந்தவர்களாக்கி விட்டதோடு சகல உரிமைகளையும் பறித்து விட்டது. சமூகத்தால் ஒதுக்கி வைக்கும் ஒவ்வொரு ஏழையும் தன்னைத் தாழ்ந்தவர்களுக்கே கருதுகிறான். அவன் எல்லாருக்கும் அடிமையாகவே வாழ்கிறான்.

ணக்கார சமூகத்தினால் தாழ்ந்த குலத்தவள் என்று கருதப் பட்ட கமலா, அழகு, அறிவு, குணம் இவைகளிலே எல்லா ரீதியும் பார்க்க உயர்ந்து காணப்பட்டாள். பருவத்தின் எழில் பாவை கமலாவின் உடலில் அள்ளி வீசியது. மோகனப் புன்னகை தவழும் அவள் மோகன வதனத்தைக் கண்டதும் துரைரத்தினம் அப்படியே லயித்து விட்டான். அவள் அழகு பனத்தைக் கவர, ஆசை வெட்கத்தை நீக்க, அவளிடம் சகசமாகப் பேசத் தொடங்கினான். பருவத்தின் முறுக்கேறிய காணையாய் பார்ப்பவர்களின் கண்களைக் கவரும் அவர்ச்சியாய், கம்பீரமாகப் பேசும் துரைரத்தினம் கமலாவைத் தனது காதல் நிறைந்த பார்வையால் மயக்கி விட்டான்.

இருவரின் கண்களும் கண்காடையில் கலந்து இரகசியம் பல பேசின. இதயங்களில் என்றுமே இல்லாத ஏக்கடி ஏற்பட்டது. கல்லூரியை விட்டு வீட்டிற்குச் சென்றால் எதிலுமே அவர்களுக்குக் கவர்ச்சி ஏற்பட வில்லை. எந்நேரமும் ஒருவரை ஒருவர் எண்ணி ஏங்கித் தவித்தனர். காதலர் உள்ளங்களில் உணர்ச்சிவெள்ளம் பெருக்கெடுக்க ஒருவர்க்கொருவர் உணர்ச்சியான காதற்கடிதங்களை எழுதிப் பரிமாறினர்.

உலகை அறியாத கமலா தனது உள்ளத்தைத் துரைரத்தினத்திடம் பறி கொடுத்தாலும் பின் தான் நடந்துகொண்டவை யாவும் பெரும் தவறு என உணர்ந்தாள். மலைக்கும் மடுவுக்கும் எத்தனை வேறுபாடுகளோ! அத்தனை வேறுபாடுகள் அவர்களின் காதலிலும் நிறைந்து காணப்பட்டன. அவள் அழகும், அறிவும் குணமும் நிறைந்த பெண்ணை இருந்தாலும், சமூகத்தவரால் தாழ்ந்த குலப் பெண் என்று ஒதுக்கிவைக்கப் பட்டவள்தானே. உயர்ந்த குலத்திலே ஒப்பற்ற குடும்பத்திலே, பணக்குப்பலினாலே பிறந்த துரைரத்தினத்துக்கும் இவளுக்கும் இடையே எத்தனை எத்தனையோ! எண்ணவும் முடியாத கட்டுப்பாடுகள் பல நிறைந்துகிடக்கின்றன. அவளால் எப்படி அவளைக் காதலிக்கமுடியும். காதலிப்பது தெய்வீகம். ஆனால் கைகூடுவதோ! பகீரதப் பிரயத்தனம். அதனால் அவள் அறியாது நடந்துகொண்ட செயலை மன்னித்துத் தன் காதலை மறந்துவிடுமாறு துரைரத்தினத்தினிடம் இரந்து வேண்டினான்.

துரைரத்தினமோ! சிறிதும் செவி சாய்த்தானில்லை. இந்தக்கட்டுப்பாடு என்னும் முட்டுக்கட்டைகள் முன்னோர் வகுத்த மூடக்கொள்கைகள். இவற்றை இன்றைய நாம் நசுக்கிவிடவேண்டும். காதல் தெய்வீகமானது. அதற்கு சாதி, சமயக்கட்டுப்பாடுகளே ஆகாது. உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன், ஏழை, பணக்காரன் என்ற பாடுபாடுகளே கிடையாது என்று ஒரு குட்டியப் பிரசங்கம் செய்தான்.

மலையில் தலையை முட்டிக்கொண்டால் மலை நொருங்குமா? தலை வலிக்குமா? தலையேதான் வலிக்கும். அதுபோல இந்தச் சமுதாயத்தில் நீங்கள் ஒருவர் மட்டும். துணிந்து சாதிக்கட்டுப்பாட்டைத் தகர்த்துவிடமுடியாது. உலகம் உங்களைப் பார்த்துள்ளி நகையாடும். அவதூறு கூறும். உதாசினம் செய்யும். அதனால், நீங்கள் எனக்காக உங்கள் சாதிவை விட்டுப், பெற்றோரைப் பிரிந்து, பலரின் பல்லிளிப்புக்கு ஆளாவதில் என்ன பயனை அடையக்கூடும்! கடைசியரையும் கண்ணீரும் கவலையுமா? அடைய வேண்டும் என்னால் நீங்கள், என்னைப்போலப் பெண் ஒன்று உங்களுக்கு இல்லாமலா போய்விடும் இந்தச் சமூகத்தில் என்று கூறினான்.

சாதியில் உயர்ந்தவர்கள் என்று வாய்ப்பறை கொட்டித்திரியும் இவர்களின் சமூகத்திலே எத்தனை எத்தனையோ அருவருக்கத்தகுந்த ஊழல்கள் நிறைந்து காணப்படு

கின்றன. எவன் ஒருவன் தான் செய்த தவறை உணர்ந்து திருந்த முற்படுகிறானோ! அவனே சாதியில் உயர்ந்த மனிதன். சாதி என்ற திரை மறைவில் நடைபெறும் மனித சமூகத்துக்கே ஒவ்வாது செயல்களை யாரும் கருதிப்பார்த்தால், சாதி சமயம் எல்லாம் தானாகவே தளர்ந்துவிடும். மனிதர்கள் எல்லாருமே ஒரே குலமாகிவிடுவார்கள். அவர்களிடத்திலே மனிதப் பண்பாடுகள் மலிந்துவிடும். நாடு நலம்பெறும். நாட்டில் நல்லறங்கள் ஓங்கும். நாம் எல்லோரும் ஒரு தாயின்ற குழந்தைகளாகிவிடுவோம். இந்த உண்மையை ஊழல் நிறைந்த சமூகத்துக்கு எடுத்துக்காட்டவே நான் துணிந்துவிட்டேன். என்னால் இந்தச் சமூகம் ஒரு பாடம் கற்றுக்கொள்ளட்டும். நான் உன்னையே மணம் முடிப்பேன். உனது மனம் என்னிடமில்லாதுபோனால் என்னுயிரையே அர்ப்பணித்துவிடுவேன் என்றான் துரைத்தினம்.

வீரமொழிகளை எல்லாம் தீரக்கேட்டுக்கொண்டே இருந்த கமலாவின் கண்கள் தாரை தாரையாகக் கண்ணீரைச் சொரிந்தன. இதயம் நெகிழ்ந்துவிட்டது. இறந்தாலும் இவரையன்றி எவரையுமே மணவேன் என எண்ணி மனத்தில் பிடிவாதஞ்செய்தாள்.

நாட்கள். சீல ஓடி மறைந்தன. ஒரு நாள் துரைத்தினமும் கமலாவும் கலாசாலையில் இருந்து கைகோர்த்தபடியே வெளியேறிவிட்டார்கள் என்று எல்லாரும் கூறினார்கள். மறுநாள் உயர்சாதியிற் பிறந்த ஒருவன் தாழ்ந்த குலப் பெண் ஒருத்தியைக் கடத்திக்கொண்டுபோய்விட்டான் என்று பத்திரிகையில் பந்தி பந்தியாகக்கொட்டை எழுத்தில் பிரகரித்து இருந்தார்கள். ஊர் எல்லாம் இதே பேச்சு. உயர்ந்த சாதிக் காரர்கள் எல்லாம் முதலியாரைப் பாம்பாட்டத் தொடங்கினார்கள்.

தாழ்ந்தவர்கள் என்று கூறப்படும் ஏழை எழியவர்கள் எல்லாரும் இச்செய்தியைக் கேட்டு மனம் நொந்தார்கள். நமக்கேன்? பெரிய இடத்துப் பொல்லாப்பு என்று வாயைக் கையாலே ஊடிக்கொண்டார்கள். சிலர் இதனால் எங்கள் பிழைப்புக்கே மண் விழுந்துவிட்டதே என்று கூறி அங்கலாய்த்தார்கள்.

கரைப்பவர் கரைத்தால், கூல்லுங் கரையும் என்பார்கள். அதுபோல முதலியாரின் உள்ளத்தையும் ஊரவர்கள் திருப்பிவிட்டார்கள். உங்கள் மகனில், உயர்ந்தவர்களாகிய எங்களுக்கு இனி இந்த ஊரில் உலாவவும் முடியாமற்போய்விட்டதே. ஒருவனால் உலகம் இழிவுறுவதா? என்ன? இதனைச் சிந்தித்தார் முதலியார். அவருக்குக் கோபம் திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுளுக்குப்போல வந்துவிட்டது. எங்கிருந்தாலும் பயலைத் தேடிக்கொண்டுபோடுங்கள் என்றார் ஈவு இரக்கமில்லாத சிந்தையோடு. முதலியார் ம்! என்று கூறவேண்டியது ஒன்றே பாக்கி. உடன் அதைச் செய்துமுடிக்க எத்தனையோ இனவெறியர்கள் எதிர்பார்த்து இருக்கிறார்களே.

அவர்கள் துரைத்தினத்தைத் தேடிப்பிடிப்பதில் முற்பட்டார்கள். அன்று அமாவாசை. அகன்ற உலகைக் கரிய இருள் கவிந்துகொண்டது. அந்த சிறு குடிசையில் எரிந்துகொண்டிருந்த அகல் விளக்கைத் திடீரென வீசிய பேய்க்காற்று அணைத்து விட்டது. அந்தாகாரமான இருள் அந்தச் சிறு குடிசையிலும் நிறைந்துகொண்டது. துரைத்தினமும் கமலாவும் துயரை மறந்து அயர்ந்து தூங்கினார்கள். வீதியில் அடிக்கொரு தரம் நாய்கள் குரைத்தன. எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே பயங்கர இருள். அர்த்த சாமமாகியும் அந்த இருள் குறைந்தபாடில்லை. யாரோ? சிலர் அந்தக் குடிசையிற் புகுந்து, அப்பிப்பிடித்தார்கள் துரைத்தினத்தை. அழுங்குப்பிடியாக வெளியே கொண்டுபோனார்கள்.

சாதியை விற்று வீதியிற் திரியும் தன்மானமற்ற பயலே இன்று நீ தப்பமுடியாது என்று கூறி மரத்தில் அவனைப் படுத்துக் கட்டினார்கள். தூக்கத்தில் தன்னை உடம்புப் பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டுவந்த அதிர்ச்சியால் துரைத்தினத்துக்கு எதுவுமே செய்ய முடியவில்லை. செயலிழந்து தலை குனிந்து நின்றான். குடிவெறி மயக்கத்தில் துரைத்தினத்தைக் கொலை செய்யத் துணிந்தார்கள் காதகர்கள். அவனை ஏசி அடித்தார்கள். உதைத்தார்கள். காறி உமிழ்ந்தார்கள். இவர்கள் செய்யும் மிருகத்தனமான செய்கையினால் எழுந்த பேரிரைச்சலைக் கேட்ட கமலா பதை பதைத்து எழுந்து விளக்கை ஏற்றினாள். அந்தோ! உயிர்க்குயிரான உற்ற கணவனை ஆங்கு காணவில்லை. வெளியே

விரைந்துவந்தாள். அவள் கண்ட அந்தக் கோரமான காட்சி அவள் இதயத்தையே வெடிக்கச் செய்தது. வீறிட்டுக் கதறினாள். வீணர்களே! விட்டுவிடுங்கள் அவரை. இத்தனைக்கும் காரணமாகிய என்னைக் கொல்லுங்கள்! கொல்லுங்கள் என்று வீர கர்ச்சனை செய்தாள்.

அதனைக் கேட்ட வெறியர்கள் அவனைப் பார்த்து மிருக வெறியில் உறுமினார்கள். துரைரத்தினத்தை ஒரே வெட்டாய் வெட்டிவிட எண்ணிப் பட்டாக்கத்தியை ஓங்கினான் ஒரு சாதி வெறியன். அந்தோ! பரிதாபம், கமலாவின் கள்ளங்கபடமற்ற இதயம் நிறைந்த உடல் வேறு, தலை வேறுகியது. உத்தமி கமலாவின் உடலிலிருந்து உதிரம் வெள்ளமாகப் பெருகியது. மாசு மறுவற்ற வதனத்தின் எழில் சிறிதும் மங்கவில்லை. அதைக்கண்ட துரைரத்தினம் ஆவேசங்கொண்டவகைத் துடித்தான். காலால் எட்டி உதைத்தான் ஒருவனை. ஓகோ! தம்பிக்குக் காதலி இறந்துவிட்டாள் என்ற கலக்கமோ! என்று கூறி அதே கத்தியால் அவனையும் வெட்டிச் சாய்த்தான் அந்த ஈவு இரக்கமற்ற சாதி அபிமானி. அந்தோ! அந்த இரவு போல ஒரு அபாயம் நிறைந்த இரவை இந்நாடு என்றுமே கண்டறியாது.

சாதிவெறியர்கள் தலைமறைவாய் மறைந்துவிட்டார்கள். மறுநாள் காட்டுத் தீ போல இளங்காதலர்கள் கொலையுண்ட செய்தி பரவியது. போலிலார் ஸ்தலத்துக்கு விரைந்து சென்றார்கள். முதலியாரும் கமலாவின் பெற்றாரும் அங்கு கூடினார்கள். அழுது புரண்டார்கள். பரிந்து பேசினார்கள். பச்சாத்தாபங்கொண்டார்கள். தங்களின் அறியாமையால், மூடநம்பிக்கைக்கு இரு இளம் உயிர்கள் பவியானதை எண்ணிப் பதை பதைத்தார்கள். சாதித் துவேஷத்தை அடியோடு சமூகத்திலிருந்து தொலைக்க வேண்டும் எனப் பிடிவாதம் கொண்டார்கள்.

அந்த இள நங்கையின் தீரத்தையும் உயிர்த் தியாகத்தையும் உணர்ந்த பெற்றார்கள் அவர்களின் உடல்களை ஒன்றாக அடக்கஞ்செய்து கல்லறை கட்டி எழுப்பினார்கள். அதில் "உத்தமி கமலா" என்று பொன் எழுத்துக்களால் பொறித்துவைத்தார்கள்.

தன்னுயிரைப் பொருட்படுத்தாது தனது கணவனின் சேமமே தன் நலம் எனக் கருதித் தன்னுயிரைப் பலிகொடுத்த உத்தமி கமலாவைப்போல வீரப் பெண்கள் எம் நாட்டிலே பிறக்கவேண்டும். அன்றுதான் எம் நாடு முன்னுளில் கண்ணகியையும், நளாயினியையும், சாவித்திரியையும் தந்து பெருமைகொண்ட புகழைத் திரும்பவும் பெறும் என்றான் சோமு.

நான் அதிரயித்து ஆம் போட்டேன்.

குறிப்பு:— இக்கதை வெறுங் கற்பனை. இதில் வரும் பெயர்கள் எவரையும் குறிப்பவையல்ல.

★

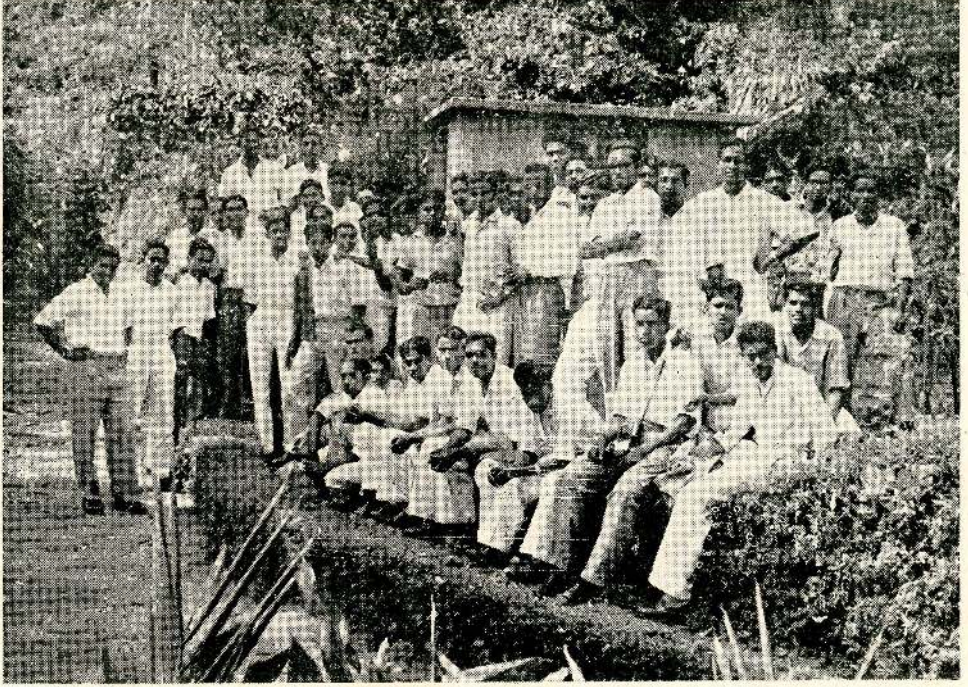
★

★

நாட்டை மீட்க ஒரு ரணகளச் சூரையும், நல்லாட்சி அமைக்க பல கலை வாணரையும், மக்களை நல்வழி படுத்த அறநெறி கூறுவோரையும் நாடியாக வேண்டும் எந்த நாடும். அனைவரும் ஏககாலத்தில் கிடைக்க மாட்டார்கள். உத்தமர் காந்தியாரின் உள்ளம் இந்த மூன்று பண்புகளையும் ஏககாலத்தில் ஒன்றுக்கொன்று குறையாத அளவில் கொண்டு இருந்தது. மூன்று தலைமுறைகள் மூன்று தனித்தனித் தலைவர்கள் கொள்ள வேண்டிய குணத்தை அவர் ஒருவர் கொண்டிருந்தார்.

அறிஞர்: சி. அண்ணாத்துரை

ருவறெலியாவுக்கு நடாத்திய உல்லாசப் பிரயாணம்

ரம்பொடையிலுள்ள திரு. எஸ். தொண்டமான் அவர்களின் தேயிலைத் தோட்டத்தில்

கடுகன் னாவை வளைவில்

கடல் கடந்த தமிழ்

ரா. தவஜோதி

(வைத்தியக் கல்லூரி)

[பழந்தமிழர் பண்பாட்டையும், சிறப்பையும், சரித்திரரீதியாக ஆராய்கிறார் இக்கட்டுரையாளர். நமது பழைய வரலாறுகளை நாம் ஆராய்வதும் அறிந்துகொள்வதும் நமது எதிர்கால முன்னேற்றத்துக்கு அணிவகுக்க மிக உதவியாக இருக்கும். தமிழன்கீழ்க் தர்பலவேறுவகைகளில் தெரண்டுபுரியும் இக்கட்டுரையாளரின் தமிழியலானமும்; மொழிப்பற்றும் என்றும் மகங்காதிதும்படி வாழ்த்துகின்றோம்.]

—ஆசிரியர்

“யாதும் ஊரே! யாவரும் கேளிர்!” என்று 2000 ஆண்டுகட்கு முன்னரே கூறினான் தமிழன். கூறியவாறே செயலாற்றினான் என்பது உலகின் பலபாகங்களை யும் தமிழன் தனதெனக் கொண்டதிலிருந்து தெளிவாகிறது. சலியாத உழைப்பும் திண்மையான மனவுறுதியும் கொண்டதமிழன்; விஞ்ஞான அறிவு மேம்படாத காலத்திலேயே திரைகடலோடியும் திரவியம் தோடி தனது நாகரிகத்தைச் சென்றவிடங்களிலெல்லாம் நிலை நாட்டினான். அவன் சென்றவிடங்களிலெல்லாம் தமிழ்மொழி மதிப்புடன் பரவி, அந்நாடுகளின் மொழிகளுடன் கலந்தது அந்நாடுகளின் கலைகள் நமது கலைகளின் அடிப்படையில் வளர்ந்தன. அவ்வாறு பரவிய நம் நாகரிகம் பல நாடுகளில் இன்று சிதறி மறைந்து கிடக்குறது.

பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்னரே, தமிழகத்தின் கடற்கரைப்பிரதேசங்களில் ஏண்ணற்ற துறைமுகங்கள் தோன்றி பல நாடுகளுடன் தமிழர்கள் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். கிழக்கே சீனாவுடனும், மேற்கே அரேபியா, அபிசீனியா, எனிப்து, கிரேக்கு, ரோமாபுரி போன்ற நாடுகளுடனும் வாணிகம் நடத்தி வந்தார்கள். வாசனைத்திரவியங்கள், விலைமதிக்கவொண்ணாக் கற்கள். தந்தம், சந்தனமரம் போன்றவை அந்நாடுகளில் பெரிதும் விரும்பப்பட்டன. இத்தகைய வாணிகத் தொடர்பு, சால்தேய மக்களுடன் 5000 ஆண்டுகட்கு முன்னரும், அபிசீனியருடன் 3000 ஆண்டு கட்கு முன்னரும் இருந்தது. பின்னர் அராபியரும், யூசரும் தமிழ்நாட்டுடன் மிகுந்த தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். தமிழ்நாட்டுத்தேக்கு மரங்கள் சால்தேய மக்கள் வாழ்ந்த ஊர் என்ற புராதன நகரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டன. சொலமனுடைய காலத்திலேயே மயிலும், குரங்கும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. மேலும், ஹிப்பூ பைபிளில், தோகை, சந்தனம் போன்ற தமிழ்ச்சொற்களைக் காணலாம்.

யவனர் என்ற கிரேக்க ரோமன் நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழ் நாட்டுடன் பலகாலம் வாணிகம் செய்தார்கள். முசிறி என்ற கேரளத் துறைமுகத்திலிருந்து, ரோமாபுரிக்குப் பலகப்பல்கள் மினகை ஏற்றிக்கொண்டு சென்று தங்கத்துடன் திரும்பி வந்தன. உணவுக்கும், மருந்துக்கும் அக்காலத்தில் மினகை பெரிதும் உபயோகமாயிற்று. வைத்திய சாஸ்திரத்தின் தந்தையான கிரேக்க அறிஞர் ஹிப்போக்ரீடஸ்,

அதனை 'இந்திய மருந்து' என்று குறிப்பிட்டார். கிரேக்க நூல்கள் பலவும் சங்ககால இலக்கியங்களும் இந்த வாணிகத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன.

“பேரியாற்று வெண்ணுரை கலங்க
யவனர் தந்த வினைமாணன் கலம்
பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்
வளங்செழு முசிற்” (அகநானூறு 149)

முசிற் மட்டுமல்ல, காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்ற சோழருடைய தலைநகர்தின் துறைமுக வாயிலாகவும் எத்தனையோ கப்பல்கள் கடல் கடந்து பிறநாடு சென்றன. இவற்றைப்பற்றி கிரேக்க நூல்களே கூறுகின்றன. யவனருடன் முதலாம் இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் நடைபெற்ற வாணிகத்தினால் தமிழ்நாடு சீரும் சிறப்பு முற்றது. மிளகு, பவளம், தந்தம் மட்டுமல்லாமல் கிளிகள், மயில்கள், குரங்குகள், யானைகள் கூட தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு, கிழக்கிலே தமிழ்நாடு மட்டுமே தெரிந்திருந்தது. யவனர்கள் தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் குடியிருந்து, காவற்காரர்களாகவும் நகரபாதுகாப்பாளராகவும், அரண்மனை சேவர்களாகவும் தமிழரசரின் கீழ்ப்பணி புரிந்தனர். யவன வீரர்கள் வழிபடுவதற்கென்றே தமிழ்நாட்டில் ஆலயம் ஒன்று கட்டப்பட்டது. கிரேக்க வீரர்கள் சிலரை இமயவரம்பன் பெருஞ்சேரலாதன் கைதுசெய்த வரலாற்றை தமிழ் நூல்கள் கூறுகின்றன. தமிழ்நாட்டின் பல பாகங்களில், முதலாம், இரண்டாம் நூற்றாண்டு ரோமன் நாணயங்கள், பிற்காலத்துப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு மேற்கு நாடுகளுடன் தமிழ்நாடு தொடர்புகொண்டிருந்தபோதே, தென்னிந்தியாவின் கிழக்குக்கரையோரங்களிலிருந்தும், இலங்கையிலிருந்தும் புறப்படுகின்ற கப்பல்கள் மலாயா, ஜாவா போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றதைப்பற்றி அக்காலத்து கிரேக்க அறிஞர்களான பிளினி, டோலமி, எழுதியுள்ளனர். ஃவா ஹீஸ் என்ற சீன யாத்திரிகர் ஜாவாவுக்கு, திருகோணமலை மார்க்கமாகசென்ற விபரத்தை எழுதியுள்ளார். தூரகிழக்கு தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் முதன் முதல் பரவிய நாகரிகம் தமிழன் நாகரிகமே.

பல்லவரின் ஆட்சிக்காலத்திலே திராவிடக்கலைகள் மகோன்னத நிலையெய்தின. ஏழாம் நூற்றாண்டில் மகேந்திர, மாமல்ல, ராஜசிம்ஹ பல்லவர்களாகிய மூன்று தமிழரசர்கள் ஆண்டபோதுதான் நம் கலைகள் அலைகடந்து பரவின. பர்மா, கம்போடிய, தாய்லாந்து, ஜாவா போன்ற நாடுகளில், பல்லவர்களின் திக்விஜயத்தால் நம் கலைகள் வேரூன்றின. இன்றுகூட வியட்நாமிலும், மலாயாவிலுமுள்ள புராதன கணைச, அகஸ்திய விக்கிரகங்கள், இலங்கையில் இசுருமினியா பாறைகளில் செதுக்கப்பட்டுள்ள சிற்பங்கள், பர்மாவில் சுவர்களில் செதுக்கப்பட்ட விஷ்ணு, லக்ஷ்மி சிற்பங்கள், போநகர் கட்டிடங்கள், சம்ப நாட்டு ஆலயங்கள் போன்றவற்றை பார்க்கும்போது, பல்லவ சிற்பக்கலையின் மேன்மையைக்கண்டு பெருமிதமடைகின்றோம்.

பல்லவருக்குப் பின்னரும், சோழருடைய ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழகம் விரிந்தது. தொல்காப்பியக் காலத்தில் வடவேங்கடம் தென்குமரியாயிடைத் தமிழகம் நல்லுலகமாக விளங்கிய தமிழகம் கடல் கடந்த சாம்ராட்சியமாகப் பரவிற்று பதினொராம் நூற்றாண்டிலே, தமிழ்நாட்டின் கடற்படைகள் இந்திய சரித்திரத்திலே ஒரு புதிய சகாப்தத்தை உண்டாக்கின. வீரசோழர் கடல் கடந்து சென்ற நாடுகளெல்லாவற்றிலும் தமிழன் நாகரிகம் நிலைக்கச்செய்தனர். ராஜராஜசோழனுடைய காலத்தில் 95,000 தமிழ் வீரர்கள் இலங்கையின் ஒரு சிறு பகுதியைத்தவிர மிகுதியெல்லாவற்றையும் கைப்பற்றி, மும்முடிச் சோழ மண்டலம் என்று விளங்கிய சோழப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக்கினர். தலைநகராகிய பொலன்னறுவை, ஜனநாதபுரமென்று பெயரிடப்பட்டது. மாதோட்டம் என்ற துறைமுகம் ராஜராஜபுரமென்று அழைக்கப்பட்டது. ஈழமெங்ஙனும் தமிழ்க் கலைகள் பரவின. ஆனால், இதனால், பிறமதங்கள் பாதிக்கப்படவில்லை. கடல் கடந்து தமிழர் தூரகிழக்கு நாடுகள் வரைக் கைப்பற்றினர். இவ்வாறு, பிறநாடுகளுக்குச் செல்வதற்கு இலங்கையிலுள்ள ஊர்காவத்துறை, ஆணையிறவு, காங்கேசந்துறை, திருக்கோணமலை, மாதோட்டம்போன்ற பல துறைமுகங்கள் பெரிதும் உதவின.

சோழ சாம்ராஜ்யம் தூரகிழக்கு வரை விரிந்தபோது, நமது நாகரீகம் அந் நாடுகளில் எவ்வளவு தூரம் வேரூன்றியது என்பது இன்று கூட அங்கு செல்பவர்களுக்கு எளிதில் புலனாகும். தாய்லாந்து, கம்போடியா, ஜாவா, பாலி போன்ற நாடுகளின் கலைகள் முத்தமிழிலிருந்து பிறந்த கலைகளாகவே விளங்குகின்றன. பரதநாட்டியத்தினின்று பிறந்ததுதான் பாலி நடனங்கள். பாங்கொக்கில் முடிசூட்டல் போன்ற வைபவங்களில் திருவெம்பாவை, திருப்பாவை இன்றும் ஓதப்படுகின்றன. சுமாத்ராவில் பாட்டக் ஜாதியினர் தம்மை சேர, சோழ, பாண்டிய, பல்லர் என்று பிரித்துள்ளனர். தாய்லாந்தில் மணிமேகலைத் தெய்வத்தை வழிபடுகின்றனர். அங்கு, ராமாயணம், ராம்கீன் என்ற பெயரிலே வழங்குகிறது. ராமாயணக் காட்சிகள் அங்குள்ள ஆலயங்களில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தோனீசியா முழுவதிலுமே சைவ சித்தாந்தம் ஒரு காலத்தில் பரவியிருந்தது. வீயட்நாமிலும், ஜாகர்த்தாவிலும் நூதனப்பொருட்காட்சிசாலைகளில் சோழ விக்கிரகங்கள் பலவற்றைக் காணலாம். டிங்பிளாட்டு, போநகர் வீயட்நாம், அங்கோர், தொம்பேபன்ற பலவிடங்களிலுள்ள ஆலயங்கள் திராவிடச்சிற்ப முறையில் கட்டப்பட்டவை. தலதா மாளிகாவாவைக் கட்டியெழுப்பியவர்கள், தஞ்சாவூர்ச் சிற்பிகளே. பொலன்னருவை சிவன் கோவில்கள், முன்னேஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம். திருக்கேதீஸ்வரக் கோவில்கள், பாண்டிய சோழ மன்னர்களின் ஆதரவில் கட்டப்பட்டவையே.

சோழர் காலத்துக்குப் பின்னரும், தமிழர்கள் மற்ற நாடுகளுடன் நெங்குகிய தொடர்பு கொண்டிந்தார்கள். நிலப்பரப்பில் தமிழகம் காலத்துக்குக்காலம் பெருகியும் குறுகியும் வந்த போதிலும் தமிழர் என்றும் பலநாடுகளுக்குச்சென்று வசித்து அந்நாடுகளைத் தமதாக்கிக் கொண்டனர். இன்று தமிழர்கள் இந்தியா, இலங்கை, மலாயா, பர்மா, இந்தோனீசியா, மாரிஷ்யஸ், ஆப்ரிக்கா, ஜமேக்கா, திரினிடாட் போன்ற பலவிடங்களில் லக்ஷக்கணக்கில் வசிக்கின்றனர். வசிக்குமிடங்களெல்லாம் தம்மொழியை தம்கலையைப் பேணிப் போற்றிவந்தால் இன்னும் ஒரு காலத்தில் அகண்ட தமிழ் சாம்ராஜ்யம் என்றென்று பெரும் புகழொடு நிலவும் என்பதில் ஐயமுண்டோ?

தமிழ் மொழியைப் பயிலப் பயில அதன் அழகை உணரலானேன். அது மனங்கவரும் ஒரு இனிய மொழி. தமிழ் மக்களுள் பண்டை நாளிலும் இந்நாளிலுங்கூட அறிஞர் பலர் இருந்தனர் - இருக்கின்றர் என்பது அம்மொழியின் அமைப்பாலும் பயிற்சியாலும் அறியக்கிடக்கின்றது. நான் மறுபிறவி எடுத்தால் தமிழனாகவே பிறக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

- காந்தி அடிகள்

பட்டினத்துப் பேய்கள்

தொல்புரம், பொன். செல்வரத்தினம்

(விஞ்ஞானப்பகுதி)

[நண்பன் செல்வரத்தினம் எனையும் ஆராய்ச்சிக் கண்கொண்டு பார்க்கிறார் என்பதில் சந்தேகமில்லை; அவர் தான் ஜீவவர்க்க விஞ்ஞான சாஷ்திரத்தைப் பயிலுபவனாயிற்றே. ஆம், இவர் சூழ்ச்சியும் 'பேய்கள்' வட்டத்திலும் அரை குறையாக உருவாகத்தான் செய்கிறார்கள்.

— ஆசிரியர்]

மனோகரும் கொவிந்தனும் பொழுது போக்குவதற்காகப் 'பார்க்' குச்சுச் சென்றிருந்தார்கள். அங்கு அவர்கள் இருவரும் இயற்கையழகை இரசித்த வண்ணமே இருந்தார்கள். பொழுது பிற்பகல் 5 மணி தானிருக்கும். என்னென்னவோ எல்லாம் பற்றிகுதுகலமாகப் பேசினார்கள். இவிய தென்றலின் அலை அவர்களிருவரையும் இருக்குமிடத்திலேயே மயக்கி வைத்தது. அதுமட்டுமல்லாமல் அவர்களை ஓரளவுக்கு நித்திரைக்குந் தாலாட்டியது. இருவருந் தோளோடு தோள் சாய்ந்த வண்ணஞ் சற்று அயர்ந்தனர்.

பொழுது 5 மணியாயிருந்தாலும் 'பார்க்' சற்று கருமுகிக்களால் இருட்டுப்பட்டிருந்தது. மக்கள் எல்லோரும் மழை வரும் என்ற நோக்குடன் வேளைக்கே வீடு சென்று விட்டார்கள். 'பார்க்' கில் இடையிடை மின்சார விளக்குகள் ஏற்றப் பட்டிருக்குமல்லவா?

இப்படியாக இவர்கள் இருக்கையில் இரு பெண்களின் குரல், சுமார் முப்பது யாருக்கப்பாவிருந்து கோவிந்தனின் காதில் விழுந்தது. விழித்துப் பார்த்தான், மின்னும் மின்சார விளக்கின் கீழ் இரு உருவங்கள்! 'டேய் மச்சான் பேயடா!' என்று கத்தினான் ஏக்கத்தால். உடனே விழித்துப் பார்த்த மனோகர் 'டேய் சும்மா இருடா!' 'ஐயோ மச்சான்!' என்று மனோகரைக் கட்டிப் பிடித்தான்.

நகரத்தில் நடப்பவற்றை அறிந்தவனா பாவம்! கோவிந்தன்? தனது சினேகிதனுடன் களிக்க வந்து அதுவும் பகலிலே பேயால் பயப்படுத்தப் படுவதென்றால்! கோவிந்தன் ஒரு நாட்டு வாசி. நாடென்றால் நகரத்துக்குக் கிட்டியதாயில்லை. சுமார் 250 மைல்களுக்கப்பாற்பட்டது. தன்னுடைய உயிர் நண்பனைப் பார்க்க வென்று அன்று இரண்டு மணிக்குத்தான் புகைரத்தில் மனோகரின் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தான். நடப்பதை அறிந்திலன். வந்து படுத்ததுதான், இரண்டு மணித்தியால நித்திரைக்குப்பின் எழுந்து மனோகருடன் 'பார்க்' குக்குப் போனான், மனோகரும் அதே நாட்டு வாசிதான். ஆனால் பட்டினத்தில் வந்து ஒரு வருடமாகப் பழகியவன். நடப்பதை அறிந்தவன். ஆதலால் தான் கோவிந்தன் ஏங்க வைத்த பேய்களைக்கண்டு பயப்படாதவன் அன்று தானல்லவோ அப்படி உருவங்களைக் கோவிந்தன் தன் வாழ்க்கையில் முதல் முதலாகக் கண்டான்.

கோவிந்தனுக்கோ பயத்தால் உடல் பதறியது. கிடுகிடுத்தது. இப்படி நடப்பதைப் பார்க்க மனோகருக்குச் சற்று வெட்கமாய் இருக்க மாட்டாதா? 'கையை விட்டு விட்டுச் சும்மா இருடா' அது ஆட்களடா! ஒரு கால் நிமிர்ந்து பார்'. நிமிர்ந்து பார்த்த கோவிந்தன் 'மச்சான்; அது ஆட்களில்லையடா! சிரிக்குதுகளடா! எங்களுக்குக் கை காட்டுதுகளடா!' என்று மறுபடியும் மனோகரை இறுக்கக் கட்டிப் பிடித்தான் முகத்தை அவன் மார்பில் புதைத்த வண்ணம்.

கோவிந்தனின் முன் காட்சியளித்த இரு உருவங்களும் நாகரிக நங்கையருடைய தென்று அவன் அறிவானா? அவன் நாட்டில் தமிழ்ப் பெண்களைக் கண்டுமிருக்கிறான். பழகியுமிருக்கிறான். ஆனால் அவர்கள் எவ்வளவு விசித்தியாசமான தோற்றமுடையவர்கள்.

இவர்களுடைய தோற்றமோ முதல் முறை நகரத்திற்குச் சென்ற நாட்டா னுக்கு நடுக்கத்தைத்தான் கொடுக்கும். உதடுகளோ இரத்த நிறம், விரல் நகங்களோ அதிலும் பார்க்கச் சிவந்த நிறம். கால் விரல் நகங்களோ அதிலும் பார்க்க மோசம், முகத்தில் கூத்துக்கு வேஷம் போட்டாற் போல் 'பவுடர்'. விரித்த சடை ஒருத்திக்கு, உச்சிக்கருகே கொண்டை மற்றவளுக்கு. ஐயய்யோ! நகத்தால் பிணத்தைப் பிய்த்துண் ணும் அரக்கிகளின் தோற்றம்ல்லவோ! அதுவும் மின்சார விளக்கின் கீழ் சொல்லவும் வேண்டுமா?

பேயென்ற சொல்லைக் கேட்டாலே நடுங்கும் கோவிந்தன், இவ்வுருவங்களைக் கண்ட பின்.....ஐயய்யோ! பரிதாபம்! நல்ல காலம் அவன் உயிருக்கு ஆபத்தில்லாதது!

'கோவிந்தா! அவர்கள் பார்த்துச் சிரிக்கிறார்களடா என்னை விட்டா.'

'ஐயோ மச்சான்! என்னைக் கொல்லாதேடா.' கோவிந்தனின் விழிகள் பயத் தால் பிதுங்கின. இதற்கிடையில் அவ்வுருவரும் பேசியது கோவிந்தன் காதுல் விழுந்தது.

'டேய் மச்சான், தமிழ் பேசுகளடா. தமிழ்ப் பேய்களடா. உன்னுடைய 'பொக்கற்'றில் இருக்கும் திறப்பில் தொட்டுக் கொண்டிரடா. நா ன் எ ன் னு டை ய 'பெண்ணைவ்வை'த் தொடுகிறேன்'

பேய்களைக் கண்டால் இரும்பில் தொடுவது தமிழ் நாட்டு ஒரு வழக்கமல்லவா? இப்பெழுது தாளில்லாவிட்டாலும் முற்காலத்திலாவது அதைத் தானே புத்திசாலிக் கோவிந்தன் கையாண்டான். பாம்பைக் கண்டால் தடியெடுப்பார்களல்லவா?

அவ்விரு பெண்களுக்கும் கோவிந்தனின் கூத்தைப் பார்க்கச் சிரிப்பு பொங்கி யது. பாவம்! கோவிந்தனுக்குயிர் போவது அவர்களுக்கு எவ்வளவு இன்பமளிக்கின்றது, அவர்களுக்குப் 'பார்க்க'கில் ஒரு சினிமாப்போன்ற காட்சி. அவர்கள் தங்கவேலு சந் திரபாபு ஆகியோரைச் சினிமாவில் பார்த்திருப்பார்களல்லவா? இவர்களுடைய நடிப்பு எழ்மாத் திரம் கோவிந்தனின் கூத்தோடு ஒப்பிடுகையில்,

அப்பெண்களிலொருவர் 'சீ ரட்ணா கி காஸ் பீற்றின் தங்கவேலு' (See Ratna he has beaten Thangavelu) மற்றப்பெண் 'யேஸ் மான்' (Yes man)

இதைக் கேட்ட மனோகருக்கு வெட்கம் தலைக்கொண்டது. சேலை அவிழ்ந்து விழு வது போல் தோன்றியது. இல்லையில்லை, காற்சட்டை கழன்று விழுவது போல்! ஏனென் றால் அவர்களிருவரும் 'லோங்ஸ்' அல்லவா அணிந்திருந்தார்கள். அது மட்டுமல்ல 'ரை' யுமல்லவா சேர்ந்து! ஆகா! என்ன அழகான தோற்றம், அத்துடன் நடிப்புந்தான்.

கோவிந்தன் ஒருவாறு மனோகரைக் கட்டிப்பிடித்த கைகளை விட்டான். ஆனால் நிமிர்ந்து பார்க்கவில்லை. அப் பெண்களிருவரும் கிட்ட நெருங்கினார்கள். நல்ல காலம்! இதைக் கோவிந்தன் காணவில்லை. கண்டிருந்தால்.....! ஒரு பெண் மனோகரைப் பார்த்து 'கன்கிரூட்டியலேஷன்ஸ்!' பிரமாதமான நடிப்பு! உங்கள் பெயரைத் தயவு செய்து சொல்ல முடியுமா?

மனோகருக்கு ஆத்திரம் பொங்கியது.

'கோ எவோ புறம் கிய' (Go away from here) என்று சொன்னது தான் அப் பெண்கள் அவ்விடத்தை விட்டு நகர்ந்தனர்.

இதைக்கண்ட கோவிந்தனுக்கு ஏக்க அலை சற்று அமரத் தொடங்கியது. தொடங்கியது மட்டுமல்ல நொடிப்பொழுதில் அவனுடைய பயம் பறந்தோடியது. அப்பெண்களுடைய அன்பான பேச்சைக் கேட்ட பின்னுமா பயம்? அத்தோடு மனோகர்

விரட்டிய விரட்டுக்குப் பயந்தோடியதைப் பார்த்தவனல்லவா? ஆகவே அவர்கள் பயந்த பேய்கள், இல்லை! இல்லை! உண்மையாகவே பெண்கள் தான் என்று தோன்றியது கோவிந்தனுக்கு.

‘மச்சான் அவர்களை ஏண்டா விரட்டி ஓட்டினாய்? பாவங்கள்! போய் மன்னிப்புக்கேளடா.’

மனோகர் கோபத்துடன் ‘இரக்கம் காட்டுகிறாராம் இரக்கம்! சும்மா இருடா என் மரியாதையை வாங்கி விட்டாயே!’

‘ஏன் மச்சான் கோபிக்கிறாய்? நான் தெரியாமற் செய்த பிழைக்கு.’

ஒருவாறு கோபத் தணிந்து இருவரும் பெண்கள் சென்ற வழியால் போனார்கள். போகையில் ‘பார்க்க’கிலுள்ள ஒரு வாங்கில் அப்பெண்களிருப்பதைக் கண்டார்கள்.

மனோகர் இரகசியமாக ‘டேய் நீ இங்கும் கோமாளிக் கூத்தாடி விடாதே’ என்று சொல்லக் கோவிந்தன் சிரித்தான். இனி எப்படி நடக்க வேண்டுமென்று அவனுக்குத் தெரியாமல்லவா?

‘நான் கடினமாய்ப் பேசி விட்டேன். அதற்காக நீங்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும்’ என்று மனோகர் சொன்னது தான் அவர்கள் அன்பால் சிரித்தார்கள். தலையசைப்பால் மன்னித்தோமென்று காட்டினார்கள். இதை அப்பெண்கள் பரிசாக எடுத்தார்கள், ஏனென்றால் அனேகர் இப்படிப்பட்ட சிறு குற்றங்களை, இல்லை இல்லை, பெருங் குற்றங்களைத் தன்னும் செய்த பின் மன்னிப்புக்கேட்காமலிருப்பதை அனுபவப்பட்டவர்களல்லவா!

“உங்கள் பெயரென்ன?” என்று ஒரு பெண் கேட்டாள்,
“மனோகர்”

“உங்கள் பெயரென்ன?” என்று கேட்டாள் மற்றப் பெண் கோவிந்தன் என்று கோவிந்தனே சொல்லிவிட்டேன்.

கோவிந்தன் மனோகரைப் போல் தோற்ற முள்ளவன், ஆங்கிலம் J. S. C. நாட்டுப் பள்ளியில் படிப்பவன். ஆங்கிலம் நன்றாய்ப் பேசத் தெரியாது. ஆனால் பேசுவது விளங்கும். முன் மனோகருடன் படித்தவன். ஆனால் மனோகர் S. S. C. ‘பாஸ்’ பண்ணி ஒரு வருஷம் உத்தியோகம் பார்த்த பின்னும் J. S. C. யில் படிப்பவனென்றால் கோவிந்தனின் பூகம் எவ்வளவோ!

“நாங்கள் இங்கு ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் வருகிறோங்கள். ஆனால் இன்று போல் ஆனந்தம் என்றுமில்லை” என்று சிரிப்புடன் சொன்னான் இருவரும் ஒருவன். அவனேத்தான் மற்றவன் ரட்டு என்று அழைத்தான்.

மனோகர் சிரிப்புடன் “ஏன் நடிப்புப் பிரமாத மாக இருந்துதோ?
“ஆம்”

“பாரடா கோவிந்தா! எங்கள் நடிப்பை எவ்வளவு இரசித்திருக்கிறீர்கள் என்று. நாம் எடுத்த காரியம் வெற்றியடா!

“ஆமாம் மச்சான், நீ, வேண்டுமாகில் சொல்லு நாம் இன்னும் நடித்து இவரை இன்புற வைப்போம்” வேண்டாம், அப்பா நிறுத்து!” மனோகருக்குப்பயம் இவன் முன்போல் பிழை செய்துவிடுவானென்று. ஆனால் கோவிந்தன் பயந்தது பேய்களுக்குத் தானே இனி எப்படியானாலுஞ் சமாளிக்க அவனுக்குத் தெரியும். மனோகர்—“நான் கேட்க மற்றது விட்டேன். உங்களுடைய பெயரென்ன தயவு செய்து சொல்ல முடியுமா?”

“என் பெயர் ரட்னேஸ்வரி அவளுடைய பெயர் புவனேஸ்வரி” “ஆமாம்! மணி ஆறு ஆகிறது. நீங்கள் கிழம்பவில்லையா?” என்று மனோகர் கேட்க,

“நாங்கள், எங்கள் ‘பிறென்ஸ்’ இருவர் வருவார்கள், அவர்களுக்குக் கர்த் திருக்கிறோம்.” என்றாள் ரட்னேஸ்வரி, “பிறென்ஸா”? அவர்களேன் இவ்வளவு ‘லேட்டாய்’ வரவேண்டும்”, என்றான் கோவிந்தன். “இல்லையில்லை, எங்கள் ‘போய் பிறென்ஸ்’ மணி 5-45க்கு வருவார்கள். அது தான் கர்த்திருக்கிறோம் என்றாள் புவனேஸ்வரி.

இந்த வார்த்தை, ஆச்சரியத்தாலும், அதிர்ச்சியாலும் கோவிந்தனைத் தூக்கி வாரிப்போட்டது பாவம்! அவன் நாட்டு தமிழ்ப்பையனல்லவா? இவ்வகை வார்த்தையை எங்கு தான் கேட்டிருப்பான்.

“மணி 5.45 பாலாகி’ விட்டது. இனி அவர்கள் வரமாட்டார்கள். நீங்கள் விரும்பினால் இருட்டில் நிலலாது வீடுபோகலாம்” என்று அன்பாய்ச்சொல்லி விட்டு மனோகர் கோவிந்தனை கூட்டிச்சென்றான்.

அப்பெண்கள் “நில்லுங்கள்! நாங்களும் வருகிறோம்.” என்று அவர்களுடன் சென்றார்கள்.

மனோகர் “நீங்கள் எங்கு போகவேண்டும்? ‘நாங்கள் ‘சைனிஸ்’ ரெஸ்ரோன் றன்’றுக்குப் போகிறோம்”. மனோகர், “அப்படியானால் நாங்கள் பாதி வழி தூரம் உங்களுடன் வரலாம்”

மனோகருடைய வீடு ‘சைனிஸ் ரெஸ் ரோறன்’றுக்குப் போகும் வழியிற்று னுள்ளது. அந்தவீட்டில் முதல்நாள்தான் மனோகருடைய தாயும் ஊரிலிருந்து (நாட்டிலிருந்து) வந்திருந்தாள். இவர்கள் போகையில் மனோகர் தாய் வீட்டுப் படலையில் நின்றாள்.

“தம்பி! இந்தப்பிள்ளைகள் யார்?”

“இவர்களை நாங்கள் பார்க்கில் சந்தித்தோம். இவ்வழியால் போகிறார்களென்று சொன்னார்கள். அதுதான் பொழுது போக்காகக் கதைத்துக் கொண்டு வருகிறோம் அம்மா”

“பிள்ளைகள்! நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்?” என்று கிழவி அன்பு ததும்பக் கேட்டாள்.

“நாங்களிருவரும் சர்வகலாசாலையில் ‘டிக்கிறி’ படிக்கிறோம்.”

“அப்படியானால் உங்களுக்கு என் மருமகளைத் தெரிய வேண்டுமே? அவளும், சர்வகலாசாலையில் தான் படிக்கிறாள்”

“அவள் பெயர்?”

“தங்கம்”

“ஓ! நல்லாய்த் தெரியுமே. அவள் எங்கள் சிநேகிதி தான். ஒரே ‘போடிங்’.

“அவளுடைய சிந்தனை தான் எனக்கு எந்த நேரமும். ஊரில் இருக்கும் வரை நல்ல பிள்ளையாக இருந்தாள். பட்டினத்துக்குப் படிக்கவென்று வந்ததும் கெட்ட பழக்கங்கள் பழகி விட்டாள். எந்நேரமும் வெற்றிலை பாக்குச் சாப்பிட்ட வண்ணம்! படிக்கும் பிள்ளைகள் வெற்றிலை சாப்பிடக் கூடாதென்றாலும் கேட்காளாம். போன ‘லீவு’க்கெல் லாம் ஊருக்கு (நாட்டுக்கு) வந்திருந்தாள். வெற்றிலையை ஒழித்து வைத்தும் ஏதோ வித் மாக எடுத்துச் சாப்பிட்டுவந்தாள். அத்துடன் சாயத்தை விரல் நகங்களில் பூசி.....; அட்டா, எவ்வளவு கேவலம்! அகங்கீனம்!”

கிழவியை முதல் கண்டது தொடக்கம், நடந்த களையால் முகத்தில் வடியும் வியர்வையைக் கைக்குட்டையால் துடைத்துக் கொண்டே பேசிய ரட்னேஸ்வரி ஏன் தான் அதை இச்சமயத்தில் முகத்தினின்றும் எடுக்க வேண்டும். தன்னுடைய இரத்தநிற

உதட்டையல்லவா, அத்துடன் விரல்களையுந் தான் கிழவியின் கண் முன் காட்டி விட்டாள். கிழவி பார்த்தது தான் ஆச்சரியத்தாலும் அதிர்ச்சியாலும் 'அட! நீங்களுமா? சிச்சி, என்ன கேவலம்! எவ்வளவு அகங்கீனம்! படித்துஞ் சுத்தமாயிருக்கத் தெரியாத பேய்கள்! வெற்றிலை சாப்பிடுவதில் ஏன் அபாண்டமான ஆசை!

எல்லோருஞ் சிரித்தார்கள். சிரிப்பென்றால் அடங்காச்சிரிப்பு, ஆனால் கிழவிக்கு அளவில்லாத் திகைப்பு! "இது வெற்றிலையுமில்லை கிற்றிலையுமில்லை. ஆட்களை அழகு படுத்துந் திரவியங்கள், 'லிப்ஸ்டிக், அன்ட் சியூரெக்ஸ்' (Lipstick and curex) நீங்களும் பாவிபுங்கள் (கிழவியைப் பார்த்தது) இழந்த அழகை மீண்டும் குறைந்த செலவில் பெறலாம்," என்று சிரித்த வண்ணஞ் சொன்னாள் ரட்னேஸ்வரி.

"நாங்கள் அப்போ போய் வருகிறோம். 'செரியோ!' (Cheerio) என்று சொல்லி விட்டுச் சிரித்துக்கொண்டு துள்ளிச் சென்றார்கள்.

கோவிந்தன் 'ஆச்சி! இவர்கள் யாரென்று தெரியுமா? இவர்கள் தான் பட்டினத்துப் பேய்கள், என்னைப் பயப்படுத்தியவை இல்லை, உங்களை யுந்தான்'

கிழவி "ஆம்! அவர்களுக்குத் தகுந்த பெயர் தானிது"

(யாவும் கற்பனை)

உள்ளத் துள்ளது கவிதை—இன்பம்
 உருவெடுப்பது கவிதை
 தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில்—உண்மை
 தெரிந்து ரைப்பது கவிதை

—தேசிக விநாயகம்பிள்ளை

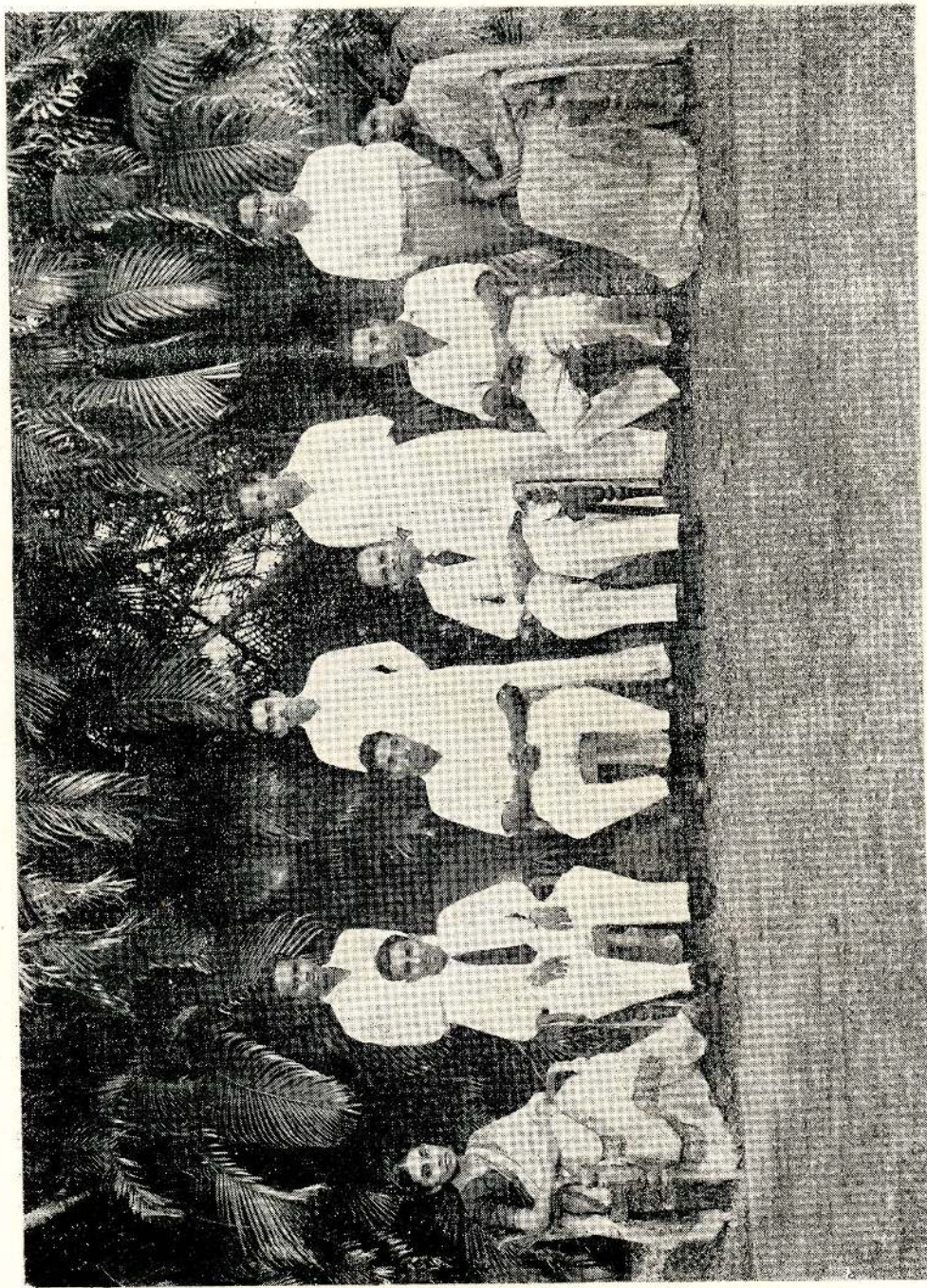
"புதிய தமிழகத்தின் முதல் சீர்திருத்தம் சாதி ஒழிப்போமாக"

—சுத்தானந்த பாரதியார்

மனித வர்க்கத்தின் மேன்மையைக் குறித்து உயர்த்திப் பேச இந்து மதத்தைப் போல் உலகில் வேறு மதம் இல்லை. ஆனால் இன்று இந்து மதத்தைப் போல் நடைமுறையில் எழை எளிய மக்களை மிதித்து நசுக்கிக் கொடுமைப் படுத்தும் மதமும் உலகில் வேறு இல்லை.

—விவேகானந்தர்

இருப்பவர்கள் : இ-வ: செக்வி நர், ராமலிங்கம் (மகனிர் பிரதிநிதி); திரு. ம. சிவபாராசர (இயந்திரவல்லு ஆசிரியர்); திரு. ச. பாலசுப்பிரமணியம் (உபதலைவி); யோசியர் ஆ. வி. மயங்கனகனம் (போஷகர்); திரு. க. கதிர்மாதம் (தலைவி); செக்வி ஈ. ரோணலிங்கம் மகனிர் பிரதிநிதி
 தற்பவர்கள் :- திரு. சி. தவாரசலிங்கம் (போதுர் செயலாளர்); திரு. த. குமாராமி (மாணலத் தலூதலர்); திரு. வ. தாமதலிங்கம் (தொழிலியற் பகுதிப் பிரதிநிதி); திரு. மர. சணலுதலர் விலுதலாப் பகுதிப் பிரதிநிதி.
 சகுலலிங்கலர்கள் :- டாக்டர் பி. சேலவதலயகம் (ஆசிரியற் தலூதலர்); திரு. சே. ரோணலிங்கம் (வலத்தியப் பகுதிப் பிரதிநிதி).

தலைவரின் அறிக்கை 1956 - 1957

இவ்வாண்டில் தமிழ்ச் சங்கத்தை எதிர் நோக்கியுள்ள பல இடர்களையும் கடந்து, நிர்வாகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. முதன் முதலாக தலைவர் என்ற முறையிலே, எனது தலைமைப்பேருரையில் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்ட நிலையை விளக்கி, அதைச் சமாளிப்பதற்கு எம்மால் இயன்றதை செய்யத் தவற மாட்டோமென்று கூறினேன். அடுத்ததாக ஓர் இலவச இன்னிசை விருந்தொன்று அளித்தோம்; இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பொறுப்பாயிருந்த திரு. மா. தம்பிராசாவை பெரிதும் பாராட்டுகிறோம்.

அடுத்ததாக முதல் வருட மாணவர்கள் "செயற்கை முறையில் தம்மை அழகு செய்யும் கலை, ஆண்கள் விட பெண்களுக்கு இன்றியமையாதது," என்னும் விடயம் பற்றி ஓர் விவாதத்தில் ஈடுபட்டனர்; இவ்விவாதத்தில் பிரதானமாக புதிய மகளிர் அங்கத்தவர்கள் எடுத்த விசேட சிரமம் பாராட்டத்தக்கது.

இதற்கடுத்தாற்போல் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதி திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் "இலங்கைக்குத் தனித்தமிழ் நாட்டிலும் பார்க்க சமஷ்டி அரசியல் முறை ஏன் சிறந்தது" என்னும் விடயம் பற்றி ஓர் அரிய சொற்பொழிவாற்றினார். இதையடுத்து திரு. சிதம்பரம் இரகுநாதன் அவர்கள் "இலக்கியமும் வாழ்வும்" என்னும் பொருள் பற்றி ஒரு சொற்பொழிவாற்றினார். இவரது சொற்பொழிவில் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோ அடிகள் சேர, சோழ, பாண்டியரின் கீழ் உள்ள ஒரு தமிழ் நாட்டை எடுத்துக் காட்டுகிறாரென்றும், தென்னிந்தியா பூராகவும் பரந்து கிடந்த இப்படியான ஒரு தமிழ் நாட்டைத்தான் இன்றும் உருவாக்க முயற்சிக்கிறோமென்றும் இக்காரியம் கைகூடும் நாள் வெகு தூரத்திலில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். இரண்டாம் தவணையின் இறுதியில், தென்னிந்திய திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பிரமுகர், நாஞ்சில் திரு. கி. மனோகரன் "தமிழன் அன்றும் இன்றும்" என்னும் பொருள் பற்றி ஓர் அரிய சொற்பொழிவாற்றினார். இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையே காணப்படும் தமிழ் உணர்ச்சியைப் பாராட்டிய திரு. மனோகரன் தமது உரையில் குறிப்பிட்டதாவது; அன்று இரத்தத் தடாகத்தில் நீந்திப்பயிற்சிபெற்ற இனத்திடமா இன்று வீரம் இல்லாது போய்விட்டது; வீரமும் இருக்கிறது எல்லாதமிழர்களும் ஒன்று பட்டு உழைக்க வேண்டும். தூங்கிக்கொண்டிருந்த தமிழனுடைய வாழ்வில் புரட்சி பூத்து விட்டது. பழைய தமிழகத்தை ஒத்த ஒரு புதிய தமிழகத்தை நிறுவுவதற்கான நம்பிக்கை ஒளி தோன்றி விட்டது. வெற்றி வெகு தூரத்தில் இல்லை என்ற திட இலட்சியத்துடன் நாம் தொடர்ந்து முன்னேறுவோம்.

இரண்டாம் தவணையின் மத்தியில், நுவரேலியாவுக்கு ஓர் உல்லாசப் பிரயாணம் நடாத்தினோம். இதன் பொறுப்பை ஏற்று வெற்றிகரமாக நடாத்திய திரு. ம. சிவபாலராசாவையும், திரு. த. தவராசலிங்கத்தையும் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறோம், எம்மை வரவேற்று உபசரித்த திரு. தொண்டமான் அவர்கட்கும், திரு. கணகரத்தினமும் அவரது பாரியாருக்கும் எமது நன்றி.

இரண்டாம் தவணையின் இறுதிப்பாகத்தில், எமது சங்கம் 'குழ்ச்சியின் பரிசு' என்னும் ஓர் சமூக நாடகத்தை நடாத்தியது. அடுத்த தவணையில் ஓர் சமூகக் கூட்டமும் (Social), பேராதினைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தோடு ஒரு சொற்போர் நடாத்தவும் தீர்மானித்திருக்கிறோம்.

தமிழ்ச் சங்கம் இவ்வாறு சிறப்புடனும், வெற்றியுடனும் தமிழ்த் தொண்டு செய்தற்கு உறுதுணையாயிருந்து தம் உதவியையும், உழைப்பையும் எமக்கு நல்கி எம்மையும் அப்பணியில் ஊக்குவித்த பேச்சாளர்கட்கும், அங்கத்தவர்களுக்கும் நன்றி உரித்தாகும். அன்றியும் "தம் பணி தமிழ்ப்பணி செய்து கிடப்பதே" என்னும் ஒரு முகப்பட்ட கோட்பாட்டுடன் சலியாது தம் ஒத்துழைப்பை எமக்கீந்து, இவ்வருடத் தமிழ்ச் சங்க நிகழ்ச்சிகள் எம் பின் வருவோருக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாயிருக்குமாறு செய்த செயலாளர் குழுவினர்க்கும், சிறப்பாக தம் அரிய முயற்சியினாலும் ஊக்கத்தினாலும் இம்மலரை நல்ல முறையில் வெளியிட்டுள்ள, "இளந்தென்றல்" ஆசிரியர் சிவபாலராசா அவர்கட்கும் யாழ்மிகக்கடப்பாடுடையோம். அவர்களுக்கும் எமது நன்றி.

சு. கதிர்காமத்தம்பி,

தலைவர்.

செயலாளர் குழு:- திரு. சு. கதிர்காமத்தம்பி (தலைவர்); திரு. ச. பாலேந்திரன் (உபதலைவர்); திரு. த. தவராசலிங்கம் (பொதுச் செயலாளர்); திரு. ம. சிவபாலராசா (இளந்தென்றல்"-ஆசிரியர்); திரு. ந. குமாரசுவாமி (மாணவத் தகுதிகாரி); செல்வி. நா. ராமலிங்கம் (விஞ்ஞானப் பகுதி மகளிர் பிரதிநிதி); செல்வி. சா. சொர்ணலிங்கம் (வைத்தியக்கல்லூரி மகளிர் பிரதிநிதி); திரு. வ. தாமோதரலிங்கம் (தொழிலியற் பகுதிப் பிரதிநிதி); திரு. செ. சொர்ணலிங்கம் (வைத்தியப் பகுதிப் பிரதிநிதி); திரு. மா. சண்முகநாதன் (விஞ்ஞானப் பகுதிப் பிரதிநிதி).

மேலவர் கீழவர் என்றே வெறும்
வேடத்தில் பிறப்பினில் விதிப்பனவாம்
போலிச் சுவடியை யெல்லாம் - இன்று
பொசுக்கி விட்டால் எவர்க்கும்
நன்மை யுண்டென்பேன்.

—கவி பாரதியார்

உண்மையான அறிவாளியிடம் மற்றவர்களைத் தாழ்மையாக நினைக்கும் மனப்பான்மை யிருக்காது. அதற்குப் பதிலாக மற்றவர்களிடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது எவ்வளவோ இருக்கிறது என்ற ஆர்வம் நிலைத்து நிற்கும்.

— ஹாஸ்லிட்

அவன் ஒரு தமிழன்

அ. முத்துலிங்கம்

(விஞ்ஞானப்பகுதி)

நட்ட நடு நிசியிலே, ஏகாந்தமான அந்தப் பாதையிலே 'புளியந்தோப்பை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தது ஒரு பிரம்மாண்டமான லாரி. மங்கிய நட்சத்திர ஒளியிற் கூட அவனுடைய அந்தக் களையான முகமும், அதில் கலைந்து கிடந்த கேசமும் தெள்ளெனத் தெரிந்தனது. அடுத்தடுத்து வரும் ஒவ்வொரு வளைவுகளுக்கும் மிக லாவகமாக அவன் ஈடு கொடுத்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஆனால்.....மனம் மட்டும் நண்பன் சுந்தரத்தின் வார்த்தையிலே தான் லயித் திருந்தது.....நீ ஒரு தமிழன். உன்னுடன் கூடப்பிறந்தது தியாகம், தமிழன் என்றால் அதன் மறுபொருள் தியாகம் என்று கூடச் சொல்லலாம். அன்று முதல் இன்று வரை எத்தனையோ தியாகிகள் நம் தமிழ் அன்னையை அலங்கரித்திருக்கின்றனர். இத் தியாகிகள் லரிசையில் எனக்கு அமர வாய்க்கவில்லையே என்று உள்ளில் பொருமை கூட ஏற்படச் செய்கிறது..... எப்படியும் இன்றிரவே அவர்களை நீ காப்பாற்றி விட்டால், நீ அந்த ஏழைக்கிராம வாசிகளுக்குத் தெய்வமாகி விடமாட்டாயா?.....'

அந்தக்காலம்! அது இலங்கையின் சரித்திரத்திலேயே இருள் சூழ்ந்த காலம் வெள்ளையர் ஆட்சியில் அந்தி விஸ்வ ரூபமெடுத்துக் கோரதாண்டவமாடிய காலம்.

வெறி! வெறி!! இனவெறி! முஸ்லிம்களுக்கும் சிங்களவருக்கும் இடையில் மோதுதல், மக்களை மக்கள் இம்சித்தனர், சூறையாடினர். கொலை கூடச் செய்தனர் வெள்ளையர் சமர்த்தர் அவர்களுடைய ஆட்சி நிலைக்க உள்நாட்டுக்கலகம் வேண்டுமல்லவா? அதற்காக முஸ்லிம்களுக்கு மறைமுகமாக உதவி கூடச் செய்தனர்.

அநீதியைக் கண்டிக்க சேர். பொன். இராமனாதன் லண்டன் சென்ற பிரசித்தமான 1915 ம் ஆண்டில். இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதிகளில் இரத்த வெள்ளம் பாய்ந்தது.

பாவம்! இந்தநேரத்தில் தான் புளியந்தோப்பு ஜனங்கள் செய்வதறியாது திகைத்து நின்றனர். சுற்றிலும் காடு எஞ்சியிருந்த ஒரு பக்கத்திலும் சிங்கள மக்கள் குடியிருந்தனர் எந்த நேரத்திலும் சிங்கள ஆர்ப்பாட்டக்கரர்களால் தாக்கப்படலாம் என்று வயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக்கொண்டு தப்பும் மார்க்க மின்றித் தவித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இந்த இக்கட்டான சந்தர்ப்பத்திலே தான் ஜெய கோபால் உயிருக்குத் துணிந்து புளியந்தோப்பு மக்களை இரவுக்கிரவே அப்புறப்படுத்துவதெனத் தீர்மானித்தான்.

ஒருதிருப்பம். ஜெய கோபால் வெகுவனமாக லாரியைத் திருப்பினான். அடுத்த கணம் அவன் கண்கள் அகலவிரிந்தன; புருவங்கள் நெரிந்தன; கைகால்எல்லாம் உதற லெடுத்தது; வியர்வை உடம்பை நனைத்தது. ஒரு பெரிய காலிக்கூட்டமொன்றே அங்கே நடுரோட்டில் போய்க்கொண்டிருந்தது, ஆம்! புளியந்தோப்பை நோக்கித்தான். ஒவ்வொருவருடைய கையிலும் ஒவ்வொரு ஆயுதம் மின்னியது. அப்பப்பா! என்ன கோரம் என்ன பயங்கரம்! லாரியைக் கண்டதுதான் தாமதம் அத்தனை கொலைகாரப் பாவி களும் வந்து லாரியைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அடுத்த கணம் ஜெயகோபாலின்

கழுத்துப்பட்டையை ஒரு முரட்டுக்கரம் இறுக்கிப்பிடித்தது. “எங்கே போகிறாய்?”, ஒரு வரட்டுக்குரல் அலறியது. ஜெயகோபாலின் முகத்தில் பீதியின் அறிகுறி தோன்றியது. அரைகுறைச் சிங்களத்தில் ‘வியாபார விஷயமாக.....’ என்றான். மிகுதியைக் கேட்க அவர்களுக்குப் பொறுமை இல்லை.

அப்புறம் அந்த முரடர்கற் எல்லோரும் ஏதேதோ கதைத்தனர், சிரித்தனர். அவர்களுக்குத் தலைவன்போல் தோன்றிய ஒருவன் பேய்ச்சிரிப்புச் சிரித்தபடியே ஏதோ சொன்னான். அடுத்தகணம் அத்தனை ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களும் லாரியை அடைத்துக் கொண்டனர். டிரைவர் ஸ்தானத்தில் ஜெயகோபால் அர்ந்தான்-இல்லை-அமர்த்தப்பட்டான்.

“தம்பி! உனக்கு உயிர்மீது ஆசை இருந்தால் நிதானமாக எங்களைக் கொண்டு போய்ப் புளியந்தோப்பில் சேர்த்துவிடு-தீ தப்பிவிடுவாய்.....அல்லாவிட்டால்” என்றபடியே கைத்துப்பாக்கியை வெளியே எடுத்தான் தலைவன்; ஜெயகோபாலின் விழி பிதுங்கியது.

லாரி புளியந்தோப்பை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தது. ஜெயகோபாலின் மனத்திலோ புயல் வீசிக்கொண்டிருந்தது. “என்ன சுயநலம்! ஒரு உயிருக்காக ஒரு கிராமத்தை ய காட்டிக்கொடுப்பதா?” அடுத்த கணம் அவனுடைய நண்பனுடைய வார்த்தைகள் “நீ ஒரு தமிழன்! உன்னுடன் கூடப்பிறந்தது தியாகம். ஏன்? தமிழன் என்றால் அதன் மறுபொருள் தியாகம் என்று கூடச் சொல்லலாம்.....” அடுத்தகணம் அவன் தீர்மானித்துவிட்டான். அவன் முகத்திலே ஒரு புதுப் பிரகாசம். என்ன தீர்மானமோ?

லாரி மேட்டின் உச்சியில் நின்றது. ஆர்ப்பாட்டக்காரர் ஊர் சமீபத்துவிட்டது என்று “ஆஹ்ஹூஹ்” என ஊர்வியிட்டனர்.

‘டக்’கென லாரி நின்றது துப்பாக்கியின் நுனி நெஞ்சை அழுத்தியது, “ஏன் நிறுத்தினாய்?” ஜெயகோபாலே மிரட்டினான் தலைவன்; ஆனால் பதில் இல்லை; லேசாகச் சிரித்தான் கோபால். அவன் ‘கீய’ரை மாற்றினான். ‘ட்ரைவிங்’ தெரிந்த யாரும் அது ரிவேர்ஸ் ‘கியர்’ என்று சுலபத்தில் கூறிவிடுவார்கள். திடீரென்று ஒரு பெண்ணின் கண்ணீர் முகம்! ஒரு குழந்தையின் எழில் முகம்; அவன் கண்முன் தோன்றின. அவன் உயர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்த உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டான், கண்களை இறுக்க மூடிக்கொண்டான்; பலம் கொண்டமட்டும் ‘ஆக்ஸிலரேடரை’ அழுத்தினான்.

ஒரு பிரமாண்டமான லாரி அசுரவேகத்துடன் பின்னோக்கிப் பறந்துகொண்டிருந்தது. மரங்களையும், செடிகளையும் இடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு, அதலபாதாளத்தை நோக்கி விழுந்து கொண்டிருந்தது; சுக்கல் சுக்கலாகச் சிதறியது, துண்டம் துண்டமாகப் பறந்தது. எங்கும் தீ! ஒரே தீ! புளியந்தோப்பில் எரியவேண்டிய அதே நெருப்பு ஒரு மைலுக்கு முன்பாகவே கொழுந்துவிட்டெரிந்தது. வெள்ளையர் அரசாங்கம் போன்று பட்சபாதம் காட்டாது எல்லோரையும் பஸ்மீகரணம் பண்ணியது அது. அடுத்தநாள் பத்திரிகையில் லாரி எரிந்தது போட்டிருந்தது; ஆனால் யாருக்கும் எப்படி எரிந்தது என்பது தெரியவில்லை. புளியந்தோப்பு மக்களுக்கு முதல் நாள் நடந்த தியாகத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது; அவர்கள் பழையபடி தங்கள் தங்கள் வேலைகளைக் கவனித்தனர்.

ஜெயகோபாலுக்கு யாரும் ஞாபகச்சின்னம் எழுப்பவில்லை; அவன் சமாதியிற் யாரும் பூச்செண்டுகளை வைத்துமரியாதை செய்யவில்லை. அதை அவன் எதிர்ப்பார்க்க வழிவில்லை. அவன் செய்த அரிய செயலை அவன் மனைவி ஜானகிகூட அறியக்கொடுத்து வைக்கவில்லை.

இந்த உலகத்திலேயே யாரும் பொருட்படுத்தாதபடி ஜெயகோபால் இறந்து விட்டான். அவனுடைய தியாகமும் எவருக்கும் தெரியவில்லை. ‘தமிழுடன் கூடப்பிறந்தது தியாகம்’ என்பதிலோ என்னவோ, அது பிரபல்யம் அடையாமலே போய்விட்டது.

ஆனால் புளியந்தோப்புக்கு ஒருமைல் தூரத்திலுள்ள மரங்கள் மட்டும், காற்று வீசிய போதெல்லாம் “அவன் ஒரு தமிழன்! அவன் ஒரு தமிழன்” என்று கூறித்தும் அஞ்சலியை, அந்த மறத்தமிழனுக்குச் செலுத்த மறக்கவில்லை.

என் தங்கை

'மாசன்'

(விஞ்ஞானப்பகுதி)

[இவாது சேரகக் கதையை வாசித்தும் ஒது சிலர் இவர் மீது அனுதாபம் படவும் கூடும். இக் கதை கற்பனையில்லாதிருந்தால் பல்கலைக்கழக மாணவனுக்கு இவர் விளக்கும் நிலை ஏறத்தலவ என்று ஒது சிலர் வாதிக்கலாம். இவாது சூழ்ச்சிகளில் இதுவுமொன்றே என்று கூடச் சிலர் அச்சிரியப் படலாம். வாசகர்களே தீர்ப்பைக் கூறுங்கள் —ஆசிரியர்]

நானே விடிந்தால் பொங்கல்நாள். மக்கள் மனத்திலே குதூகலம் ஏற்படும் உழவன் திருநாள். இயற்கையிலே இறைவனைக்கண்ட தமிழ் மக்கள் ஞாயிற்றை வணங்கி வாழ்த்தும் நன்நாள். என் மனத்தில் அன்று ஓர் புதிய எண்ணம் உருவாயிற்று. பொங்கலைக் கொண்டாட ஓர் புதிய வழி. அன்று, புதிதன்று. அது பழமைக்கு மெருகிட்டு புது நோக்கால் காண்பது.

எனக்கு அக்கா, தங்கை யாருமில்லை. உடன் பிறந்தார் என்றால் அண்ணாவும் தம்பியும் போதுமா? 'உடற் பிறப்பில்லா உடம்பு பாழ்.....' என்ற தமிழ் மூதாட்டியின் கூற்றிற்குச் சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பர்ழ் என்று மட்டுந்தான் பொருள் தந்தார் ஆடம்பவகுப்பு ஆசிரியர். ஆனால் தங்கை இல்லாது ஏங்குவார் என் போன்றார் பலர். தங்கை வேண்டும் என்று பல நாட்கள் ஏங்கினேன். ஏக்கத்துடன் நம்பிக்கையும் கலந்திருந்த நாட்கள் என்றே மலையேறி விட்டன. பசுமையும் உயிர் துடிப்பும் உள்ள கொடியையோ செடியையோ வளர்க்க முயல்கிறேன். முடியாவிட்டால் காகிதத்தால் செய்த செடியை அல்லது மலரை வைத்து மனதைத் திருப்திப்படுத்த வில்லையா? அப்படித்தான் உடன் பிறந்த தங்கை இல்லாவிட்டாலும், அன்புள்ள தங்கை வேறொரு தங்கை கிடைக்க மாட்டானா என்று மீண்டும் என் ஆசை துளிர்ந்தது.

தங்கை வேண்டும் என்று ஏங்கிய நாட்களில் என் தங்கை எவ்வாறு இருப்பாள் என்று கனவு காண்பேன். அன்று என் உள்ளத்திலே உருவானால் என் தங்கை. நாவல் களிலே என் தங்கையைக் காண்பேன். இலக்கியம் கற்றால் அங்கே நடமாடுவாள் என் தங்கை. கலைச் சிற்பங்களில் என் தங்கையின் அழகைக் காண்பேன். நாடோடிக் கதைகளில் அவள் இன்முகம் தெரியும். உயர் பண்புகள்மிக்க என் தங்கை, இலட்சியத்தங்கை. அவளைக் கற்பனையிலே தான் கண்டேன்.

கலைஞன் இயற்கை அழகுக்களையெல்லாம் பல துறைகளில் கண்டு அனுபவிக்கிறான். அவன் கலைப் பண்பு முதிர்ச்சியடைகிறது. அந்த முதிர்ச்சியே ஓவியங்களாகவும் சிற்பங்களாகவும் உருவாகின்றது. எனவே தான் அவனுடை கலைப் படைப்புகளின் பிரதிக்களை நாம் வாழ்க்கையில் காணுவதில்லை. என் தங்கையும் என்னுடைய இலட்சியப் படைப்புத்தான். அவளை எங்குமே காண முடியவில்லை—எங்குமே காண முடியாது. ஆனால் சில அம்சங்களிலாவது இலட்சியத் தங்கையைப் போன்ற ஒரு தங்கையைக் காண்பேன் என்று நான் நம்பினேன். அது வீண் போக வில்லை. பல்கலைக் கழகத்திலே அவளைக்கண்டேன். அவள் அமைதியான முகம்; உயர்ந்த கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கும் கண்கள்; கடமையைத் தவறாது செய்யும் உயர் குணம்; குற்றத்தைக் குற்றமென்றே

சொல்லும் நேர்மை சேர்ந்த வன்மை, இவையெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்தவள் அவள்; அவளில் என் இலட்சியத் தங்கையைக் கண்டேன்.

சர்வகலாகாலையை அடைந்து இரண்டு ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. இத்தனை காலமும் கனவில் கண்ட தங்கையை சிறிது சிறிதாக நேரில் கண்டு வருகிறேன். என்ற வது ஒரு நாள் மின்னல் போன்று அவள் குணத்தின் ஓர் கோணத்தைக் காண்பேன். நிறை குளம் தளம்யாது. குணம் நிறையப்பெற்ற என் தங்கையும் ஆடம்பரமின்றியே ஆடம்பரமின்றியே நடந்தாள். சிறிது நெருங்கி அவளை அடையலாமென்றால், மாணவர்கள் வம்புப் பேச்சு என்னும் படுகுழி எதிர் கொண்டழைத்தது. இருவர்—ஆணும் பெண்ணும்—கதைத்தால் அதுவே போதும். அந்தச் செய்திக்குக் கண் மூக்கு எல்லாம் வைத்து உலகம் எல்லாம் வலம் வரச் செய்வார்கள். தங்கையென்று எண்ணிப் பழகினாலுங் கூட இப்படுகுழியில் விழவேண்டும். அதையும் நான் தாங்கிக் கொள்வேன். ஆனால் அப்போது அவளும் என்னைத் தவறாக எண்ணி விட்டால்! எனவே துர நின்று தங்கையைக் கண்டேன். என் கண்ணூரக் கண்டு வந்தேன். எத்தனை நாட்கள்!.....எத்தனை நாட்கள்!!... விலகி நின்று தங்கையைக் காண்பது!! தன் அண்ணனென்று அவள் அறிய வேண்டாமா? 'அண்ண' வென்று என்னை ஆசை தீர அழைக்க மாட்டாளா? 'அண்ண' வென்ற அன்பின் ஒலிக்காக எத்தனை நாள் ஏங்குவது?

என் கருத்தை யாரிடமும் கூறியதில்லை. நண்பர்கள் சிரிப்பார்கள். தங்கையாம்! இலட்சியமாம் என்று கைகொட்டி நகைப்பார்கள். சில சமயங்களில் எனனிலே, என் இலட்சிய வேட்கையிலே எனக்கே ஐயம் உண்டாகிறது. என்னை நானே ஏமாற்றப் பார்க்கிறேனா என்று கூடத் தோன்றும். இந்நிலையில்—ரப்பர் பலூன் நிறைய நீர் நிரம்பி உப்பிக் கொண்டிருக்கிறது போன்ற நிலையில்—எங்கேயாவது முட்டிக் கொண்டால் உடைந்து விடும் என்கின்ற மென்மையான சூழ்நிலையில், எப்படி என் தங்கையிடம் என்னை அண்ணு வென்று கொள்ளும்படி வேண்டலாம்.

நானைக்குப் பொங்கல் என்றதும் எனக்கு ஓர் எண்ணம் உதித்தது. என் தங்கைக்குப் பொங்கல் வாழ்த்துக்கள் அனுப்புவதென்று தீர்மானித்தேன். பொங்கல் இதழ் ஒன்று வாங்கலாம் என்றால் என்னிடம் அப்போது பணம் இருக்கவில்லை. எங்கோ ஓர் மூலையில், நடராஜர் படம் போட்ட தபால் அட்டை ஒன்று என் கண்ணில் பட்டது. அதை எடுத்து,

பண்பு மிக்க தங்கைக்கு,

உன் நற்பண்புகள் தழைக்க இப்பொங்கல் நன்நாளில் என் வாழ்த்துக்கள்.

இங்ஙனம்
உன் அண்ணு
மாசன்

என்று எழுதி அனுப்பி விட்டேன்! என் முழுப்பெயரையும் ஏனோ தெரியவில்லை, நான் எழுதவில்லை. என் பெயரின் முதல் எழுத்துக்கள் சிலவற்றையும் கடைசி எழுத்தையும் சேர்த்துப் புனை பெயர் போன்று எழுதினேன்.

பொங்கல் வாழ்த்து அனுப்பிய பின் என்னால் சிறிது நேரமும் ஓரிடத்தில் நிற்க முடியவில்லை. மனம் ஓர் நிலையில் இல்லை. அங்கும் இங்குமாக எண்ணங்கள் குபீர் குபீர் என்று ஊற்றெடுத்தன. பகல் உணவுக்குப் பின், மேசை முன் உட்கார்ந்தேன். ஏதாவது வாசிப்போம் என்று முயன்றேன். முடியவில்லை. இறுதியில், என்னுடைய நாட்குறிப்புப் புத்தகத்தில் அன்று எழுதி அனுப்பிய செய்தியைக் குறித்தேன். அதை மீண்டும் மீண்டும் படித்தேன்.

சர்வகலாசாலை தொடங்க இன்னும் சில தினங்கள் இருந்தன. என் எண்ணங்களும் தறி கெட்டு ஓடத்தலைப்பட்டன. எண்ணங்களை என் வசப்படுத்துவதற்காக நாட்குறிப்பைப் புத்தகத்தை எடுப்பேன். தங்கைக்கு எழுதிய செய்தி என் கண் முன்னே நிற்கும். அவள் இவ்வாழ்த்துச் செய்தியைப் படித்திருப்பாள். படித்தவுடன் என்ன எண்ணி

யிருப்பாள். யார் இந்த அண்ணு என்று திகைத்திருப்பாள். மா...ச...ன்! மா...ச...ன் ஒரு வேளை மாசுள்ளவன் என்று எண்ணுவாளோ? இல்லை! ஒருகாலும் இல்லை! நான் மாசன் இல்லை. அவளுடைய அண்ணு யார் என்று அறிவாளா? அல்லது தன் அண்ணு யாராயிருந்தால் என்ன தன்னிடம் நேரில்கூறட்டும் என்று வாழாவிருந்து விடுவாளா? நேரில் கூறுவதற்கு வலியற்றவன் தன்னுடைய அண்ணுவாக வேண்டாம் என்று எண்ணுவாளா? மன அமைதிக்காக நாட்குறிப்புப் புத்தகத்தை எடுத்தால் இத்தனை மனக்குழப்பம். இதற்கிடையில் திடீரென ஏன் என்னைப் 'பகத்தோல் போர்த்த புலி'யென அவள் எண்ணினால் என்னவென்று தோன்றும். நான் சகோதரன் என்ற போர்வையில் கண்ணியமற்ற ஒருவனா? வேண்டாம்! அவள் அப்படி விபரீதமாக எண்ண வேண்டாம். நான் ஏங்குவது ஒரு தங்கைக்காக வேறெதற்குமல்ல. என் தங்கை இதை அறியவே மாட்டாளா?

விடுதலை ஒருவாறு முடிந்தது. வகுப்பிலே முதல் நாள். எனக்கு ஒரே படபடப்பு என் தங்கை என்னைக் காண்கிறாளா என்று காண ஆவல். ஒரு புறம் அவளை அடிக்கடி பார்த்தால் மற்றைய மாணவர் பேச்சிற்கு நான் மட்டுமல்ல, அவளுங் கூட இரையாக வேண்டும் என்ற ஏக்கம் மறு புறம். ஒரு கணம், வருவது வரட்டும் நேரிலேயே கேட்டு விடுவோம், என்று மனத்திடம் உண்டாகும். அப்படியே சில நிமிடங்கள், பிறகு ஏதோ விவரிக்க முடியாத உணர்ச்சி மின்னல் வேகத்தில் உடலெல்லாம் பரவும். யாவும் படித்திருந்தும் பரீட்சையில் வினாத்தாளைக் கண்டவுடன் உண்டாகுமே ஓர் அவ நம்பிக்கை, அப்படியான ஓர் உணர்வு. அத்துடன் முன்னே கொண்ட திடம் கரைந்து விடும். மீண்டும் எண்ணற்ற சிந்தனைக் கழல்கள் இவற்றினிடையே வெண்ணெய் திரண்டு வருவது போன்று ஒரு திட்டம் உருவாகும். ஆனால் இதோ கலம் உடைந்து வெண்ணெய் சிதறுகிறது. நான் ஒருவன் மட்டுமல்ல, எல்லா மாணவர்களும் சகோதரர் போன்றவர்கள் தான் என்று என் தங்கை கூறலாம். இந்த எண்ணம் என் உள்ளத்தையே உடைத்து விடும். வியப்பாயிருக்கலாம். உண்மை அதுவல்ல; நான் வேண்டுவது சகோரத்துவம் என்ற பரந்த மனப்பான்மை மட்டுமா? நான் வேண்டுவது அன்புத்தங்கை; உடன் பிறந்தாள் போல் உரிமையுடன் அழைக்க ஓர் அருமைத்தங்கை.

முதல் நாள் ஏமாற்றம் அடைந்தேன். எனினும் நம்பிக்கை முற்றாக வற்றி யொழியவில்லை. மறுநாள், ஏதோ பாடங்களைப் பற்றி என் தங்கையுடன் பேச நேரிட்டது. அப்பொழுது நான் கூற விரும்பியதைக் கூறத் துடித்தேன். துடிப்பிருந்ததேயன்றி எப்படிக்கூறுவதென்று தெரியவில்லை. எதுவோ ஒன்றைக் கூறுவோம் என்று அவள் முகத்தை நோக்கினால் கூற வந்தது தொண்டையிலேயே சிக்கிவிடும். அவள் பார்வையிலே ஒரு விருப்பு வெறுப்பற்ற தன்மை; துறவிகள் மனம் போன்ற பற்றற்ற நிலை, குத்து விளக்கின் சுடரொளி, தூற நின்று காண்பவற்கு மனத்தில் அமைதி நிலவச் செய்கிறது. அருகே சென்றால் தன் வெப்பத்தினால் விரட்டுகிறது. தங்கையின் அந்த விருப்பு வெறுப்பற்ற பார்வையை அன்று போற்றினேன். இன்று அதுவே என்னை விரட்டியடிக்கின்றது. எனினும் அதை இன்னும் போற்றுகிறேன்.

நாட்கள் பல சென்றன. என் தங்கை என்றும் புரியாத புதிராகவே இருந்தாள். காலம் விடை தரும் என எண்ணி என் முயற்சிகளைக் கைவிட்டேன். ஒரு நாள், எங்கள் சங்கத்திலே தேனீர் விருந்து நடைபெற்றது. அன்று அவளும் வந்திருந்தாள். ஆவல்—தங்கையை அறியும் ஆவல்—தூண்ட அவளிடம் சென்றேன். மீண்டும் ஏமாற்றம். அன்று பார்வையில் இருந்த விருப்பு வெறுப்பற்ற தன்மை இன்று அவள் பேச்சிலும் ஒலித்தது.

அன்றைய சந்திப்பு இப்படி அவளை மாற்றும் என்று நான் எதிர்பார்க்க வில்லை. அவள் எட்ட முடியாத தொலைவிற்கே விலகி விட்டாள். அவளைச் சுற்றியிருந்த திரை முன்னிலும் மோசமாகி விட்டது.

தங்கை வேண்டுமென்று ஏங்கினேன். உடன் பிறந்தவளாக இல்லாவிட்டாலும் அந்த உறவை ஏற்கும் ஒரு தங்கைக்காக ஆசைப்பட்டேன். இன்று அந்த ஏக்கம் ஒடுங்கி விட்டது, ஆசை உறைந்து விட்டது. மனிதன் வாழ்க்கையின் படிக்கட்டுகளில் நடப்பதற்கு நம்பிக்கை ஒரு பற்றுக்கோடு. எனக்கும் ஒரு சிறிய நம்பிக்கை, இந்தக்கதை அவள் கண்ணில் பட்டாலாவது அவள் என்னை 'அண்ணு' வென்று—வேண்டாம் அழைக்க வேண்டாம்; மாசன் தன் 'அண்ணு' வென்று அறிவாள். அதுவே போதும்.

காளாவின் இயல்பு

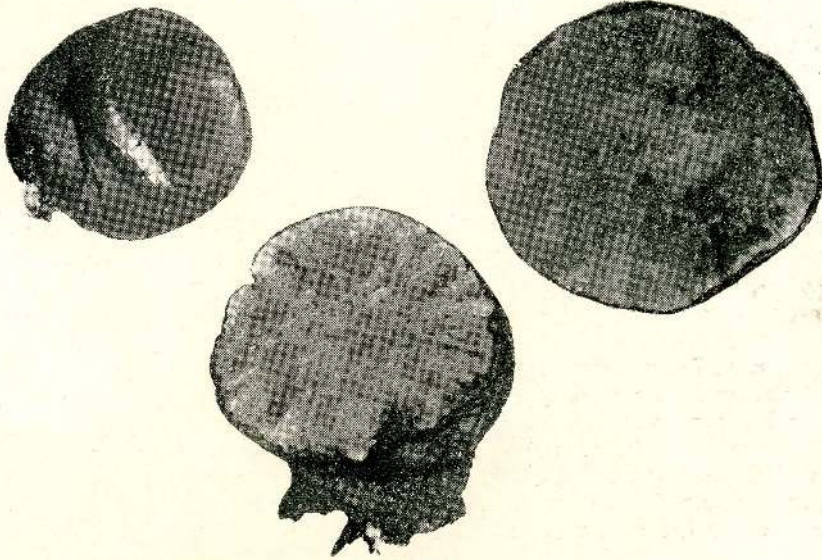
ம. சிவபாலராசா

(விஞ்ஞானப் பகுதி - விசேஷ தாவரவியல் பிரிவு)

காளான்கள் தாழ்நிலைத் தாவரங்களில் ஒரு பிரிவைச் சேர்ந்தவை என்றால் சற்று வியப்பாகத்தோன்றலாம்; ஏனெனில் தாவரங்களில் சாதாரணமாகக் காணப்படும் பச்சையம் (Chlorophyll) என்னும் நிறமி (Pigment) இல்லாமையே இதற்குக் காரணம். அதனால் மக்கள் பெரும்பாலும் காளான்களை அதன் கனி அமைப்பின் (Fruit - Body) மூலமாகவே அறிந்திருக்கிறார்கள். உயர்காளான் வகைகளின் கனி அமைப்புகள் பலரது கவனத்தையும் கொள்ளக் கொள்ளக்கூடிய உருவங்களிலும் நிறங்களிலும் இருத்தலே இந்நிலைக்கு ஏதுவாக அமைகிறது.

உதாரணமாக, எதிர்ப்பக்கத்திலுள்ள படத்தில் ஒரு விசேஷ கனி அமைப்பான ஏப்போத்தீசியம் (Apothecium) என்பதைக் காணலாம். இவ்வேப்போத்தீசியம் யானையின் அடிக்கால்களைப் போன்ற வடிவமுடையதும், களித்தன்மை (Jelly Like) பொருந்தியதாகவும் இருக்கும். இவ்வகைக் காளான்களை ஆராய்ச்சி செய்த மேலாட்டு விஞ்ஞான அறிஞர்களான பெச் (Petch) என்பவரும் பிஸ்பி (Bisby) என்பவரும் வெளியிட்டுள்ள கூட்டறிக்கையில் இக்கனி அமைப்பைப் பற்றிய விபரங்களை நாம் காண முடியவில்லை. இக்காளானை அவிசாவெல்லையில், மலைச்சாரலில் உக்கி உள்ளந்த இரப்பர் மரத்தை மூலாதாரமாகக் கொண்டு வளர்வதை தற்செயலாகக் கண்டேன். இது சார்க்கோசோமா (Sarcosoma) என்ற வர்க்கத்தைச் சேர்ந்ததென்றே கருதுகிறேன். ஆனால் அதன் இனத்தை (Species) நிச்சயப் படுத்துவதற்கு எம்மிடம் போதிய அறிக்கைகளோ, வெளியீடுகளோ இல்லை. இக்கனி அமைப்பின் உருவத்தைப் போன்றே, வேறு பல உருண்டை வடிவத்திலும், குடை வடிவத்திலும் காணலாம்; இவற்றைக் கொண்டே சாதாரண மக்கள் காளான் என்பதை அறிந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் உண்மை நிலை இதுவல்ல. காளான்கள் ஓரணுவாலும், பலவணுக்களாலும் ஆன உடலுள்ளவை. காளான்களின் குழாய் வடிவான நுண்ணிய இழைகளும் (Filaments) அல்லது ஹைபாவும் (Hypha) இவ்வுயிரணுக்களையே கொண்டுள்ளது. காளான்களின் வகைக்கேற்ற படி இவ்விழைகளில் குறுக்குச்சுவருள்ளதாயும் (Septate) குறுக்குச்சுவரில்லாததாயும் (Non-septate) இருக்கும். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு காளான்களிலும் ஹைபாக்கள் ஒன்று சேர்ந்து தொகுப்பாகிய இழைக்கற்றை அல்லது மைசீலியம் (Mycelium) பாய் என்ற முக்கிய பகுதி காணப்படும். உயர்நிலைத் தாவரங்களினுள்ளது போலவே இங்கும் புரோட்டோப்பிளாசம், உட்கருக்கள் (Nuclei), குமிழிகள் (Vacuoles) வேறு உள்ளடக்கப்பொருள்களும் உள். ஹைபாலிலுள்ள உயிரணுக்களில் பச்சையம் இராது. அதனால் ஸ்டார்ச் என்னும் மாப்பொருள் காளான்களில் காணப்படுவதில்லை; ஆனால் கிளைக்கோஜன் என்ற மாப்பொருளை சாதாரணமாகக் காளான்களில் காணப்படும். அதன் உயிரணுக்களுள் என்சைம்கள் சுரக்கும். சீரணம் செய்து கொள்ள முடியாத உணவுப் பொருட்களைச் சீரணமாகும் படி மாற்ற இந்த என்சைம் பயன்படுகிறது. இக்காளான்கள் நீரிலும், நிலத்திலும் உயிர் நீத்து உலுக்கிற ஜீவ வர்க்கங்களிலும், உயிருடைய ஜீவ வர்க்கங்களிலும் வசிக்கும்; இவற்றை விட கூட்டுயிர் வாழ்க்கை (Symbiosis)யும் நடாத்துகின்றன. பச்சையமுள்ள தாவரங்களோடு தொடர்பு கொண்டு நடாத்தும் மைக்கோரைசா (Mycorrhiza) என்னும் வாழ்க்கையும், வேறு பாசிக்காளான் (Lichens) களும் இதற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றன.

புதிதாகக் கண்டுபிடித்த சார்க்கோசோமா என்னும் காளாவின்
விசேஷ கனி அமைப்பான ஏப்போதீசியம் (Apothecium)

காளான்களின் கனி அமைப்பிலேயே அதன் விதைத்தூள்கள் அல்லது ஸ்போர் கல் (Spores) உண்டாக்கப் படுகின்றன. இவ்விதைத்தூள்கள் பல அளவுகளிலும், நிறங்களிலும், வடிவங்களிலும், பலவகைக் குறுக்குச் சுவர்களோடும் இருக்கும். இவை கண்ணுக்குத் தெரியாதபடி மிகவும் சிறியவைகளாக இருக்கும். இவ்விதைத்தூள்கள் ஒரு உறையாலோ அல்லது அதற்குக் கூடினதாகக் கொண்டுள்ள ஒரு சவ்வால் முடப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு ஸ்போருக்கும் ஒரே உட்கரு இருக்கும்; அதோடு ஒரு பெரும் உணவுப் பொருளாக எண்ணெயும் குமிழியுள் இருக்கும். இக்கனி அமைப்புகளின் பல்வேறு விதப்பட்ட ஸ்போர் நீக்கும் சூத்திரங்களால் (Spore discharge mechanisms) இவ்ஸ்போர்கள் வெளியாகின்றன. அதனால் ஸ்போர்களை காற்றிலும், நிலத்திலும், நீரிலும், வேறு எல்லாப் பொருட்களிலும் காண்பது வியப்பல்ல. அது முளைப்பதற்கு ஏற்ற நிலமையும், ஆதாரமும் (Substratum) கிடைத்து விட்டால் அதன் சுவரின் உட்புறம் வெளியே பிதுங்கி ஒரு முளைக்குழாயாக (Germ tube) நீண்டு விடும். இந்தக் குழாய் வளர்ந்து இழை போன்ற ஹைபா ஆகி விடும். இந்த ஹைபாவே முன்னுக்குக் காளான் உடலாக வளர்ச்சியடைகிறது. இவ்வண்ணமே சாதாரணமாகக் கூறப்படும் பச்சைப்பூசணம் அல்லது யூரோட்டியம் (Green mould or Eurotium) ஈரப்பசுமையுள்ள பழைய ரொட்டியிலும், ஈரப்பசுமையுள்ள சப்பாத்துத் தோலிலும், கெட்டுப்போன பழ வகைகளிலும் வளர்வதை நாம் தினசரி வாழ்க்கையில் அனுபவித்து வருகிறோம்.

காளான்களிலிருந்து நாம் பல அரிய பயனடைகிறோம். சாராயம் இறக்குதல், ரொட்டி செய்தல் என்ற இரண்டு பெரிய கைத்தொழில்களுக்கும், காளான் இன்றியமையாதது. சர்க்கரைப்பதார்த்தத்தை மதுரசமாகவும் (Alcohol) கரியமில வாயுவாகவும் (Carbon dioxide) பிரிக்கும் சக்தி ஈஸ்ட்டுக்கு (Yeast) உண்டு என்ற உண்மை தான் இந்த இரண்டு கைத்தொழில்களுக்கும் ஆதாரம். சாராயம் காய்ச்சும் போது மதுரசம் முக்கியப் பொருளாகவும், கரியமில வாயு துணைப்பொருளாகவும் (Bye-product), ரொட்டி செய்யும் போது கரியமிலவாயு முக்கியப் பொருளாகவும், மதுரசம் துணைப்பொருளாகவும் கிடைக்கும். இக்கரியமில வாயுவே ரொட்டியை உப்பலாகவும், பஞ்சு போலவும் செய்கிறது. ஈஸ்ட் என்னும் காளான் வகை சைமேஸ் (Zymase) என்னும் ஒரு என்சைமே உண்டாக்கி, சர்க்கரைப்பதார்த்தத்தை மதுரசமாகவும் கரியமில வாயுவாகவும் பிரிக்கின்றது. ஸ்டார்ச் என்னும் மாப்பொருளை சர்க்கரையாக (Sugar) மாற்ற ஈஸ்ட்டுக்கு முடியாது; இக்காரியத்திற்கு டையஸ்டேஸ் (Diastase) என்னும் என்சைம் அவசியம். டையஸ்டேஸ் முதலிய என்சைம்களை உண்டாக்கும் வன்மையுள்ள பல காளான்கள் இருக்கின்றன. எனவே சிக்கலான கார்போஹைட்ரேட்டுகளை நேராகவே சர்க்கரையாக மாற்ற இந்தக் காளான்களால் முடியும். ஆகவே, சில தனிமுறைகளில் ஸ்டார்ச்சைச் சர்க்கரையாக மாற்ற வேறு காளான்களையோ, என்சைம்களையோ பயன்படுத்திக்கொண்டு, பின் சர்க்கரையை உடைக்க ஈஸ்ட்டைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். உதாரணமாக மீதைல் மதுரசம் (Methyl Alcohol) இவ்வண்ணம் செய்யப்படுகிறது. பெனிசீலியம் (Penicillium) என்ற காளான்வகை பாலடைக் கட்டியை (Cheese) முற்றவைக்க உதவுகிறது. இந்தக் காளான் வகைக்கு ஏற்றபடி பாலடைக் கட்டியின் மணம் மாறும். பல தொழில்களுக்குப் பயன்படும் காளான்களால் உண்டாகும் வேறு முக்கியப் பொருள்கள் ஆக்சாலிக அமிலம் (Oxalic Acid), சிற்றிக் அமிலம் (Citric Acid), கிளோகோனிக் அமிலம் (Glyconic Acid), காலிக அமிலம் (Gallic Acid), கிளிசிரல் (Glycerol) முதலியவையேயாம். காளான்களிலிருந்து புரோட்டீன் களையும் வைட்டமின்களையும் உண்டாக்குவதில் இப்போது ஆராய்ச்சி மிகுந்துவருகிறது. உணவு ஈஸ்ட்டு என்பது சத்துள்ள வைட்டமின் பொருள்களில் ஒன்று. காளான்களிலிருந்து பலவகை மருந்துப் பொருட்கள் தயாரித்துள்ளார்கள். முதலில் பெனிசிலின் மருந்துப் பொருளை பெனிசிலியம் நோட்டாட்டம் (Penicillium Notatum) என்னும் பச்சைப் பூஞ்சணத்திலிருந்து தயாரிக்கக் கண்டுபிடித்தார்கள். இதற்குப்பின் காளான் ஆராய்ச்சியில் அதிக ஊக்கமுண்டாயிற்று. இதைத் தொடர்ந்து ஸ்டீடிரெப்டோமைசின், ஆரியோமைசின், குளோரோமைசீட்டின், டெர்ராமைசின் என்ற பல ஆன்டிபயோட்டிக் குகளைக் (Antibiotics) கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்; இவையெல்லாம் காளானுக்கும் பாக்கிரியாவுக்கும் இடைப்பட்ட ஒருவகையான ஆக்மிடோமைசீட்டீஸ் (Actinomyces) என்ற உயிர்வகைகளிலிருந்துதான் செய்கிறார்கள்.

உலக சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்ப்போமேயானால் காளான்கள் பொருளாதாரத்துறையில் அதிக நெருக்கடியும் புரட்சியும் உண்டு பண்ணியிருப்பதை நாம்

அறியலாம்: ஒட்டுண்ணிக் காளான்களால் (Parasitic Fungi) உருவாகிய பல தாவர பிராணி நோய்களே இதற்குக் காரணமாகும். காளான்கள் வேறு உயிர்களை உண்டு வாழ்மானால் அவை ஒட்டுண்ணிகளாகும். செத்த உயிர்களின் சிதைவுப் பொருளில் வாழும் காளான் சாறுண்ணி (Saprophyte) எனப்படும்; ஒன்று மற்றொன்றாக மாறுவது இயல்பு. ஒட்டுண்ணிக்காளான்களே ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கும் சக்தி வாய்ந்தது. அதனால் ஒட்டுண்ணிக் காளான்களின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தில் அதிக ஆராய்ச்சி நடப்பது கண்கூடு. ஒட்டுண்ணிக் காளான்கள் மூன்று வகைப்படும். (1) வேறு உயிர்களில் ஒட்டுண்ணிகளாகவே இருந்து, அவைகளை அழித்துத் தாமும் அவற்றோடு அழியும். கட்டாய ஒட்டுண்ணிகள் (Obligate parasites); கோதுமைக்கு வரும் பக்ஷினியா துரும் பூஞ்சு (Puccinia Rust) இது போன்றவை. (2) சாதாரணமாக ஒட்டுண்ணியாக இருந்தாலும் சமயம் வந்தபோது சிலகாலம் சாறுண்ணிகளாக வாழக்கூடிய இருவகை இயல்பும் கொண்ட விருப்ப ஒட்டுண்ணிகள் (Facultative parasites) அரிசிக்கு வரும் ப்யூசேரியம் நோய் இதற்கோர் உதாரணமாக விளங்கும். (3) ஒட்டுண்ணி விழைவுத் தன்மையே இல்லாத சாறுண்ணிகள். ஆனால் இவை ஏற்கனவே வேறு ஒட்டுண்ணிகளால் தாக்கப்பட்ட தாவரத்திசுக்களிலே பின்னால் இரண்டாவதாகப் புகுந்து ஒட்டுண்ணி வாழ்க்கையை மேற்கொள்வதுண்டு.

நம் நாட்டுப் பொருளாதார சுபீட்சத்தைப் பாதிக்கும் சில தாவர நோய்களை எடுத்து ஆராய்வோம். காளான்களால் நெற்பயிருக்கு உண்டாகும் நோய்களில் நான்கு மிக முக்கியம் வாய்ந்தது. அவை செங்கால், கருந்தடி, ஏரிவந்தம், கரும்புள்ளி என்பனவேயாம். செங்கால்நோய் என்பது 'புசேரியம் மொனிளிபோமே' (Fusarium moniliforme) எனும் விஷக்காளானால் உண்டாகிறது. தொற்றுண்ட மண் மூலம் அல்லது நெல்மூலம் இது பரவுகின்றது. சாமை, இறுங்கு ஆகிய தானியப் பயிர்களையும் இந்நோய் பாதிக்கின்றது. இந்நோயாற் பாதிக்கப்படும் நாற்று முதலில் வெளுறி, மெலிந்து இறுதியில் பட்டுப்போகும். அதனைப் பரிசோதிப்பின் தண்டின் அடிப்பாகத்தில் செம்மையான வெண்காளான்களைக் காணலாம். முதிர்ந்த பயிர்கள் அதிகசயமான தோற்றத்தையளிக்கும். இவற்றில் உயரமான மெல்லிய மட்டங்கள் பெயர்ந்தும், கதிருக்குக்கீழுள்ள இலை வெளுறிய பச்சை நிறமுடையதாகவும் காணப்படும். நில மட்டத்திலிருந்து மேலே முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் கணுக்களில் பின் தோன்றும் வேர்கள் உற்பத்தியாகும். இலங்கையில் சமீப காலத்தில் இச்செங்கால் (Foot Rot) நோய் அதிகம் பரவி பல இளம் நாற்றுக்களுக்குச் சேதம் விளைத்துள்ளது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இக்காளானின் ஸ்போர்கள் நிலத்திலேயே தங்கியிருந்து பின்னால் உண்டாகும் பயிர்களுக்குச் சேதம் விளைவிக்க வல்லது. ஆகையால் விதை நெல்லை அங்கக--இரச (Organo Mercury) அல்லது செம்பு (Copper) விதை வேதித்திராவகத்தினால் தொற்று நீக்கிச் சுத்தி செய்தல் வேண்டும். இந்நோயாற் பாதிக்கப்பட்ட பயிரின் அடிக்கட்டை வைக்கோல் ஆகியவற்றை எரித்து, இந்நோய்க்கிடமளிக்கும் மற்றைய பயிர் வகைகளையும் அழித்து, இந்நோயாற் பாதிக்கப்பட்ட பயிர்கள் தண்ணீருடன் வந்து வேறு இடங்களுக்குப் பரவா வண்ணமும் தடை செய்ய வேண்டும். அடுத்ததாக வெள்ளைத் தாங்கும் வயல்களில் கருந்தடி நோய் சம்பவிக்கின்றது. இது 'ஸ்குலரோட்டியா' ஒறிசே (Sclerotia Oryzae) எனும் விஷக் காளானால் உண்டாகிறது. பயிரின் வேர்களும் தண்டின் அடிப்பாகமும் இந்நோயாற் பாதிக்கப் படுகின்றன. கோழிச்சூடன் புல்லையும் இது பாதிக்கின்றது. முதலில் பயிரின் கீழ்ப்புற இலைகள் வாடி, பின் அடியோடு படுகின்றது. நோய்ப்பட்ட தண்டுகளைப்பிளந்து பார்க்கும் போது பல சிறுகறுப்பு உருவமுடைய ஸ்குலரோட்டியாக்களைக் காணலாம். தண்டுகள் அழுகி, அனேகமாக பயிர்கள் பாட்டத்தில் விழுந்து விடும். நேரடியாக இந்நோயைத் தடுக்கக்கூடிய முறைகள் யாதுமில்லை யென்றாலும், இந்நோய் திரும்பவும் சம்பவிப்பதைத் தடுக்கும் பொருட்டு பயிரடிக்க கட்டையை எரித்தலும், தண்ணீர் மூலமாக நோயைப்பரவாமல் தடுத்தலும் மிக அவசியம். இவற்றைவிட 'எரிவந்தம்' (Blast disease), நெற்பயிருக்குப் பெருஞ்சேதம் விளைக்கும் கொடூர நோயாகும். 'பிரிக்குலேரியா ஓரிசே (Piricularia oryzae) எனும் பூஞ்சுணத்தின் ஸ்போரினால் இது உண்டாகின்றது. இதன்ஸ்போர்கள் காற்றில் காணப்படுகின்றது. இந்நச்சுக் காளான் ஆணையறு கு, திளை, பல்பாலம், சாங்குனேல், பனிக்கம், இரமோசம் ஆகிய பயிர்களையும் தாக்குகின்றது. இந்நோயால் இலைகளில் மங்கற் பச்சை அல்லது நீல நிறப் புள்ளிகள் தோன்றுகின்றன. இவை படர்ந்து ஒன்றோடொன்று பொருந்தி நரை அல்லது மஞ்சள் நிறப் பெரும் புள்ளிகளாக மாறுகின்றன. கடுமையான தாக்களாயின் இலைகள் முற்றாகக் கபில நிறமுடையக்கூடும் அல்லது எரிந்தனவாகத் தோற்றமளிக்கக்கூடும். கதிரின் அடிப்பாகம் உக்குவதையும், தொற்றுண்ட

பாகத்தில் கதிர் முரிந்து விழுவதையும் நாம் காணலாம். பயிரின் அடிக்கட்டையைப் யும், வைக்கோலையும் எரிப்பதும், இந்நோயினால் பாதிக்கக்கூடியதான மேலே கூறவு பட்ட மறு பயிர்களையும் எரிப்பதும் இந்நோயை பரவவிடாது தடுப்பதற்கு பெருமள உதவும். விதை சிறிதளவேனும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக ஜயமிருப்பின் இதற்குரிய அங்கக-இரச விதைவேதித் திராவகத்தினால் தொற்று நீக்குதல் வேண்டும். சம பங் கான செயற்கைப் பசுனாக் கலவையைப் பயன்படுத்துதல் மிக அவசியமாகும். கால கச்சத்து மேலதிகமாகக் காணப்படுமாயின் அதனால் பயிர் இந்நோயினால் பாதிக்கப் படக் கூடிய அளவுக்கு வலிமையை யிழக்கக்கூடும். நோய்ப்புள்ளிகள் காணப்பட்ட வுடனே வேதிப் பொருளைத் தூவுதல் அல்லது தெளித்தல் வேண்டும். இதற்கு போ மேற் (Formate), இல்லாவிட்டால் “போடியோக்சல்” கலவை (Bordeaux mixture,) ஆகிய பூஞ்சண நாசினிகள் மிகச்சிறந்தது. “கெல்மின் தொஸ்போரியம் ஒறிசே” (Helminthosporium Oryzae) எனும் விஷக்காளானால் பிங்கல நிறப்புள்ளி நோய் உண்டா கிறது. காற்று மூலம் தொற்றுண்டாகவும், நெல்லில் இது தொற்றுண்டிருக்கவும் காணப் படுகின்றது. கரும்பிங்கல அல்லது நீல லோகித நிறப்புள்ளிகள் இலைகளிலும் நெல் லிலும் உண்டாகின்றன. அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட நெல் டணிகள் முழுமையும் விஷக் காளானால் மூடப்பட்டிருக்கும். இந்நோயைத்தடுப்பதற்கு நிலத்தை செவ்வனே பண் படுத்துதலும், பூஞ்சணச் செம்பு நாசினியை (Copper fungicide) உபயோகித்தல் அவசிய மாகும்.

தேயிலைக் கொப்புள் நோய் (Blister blight,) இரப்பர் மரத்தில் ஒயிட்யம் இலை, வியாதி(Oidium leaf disease), உருனாக் கிழங்குச்செடி அழுகிப்பட்டுப்போதல் (Late blight), தக்காளி இலை நோய்கள், சாம்பல் நோய் (Powder, mildew), இரப்பர், தோடை மரத் தில் உண்டாகும் பருவு (Canker) நோய், கரிப்பூஞ்சை முதலிய விதை நோய்கள், காப்பிச் செடியின் இலை நோய், வேறு தென்னை, வாழை, கொக்கோ மரங்களுக்கு உண் டாகும் நோய்கள் முதலியவெல்லாம் காளான்களாலேயே உண்டாகின்றன. இவை யாலன்றோ உலகில் மாபெரும் பொருளாதாரப் புரட்சிகளும், தனிப்பட்ட விவசாயி களுக்குப் பல இன்னல்களும் விளைகின்றன. என்னே காளானின் இயல்பு!

கருணையிலா ஆட்சி கடுகி ஒழிக
அருள் நயந்த நன் மார்க்கர் ஆள்க-தெருள் நயந்த
நல்லோர் நினைத்த நலம் பெருக நன்று நினைத்
தெல்லோரும் வாழ்க இசைந்து.

—அருட் பெருஞ்ஜோதி வள்ளலார்

மற்றவர்கள் செய்வதைப் போற் செய்வது நாகரிகம் ஆகாது. நான் அரசனைப் போல் உடை தரித்துக் கொண்டால் அரசனாகி விடுவேனா? சிங்கத்தின் தோலைப் போர் துக்கொண்ட கழுதை சிங்கமாகி விடுமா? ஆகவே மற்றவர்களைப் போல் வேடந் தரிப்பது பெரிய கோழைத்தனம். அதனால் என்ன விதமான ஏற்றமும் உண்டாகாது. உண்மையில் இது மனித னுடைய பயங்கர இழி நிலைக்கு அறிகுறியாகும்.

—விவேகானந்தர்

அன்பும் அம்பும்

செல்வி. ராஜேஸ்வரி கந்தையா

(விஞ்ஞானப் பகுதி)

“அன்பிலாரெல்லாத் தமக்குரியர் அன்புடைய
ரென்புமுரிய பிறர்க்கு”

எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளிணர் செந்நாப்போதார். செந்நாப் போதார் என்னும் மறுநாமங்கொண்ட திருவள்ளுவநாயனார் உலகம் உய்யும் பொருட்டு, மக்களுக்குப் பயன்பட திருக்குறள் என்னும் அரு மறையை எழுதினார். திருக்குறளின் மகத்துவத்தை உணர்ந்த பெரியார்கள் அதனை ஐந்தாவது வேதம் எனக் கண்டனர். நாயனார் காலம் இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் என்பர். நாயனரின் இலட்சியம் அன்பினால் ஆகாதது ஒன்றில்லை. அன்பே! சகல உயிர்களிடத்திலும் அமைய வேண்டும் என்பதாகும். அன்புடையர் அன்பும் உரிய பிறர்க்கு என்றார். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக சிபிச் சக்ரவர்த்தியை குறிப்பிட்டுள்ளார். சிபி மன்னவன் தன்னிடம் அடைக்கலமாக வந்தடைந்த புரூவின் உயிரை மீட்க விரும்பினான் அவன் அங்ஙனம் விரும்பியது வருவாயைக் கருதி அல்ல. தன்னலமற்ற அன்பின் பெருக்கால். ஜீவகாருண்யத்தால், உள்ளத்தில் பெருகி ஊற்றாக ஊறி வரும் அன்பின் ஆர்வத்தால். உடன் புரூவின் நிறையை ஒத்த மாமிசத்தைத் தனது உடலிலிருந்து சீவித் திராசில் போட்டு நிறுத்தான்! என்னே அவன் உடம்பில் உள்ள மாமிசம் எல்லாமே அந்தப் புரூவின் நிறைக்கு நிகர் ஆகவில்லை. கடையில் தானே அந்தத் திராசின் தட்டில் ஏறி உட்கார்ந்தான்; என் னால் அந்த வீரனின் அன்பை நாம் எவ்வாறு கணக்கிடலாம்; அவன் தனது ஊளை மட்டும் வழங்கவில்லை. ஊன், எலும்பு, நரம்பு, உடல் எல்லாவற்றையுமே அன்பின் பெருக்கால் ஜீவகாருண்யம் நிறைந்த சிந்தையால் அர்ப்பணித்தான் என்றால் இந்த அன்பிற்கும் உண்டோ! அடைக்குந் தாழ். அன்பினால் அன்றோ! அரன் பதமடையலாம்!

அஃது அவ்வாறாக நாம் ராமாயணத்தில் ஸ்ரீராமனுக்குத் தம்பி மார்கள் மூவர்கள் உளர் எனக் கற்றோம்! ஆம் பரதன், சத்றுக்கன் லக்குமன் என்பவர்களே! அவர்கள் அப்படித்தானே எண்ணவும் செய்கிறோம். இல்லையா? என்ன புதுமை! ஸ்ரீராமனோ! அவர்களைக் காட்டிலும் சிறந்த தம்பிமார்கள் தனக்கு இன்னும் மூவர் உண்டென்று அன்பு பெருக, இதயம் கசியக் கூறுகிறான். அவர்கள் யாவர்? எனக் கவனிப்போம்.

காட்டிற்குச் செல்லும் போது கங்கையைக் கடக்க ஓடஞ் செலுத்தி உபசரணையோடு விருந்து அளித்த உத்தமன் குகன் ஒரு தம்பி தனக்கு என்றான் ரகுராமன். இன்னோர் தம்பி, அண்ணனுக்கு அறத்தை எடுத்துக் காட்டிச் சீதையை ராமபிரானிடமே திரும்பவும் சேர்த்து விட்டு, அவனிடம் சரண்புகுவோம் என்று கூறிய விபீஷணன் மற்றொரு தம்பி எனக்கண்டால் ஸ்ரீராமன். பிரமாஸ்திரத்தினால் கட்டுண்டு பிரக்களை யற்றிருந்த லக்குமனையும் வானர சேனைகளையும், அனுமான் சஞ்சீவி மலை கொலார்ந்து பிழைக்க வைத்தான். அவனையே தன் ஆருயிர்த் தம்பி என்றான் ரகுராமன் அன்பின் பெருக்கால். அன்பு பெருக்கெடுத்தால் உடன் பிறந்தவன் சுற்றத்தவன் அந்நியன் என்ற பாகுபாடுகள் தான் ஏது மனிதனுக்கு வாழ வேண்டும் என்ற ஆசை ஒன்று உண்டாயின் அதற்கு அன்பு என்னும் ஊற்று இதயத்தில் அமையவேண்டும்! அற

நெறி நின்ற வீரர்கள் முதலில் ஒருவனை அன்பினால் பிணிக்க முற்படுவர். அஃதொழியின், அன்பிற்கு எதிரான அம்பினால் அவர்களை அடக்குவர் என்பதை நாம் பல இதி காசங்களினால் அறிகின்றோம்.

புரீராமன் ராவணனைத் தன் அன்பினால் பிணிக்க ஆயமட்டுமே முயன்றார். கடைசியாக யுத்தகளத்தில் ஆயுதங்கள் எல்லாமே இழந்து, அவன் ஏறிச்சென்ற எழில் மிகுதேரும் அழிந்து, வெறுங் கையகை நின்ற ராவணனைப் பார்த்து நீ இன்று போய் நாளை வா என்று கூறி அனுப்பினார். அன்பின் அருமை தெரியாத, அறநெறியையே அவன் பிறவியில் கடைப்பிடியாத ராவணன் எப்படி அறிவான் இராமனின் அன்பை. அதர்மம் தலைதூக்க அசுரர்கள் எல்லாம் மண்ணெடு மண்ணாய் மாழ முதல்வனாய் நின்றான் ராவணன். அன்பிற்கு அடிவணங்காத அவன் உயிரை இராமனின் அம்பு மண்ணெடு மண்ணுக்கி விட்டது. இவைகள் எல்லாம் புராண காலத்தில் நடந்தவை.

இன்று நம் நவயுகத்தில் புரட்சியை உண்டு பண்ணி புதுமைக்கு வழிகாட்டிய அமர கவி பாரதியார். அவர் சில நாட்கள் பசியாகப் பட்டினியாகவும் இருப்பாராம். அவருக்கு ஏதாவது உணவு கிடைத்து விட்டாலோ! போதும் அந்த உணவிற்கு பல விருந்தினர்களும் வந்து சேர்ந்து விடுவார்கள். குருவி, காக்கை, கோழி, ஆடு, மாடு, குதிரை, நாய், பூனை, யானை, எல்லாமே அவரின் அன்பிற்குப் பாத்திரமானவை. பாரதியாரைக் கண்டாலே அவைகளுக்கு ஒரு தனி அன்பு. அவைகள் அவரைக் குழந்து கொள்ளாமாம். பாரதியார் பசி உடலைத் தரிக்க பட்டினி கிடப்பார். கிடைத்த உணவை மற்ற உயிர்களுக்கு மகிழ்ச்சியாக ஈய்ந்து விடுவார். அத்தோடு அவர் இருக்கமாட்டார். அவைகள் ஒவ்வொன்றையும் பார்த்து பாப்பா பாட்டுகள் பல பாடி வைத்தார். அவர் எண்ணம் எல்லாம் உயிர்களிடத்தில் அன்பு நாம் கொள்ள வேண்டும் என்பதே. அன்பு மனிதனுக்கு ஓர் அருமருந்தான ஓடைதம். அதனை முறையாக வளர்க்க நாம் முற்படவேண்டும். அன்பினால் ஆகாதது ஒன்றுமில்லை.

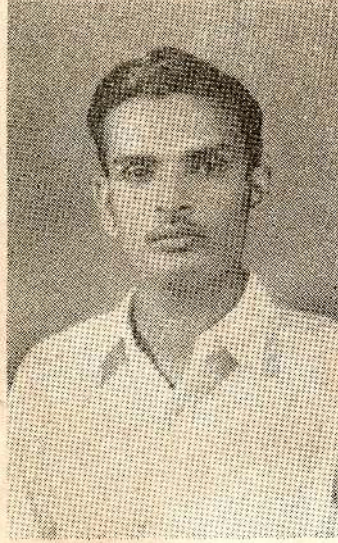
அண்ணல் மகாத்மா காந்திஜீ அவர்களும் அழியாத புகழை ஈட்டிக்கொண்டது அன்பு என்ற சஞ்சீவியாலேயே. அவர் அன்பு என்ற அஹிம்சா தருமத்தினால். அகில உலக மக்களையுமே கவர்ந்து விட்டார். அவர் தான் அன்பின் பெருமையை, அதன் வலிமையைப், பண்பாட்டை எவரும் அறிய வைத்தார். உலகில் பல சமயங்களுக்கும் வழிகாட்டிகளாகத் தோன்றி புத்தர், யேசு, மகமது நபி முதலான மகான்களும் மக்களுக்கு உய்ய வழி காட்டிய அருமருந்து அன்பே! அன்பினால்ன்றி வேறெந்த அணுக்குண்டினாலும் பிறரைப் பணிய வைப்பது என்பது வெறுப் பகீரதப்பிரயத்தனமாகும்.

அன்பினால் ஆகாத காரியத்தை சொல்லம்பு கொண்டு தான் சாதிக்க வேண்டும். அன்பிற்கும் அம்பிற்கும் பல ஒற்றுமைகளை நாம் காணலாம். ஒரு தந்தை மைந்தனை நல்வழிப் படுத்த முதலில் அன்பை உபயோகிக்கிறான். அதற்கு அவன் மசியாது போகவே சொல்லம்பை விடுத்து அவனை தூய வழியில் நடத்துவதை நாம் காண்கிறோம்.

எனவே இது காறும் கூறியவற்றிலிருந்து அன்பு, அம்பு என்ற பதங்களில் பல இரகசியங்கள் நிறைந்துளது என்பதை அறியலாம். அன்பு இதயத்திலிருந்து பெருக்கெடுப்பது. அம்பு வில்லிலிருந்து கிளம்பி மாற்றானைப் புறங்காணுவது. சொல்லம்பு பெரியாரால் எல்லாருக்கும் பயன் படுவது. ஆகவே நாம் அன்பு நிறைந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். அம்பு நிறைந்தவர்களாய் இருந்தால், ஒற்றுமை குன்றி, வாழ்க்கையே வரண்ட பாலை வனமாகி விடும்!

சுபம்

ந ன் றி

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

என்பது எம்மறை ஆகலான், இம்மலரினை விரைவில் வெளியிட அரும் பெரும் உதவிகளை ஈய்ந்த சுதந்திரன் அச்சகத்தார்க்கு, எங்கள் கழகத்தின் சார்பில் எம் மனநிறை நன்றியைத் தெரிவிக்கிறோம்.

எமது சஞ்சிகைக்கு “இளந்தென்றல்” என்னும் நாமமிடுவதிலும், எமது சங்கத்துக்கு அட்டைப் படத்தில் காணும் சின்னத்தை யிடுவதிலும் நெருங்கிய ஆலோசகராயிருந்தும், எமக்கு ஒரு முகவுரை தந்தும் ஊக்குவித்த கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்கட்கும், எமக்கு ஆசிமொழிகள் அனுப்பி நம்மை உற்சாகப்படுத்திய தமிழ் அறிஞர்களான ராஜாஜி அவர்கட்கும், பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கட்கும் எப்போதும் நமது உளங்கனிந்த நன்றி.

நமது சங்கத்தார்க்கு சில அரிய செய்திகளைக் கூறி நம்மை ஊக்குவித்த எமது போஷகர் பேராசிரியர் ஆ. வி. மயில்வாகனம் அவர்கட்கும் நம் நன்றி.

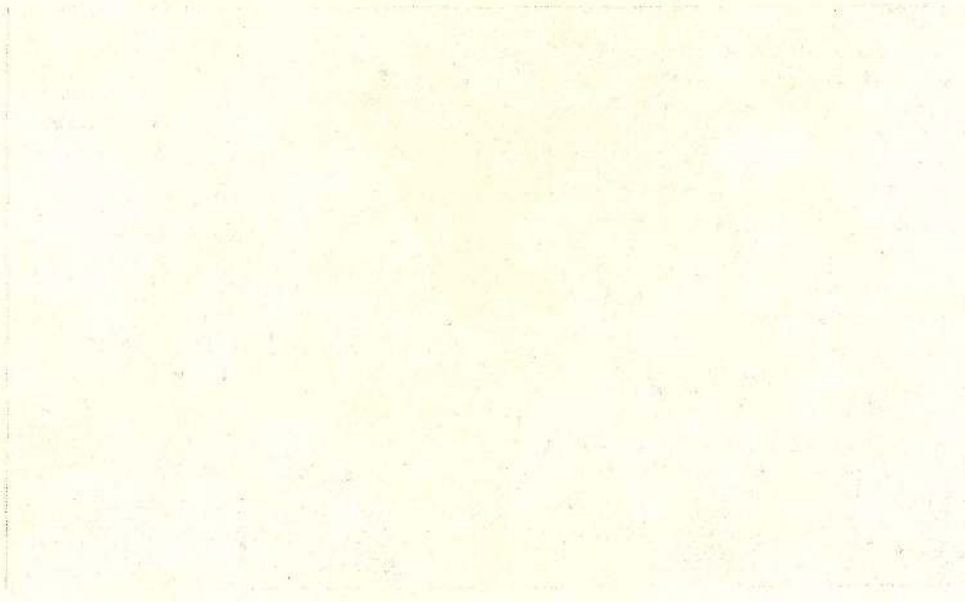
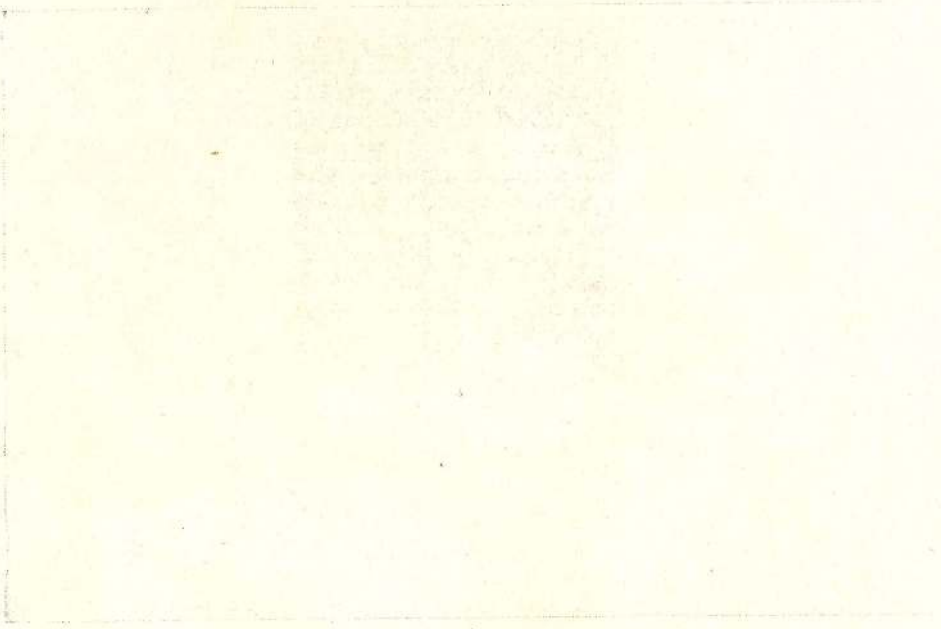
சிரமத்தைப் பாராது எமது மலருக்கு மணமூட்ட அரிய விஷயங்களை வழங்கிய எழுத்தாள அன்பர்களுக்கும் என்றும் நன்றி.

அட்டைப் பக்கத்துக்கும், பொருளடக்கப்பக்கத்துக்கும், தமது கலைச்சித்திர வேலைப்பாடுகளால் அழகூட்டிய எமது சித்திரக்காரர் M. முருகானந்தம் அவர்கட்கும், நம் நன்றி.

விளம்பரங்கள் தந்து இம்மலரைச் சிறப்பாக வெளியிடுவதற்கு மூலகாரணராயிருந்த வர்த்தகப் பெருமக்களுக்கும், மிகவும் கட்டுப்பாடுடையோம். அழகாக உங்கள் கரங்களில் ‘இளந்தென்றல்’ தவழ்வதில் எனக்கு உதவி புரிந்த என் நண்பர்களை நான் மறந்தேனல்லேன். அவர்கள் எல்லோருக்கும் குறிப்பாக செல்வி. நாக ரஞ்ஜினி ராமலிங்கம், திரு. பு. முருகையா இவர்கட்கும் என் சார்பில் இதய பூர்வமான நன்றி,

வணக்கம்!

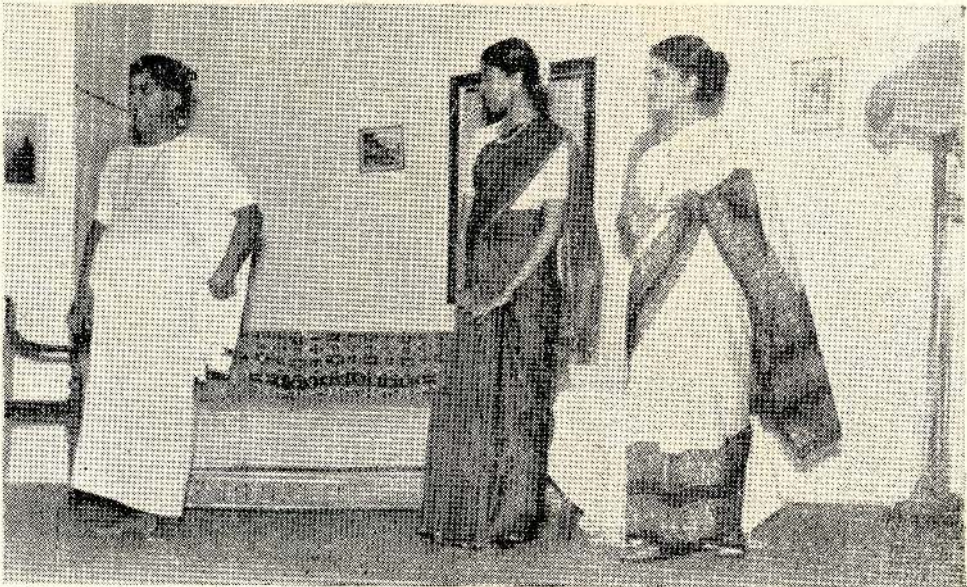
ம. சிவபாலராசா,
ஆசிரியர்.

சூழ்ச்சியின் பரிசு என்னும் நாடகத்திலிருந்து இரு கட்டங்கள்

இடமிருந்து வலம்:- உ. தர்மபாலன் ஜோஷிவா, ஆ. பி. குகராஜன், மா. சண்முகநாதன்

இடமிருந்து வலம்:- மா. சண்முகநாதன், சாரதா சொர்ணலிங்கம், செல்வஜோதி செல்வத்துரை

Photographs by Theodore R. manadan

“சூழ்ச்சியின் பரிசு” - தயார்ப்பாளர் அறிக்கை

எமது சங்கத்தின் வருடாந்த வைபவங்களில் நாடகம் ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெறுகின்றது. எமது சங்கம் இதுவரை காலமும் தயாரித்த நாடகங்கள் நான்கு; அவையாவன: சுவப் பெட்டி, ஸ்ரீமான் ஆனந்தம், யார் வைத்தியர், சூழ்ச்சியின் பரிசு. இவையாவற்றிலும் “சூழ்ச்சியின் பரிசு” என்னும் நாடகமே அதிக புகழை ஈட்டிக்கொடுத்திருக்கிறது. சுதந்திரன், தினகரன், வீரகேசரி, ஈழகேசரி, ஒப்பேவர், போன்ற பத்திரிகைகளின் புகழ்மாலையே இதற்கு சான்றாக விளங்குகின்றது. எமது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, கதை எழுதியும், நாடகத்தை பழக்கி எடுக்கும் பொறுப்பையும் ஏற்று தமிழ்த் தொண்டாற்றிய வாடுலை தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரி திரு. க. செ. நடராசா அவர்கட்கு நாம் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அவருக்கு நமது உள்ளம் நிரம்பிய நன்றி.

உபதலைவர் ச. பாலேந்திரன் அவர்கள் நடிக்க நடிகர்களை சபையோருக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

நாடகத்தின் பிரதான பாத்திரமாகிய ‘கதிரவேலு’ என்னும் பாத்திரத்தை ஏற்று மிகத்திறம்பட நடித்தார் திரு. மா. சண்முகநாதன். மற்றும் ‘பேரம்பலம்’, ‘முருகேசு’ என்னும் பாத்திரங்களை ஏற்று முறையே நடித்த திரு. த. ஜெயானந்தன், ஆ. பி. குகராஜன் இவர்கள் தமது நடிப்பால் சபையோரின் நன்மதிப்பைப் பெற்றார்கள்.

மற்றைய நாடக உறுப்பினர்களும் தங்கள் பகுதிகளை பிழையின்றி நடித்து நாடகத்துக்குச் சிறப்பை ஈட்டிக் கொடுத்தார்கள். எமது சங்கத்தின் பெண் அங்கத்தவர்கள் நாடகத்தில் எடுத்த விசேட கவனம் பாராட்டத்தக்கது.

இந்நாடகத்தை தயாரிப்பதற்கு உடை, அலங்காரம், மேடை போன்ற இன்னும் பலவிதமாக உதவிய அன்பர் எல்லோருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

ச. பாலேந்திரன்
உப தலைவர்

★

★

★

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத்திருப்பிலே யிருந்து வையை யேட்டிலே தவழ்ந்த பேதை நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோரேன மருப்பிலே பயின்ற பாலை மருங்கிலே வளருகின்றாள்.

—வில்லி பாரதம்

விளக்கம்

எமது சங்க அங்கத்தவர்களிடமிருந்து எமக்குப் பல கட்டுரைகள், கதைகள் கிடைத்தன. சிலர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விஷயங்களை உதவி இருந்தனர். அவைகள் அனைத்தையும் பிரசுரிக்க முடியாமற் போனமைக்காக மிக வருந்துகிறோம். அங்கத்தவர்கள் விஷயதானம் செய்வதில் காட்டிய பேருக்கத்தை நாம் போற்றாமல் இருக்க முடியாது. தமிழன்னையின் மேற் கொண்டுள்ள ஆழ்ந்த பற்றின் காரணமாக நமக்கு மொழிப்பிரச்சினை சம்மந்தமான பல கட்டுரைகளும் கிடைத்தன. ஏற்கனவே அரசியற் பிரமுகர்கள் மேடைப் பிரசங்கங்கள் மூலம் வெளியிட்ட மனிந்த கருத்துக்களை ஓட்டியதாகச் சில கட்டுரைகள் அமைந்திருந்த படியால் அவற்றை நம்மால் பிரசுரிக்க முடியவில்லை. கட்டுரையாளர்களின் தீவிர தமிழ்ப்பற்று போற்றுதலுக்கும் பாராட்டுதலுக்கு முரியது.

எமது வெளியீட்டில் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகள் பெற வேண்டிய அளவு முக்கியத்துவத்தைப் பெறவில்லை. சில பேராசிரியர்களது விஞ்ஞானக் கட்டுரைகள் வரக் காலதாமதமானதே அதற்குப் பிரதான காரணம். சங்க அங்கத்தவர்களும் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளைத் தந்து உதவுவதில் போதிய கவனம் செலுத்த வில்லை என்ற குறையையும் இங்கு நாம் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. வருங்காலத்தில் இத்துறையில் அங்கத்தவர்கள் போதியளவு ஆர்வம் எடுப்பார்கள் என்பதே எமது நம்பிக்கை.

—ஆசிரியர்

மங்கள வாழ்த்துக்கள்

எமது சங்கத்தின் அங்கத்தவர்களாயிருந்த டாக்டர் கா. தியாகராஜா அவர்கட்கும், செல்வி கமலாதேவி வேல்முறுகு அவர்கட்கும் அண்மையில் விவாகம் விமரிசையாக நடந்தேறியது. சங்கத்தின் சார்பில் எமது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறோம்.

For
All Your Requirements

IN

PRINTING

CONTACT

SUTANTIRAN PRESS

194 A Silversmith Street,

Colombo-12

Phone: 3411

P. O. Box: 1183

Gram: "Sutantiran"

LOOK!

THE **NEW**
*Guaranteed
Leakproof*

EVEREADY
TRADE-MARK
FLASHLIGHT BATTERY

A NATIONAL CARBON PRODUCT

WITH *Extra*
PROTECTION

WITH *Extra*
LONG LIFE

..Read the
GUARANTEE
on the label

The terms "EVEREADY" "NINE LIVES" and the cat symbol are trade-marks of Union Carbide and Carbon Corporation

ALL QUOTATIONS ARE SUBJECT TO MARKET FLUCTUATIONS AND TO USUAL STRIKE, ACCIDENT AND LOCK-OUT CLAUSES.

CODES
BENTLEY'S
PRIVATE.

HAWKINS & TIPSON LTD

DIRECTORS
H-C-HAWKINS
CHAIRMAN

W-R-BROOK JACKSON
A-C-S-HAWKINS
O-H-MOSELEY AMBROSE M-M-F-E
J-E-HAWKINS
W-A-CHAPPELL
G-C-HAWKINS

ROPE MAKERS

MARLOW HOUSE LLOYDS AVENUE

LONDON . E . C . 3

JCS/vn.

TELEPHONE
ROYAL 6044-5 LINES

TIPSON CABLES
TIPSON LONDON
TELEGRAMS
TIPSON FEN LONDON
GLOBE WORKS
MILLWALL E.14
EDMONTON N.9
& HAILSHAM

4th February, 1956.

The United Trading Corporation,
357, Old Moor Street,
P.O. Box No. 1270,
COLOMBO 12,
Ceylon.
Dear Sirs,

Subject. Indent No. 1018/56.

THE UNITED TRADING CORPORATION
COLOMBO
W. S. S. Fernando

We thank you for your letter of the 26th ultimo and will answer this in detail next week, but would like to say straight away that we would not have entered into an Agency Agreement with you if we had had the slightest doubt of your business ability, and have given you the sole Agency of all the commodities we manufacture for Export to Ceylon.

We are anxious to do all we can to support you and beg to remain,
with Compliments,

Yours faithfully,
HAWKINS & TIPSON LIMITED,

W. S. S. Fernando
Director.

CEYLON THEATRES LTD who gave their numerous patrons in all parts of the Island 'Gulebakavali' and 'Madurai Veeran' now announce with pride and pleasure the screening shortly of

MARMA VEERAN

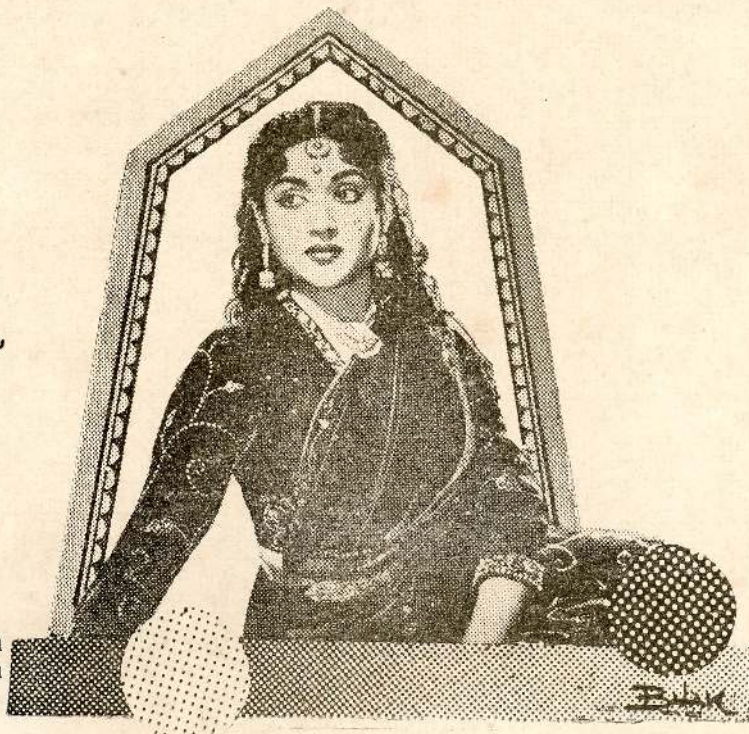
with

Vijayanthimala,
Sri Ram,
V. Nagiah,
T. S. Baliah,
K. Thangavelu,
Chandra Babu,
T. K. Ramachandran,
Raja Sulochana,
Shivaji Ganeshan,
Gemini Ganeshan,
N. T. Rama Rao,
R. Nageswara Rao

and

Helen,

the famous North
Indian dancer whom
you saw in
"Maya Mohini"

Await :

VAANA RATHAM

(in Tamil) with
Dilip Kumar, Nimmi, Suryakumari

THAIKKUPIN THARUM

with
M. G. Ramachandran, Bhanumathi & P. Kannamba

VALVILAY ORU NAL

with
Shivaji Ganeshan, G. Varalakshimi, Sri Ram
& Raja Sulochana.

NORTH CEYLON
BUILDERS & CONTRACTORS LTD.

STANLEY ROAD, JAFFNA.

Sub - Agents

“ F O R D ”

Cars, Vans & Trucks.

DISTRIBUTORS :

MOTOR PARTS

HARD WARES

ELECTRICAL

Tel: 87

Grams: “BUILDERS”

BUILDERS — ASK YOUR
DEALER FOR
“TITAN” BRAND CEMENT

or Contact the
Sole distributors :

**N. Vaitilingam
& Co., Ltd.**

38, 3rd Cross Street

&

450, Old Moor Street
Colombo

T' Phone 7448, 2029, 7143
T' grams: “Envaitilin”

Why Buy your
Hardware Elsewhere

WE SPECIALISE IN

Building materials : Hoop Iron (½ 26 G)
Tea & D/C. Linings: Wire Nails (all sizes)
Alumi. Roofing sheets: Expanded Metal
G.I. Plain & Roofing Sheets: Barbed Wire
Hair Belting: Brushes
Avery weighing Machine:
M. S. Rounds, Flats, & Sheets etc.

Dial 5327 or call at

DURAI SWAMY PILLAI & CO,

364, Old Moor Street,

COLOMBO—12

Buy Your **TEXTILES**

AT

Lotus Store

(157, Second Cross St., Colombo)

DEALERS IN

English Suitings, Shirtings,
Fabrics, Ladies Dress Materials,
Household Textiles, Shirts,
Banians, Handkerchiefs Etc ,

PRICES VERY MODERATE.

Phone: 2285

Grams: LOTUS

MEN'S WEAR

AT

YARLTONS

We offer a splendid and Extensive
Range of

T W E E D S

PANAMA, PALMBEACH, DRILLS,
ENGLISH TUSSORE
etc. etc.

SHIRTS, SHIRTINGS, FABRICS,
VESTS, ETC., ETC.

Tailoring a Speciality

Whatever the Garment may be let our
Experts Tailor it for you to your
entire satisfaction.

Visit

YARLTON STORES

82, 1st Cross Street,

T*Phone: 7421.

COLOMBO 11.

M. A. KIZAR & CO.

P.O. Box No. 816

Cable: COLOMBO 10 Telephone:

'TEAEXPORT'

3082

EXPORTERS OF—

Tea, Rubber (Sole Crepe),
Desiccated Coconut, Kapok,
Spices, Cardamoms, Cocoa
Beans, Cinnamon and other
Ceylon Produce.

விருவிற்றுப்புடன் விற்பனையாகிக்
கொண்டிருக்கிறது.

பிரபல எழுத்தாளரும்
சிந்தனையாளருமான

இளங்கீரனின்

பாரதிகண்ட சமுதாயம்

மக்கள் கவிபாரதியாரைப் பற்றிய
ஒரு ஆராய்ச்சி ஏடு, புரட்சிக் கவி
பாரதி சமுதாயத்தையும் அதன்
வாழ்வையும் ஊடுருவிப்பார்த்து
சமுதாயமும் வாழ்வும் எப்படியிருக்க
வேண்டுமன்று கனவுகண்டான்
என்பதையும் அவனுடைய இதய
முழக்கத்தையும் இலட்சியகீதத்தை
யும் தெளிவாக விளக்கிக்காட்டும்
அரிய நூல்.

விலை ரூ. 1-25

கிடைக்குமிடம்:-

மோகன்குமார் அன் கோ,

66, முதலாம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு-11

FOR
CLEAN AND WHOLESOME
VEGETARIAN FOOD IN THE CITY

Catering & Execution of
orders for your Requirements
of Food and Refreshments
Undertaken. For Visitors
when at Colombo Airy Rooms
with light & fans are Available

எங்களிடம் தங்களின் மனதுக்குடந்த
பல தினுக மிட்டாய்களும், இன்னும்
கொண்டாட்ட வைபவங்களுக்கு உகந்த
சிறுறுண்டி வகைகளும் சிறந்த முறை
யில் குறைந்த விலையில் தயார் செய்து
கொடுக்கப்படும். தங்குபவர்களுக்கு சுகா
தார முறைப்படி சகல வசதிகளுடனும்
அமைக்கப்பட்ட விடுதிச் சாலைகளும்
உண்டு.

SATISFACTION GUARANTEED

ANANDA BHAWAN

OPPOSITE FORT RAILWAY STATION
73, NORRIS ROAD, COLOMBO.

ஆனந்த பவான்

கோட்டை புகைரத ஸ்தானத்துக்கு எதிரில்
73, நோரிஸ் ரோட், கொழும்பு.

Everything Photographic !

CAMERAS & ACCESSORIES

FILMS - PAPERS - CHEMICALS
DEVELOPING - PRINTING - ENLARGING
STUDIO PHOTOGRAPHS - OUTDOOR GROUPS

FOR BETTER RESULTS USE ADOX FILMS

MINIATURE PHOTO SERVICE

461, GALLE ROAD,

Phone: 8825

COLPETTY. Grams: "MINIATURE"

FOR

FOUNTAIN PENS

WRIST WATCHES

AND

GIFTS For All Occasions

Call at

STERLING PRODUCTS LTD

99, MAIN STREET, COLOMBO

SOVEREIGN GOLD JEWELLERY AND BRILLIANTS

ARE OBTAINABLE AT BULLION EXCHANGE
BAMBALAPITIYA.

ON THESE GUARANTEED TERMS

1. We pay full value of Gold of all ornaments manufactured by us at the Current rate of Gold i. e., Gold Price which we deal on the day of return for refund.
2. All our articles are stamped BE 22 (Bullion Exchange 22 ct.) and are returnable for full value after use.
3. All articles for refund or exchange should be presented with our Cash Memo.
4. Gems used in Gem set Jewelleries are refundable at 50% after use.

Diamonds only are refundable at	90% after use
Gold	100% " "
Silver	100% " "
5. Our Gold Mixture is according to the E.B.S. (English Bullion Standard) i. e. 24 ct., Pure and 24 ct. Sovereign Gold.

BULLION EXCHANGE

BAMBALAPITIYA JUNCTION

Dial: 81507

Highlights from a brilliant range

For inexpensive personal transport you can't beat the 125 c.c. Bantam, economical to buy and to run and with ample power. There's a more powerful 150 c.c. Bantam Major, too.

125 c.c. BANTAM
150 c.c. BANTAM MAJOR

Sole Agents :—

CARGILLS (CEYLON) LIMITED.

Famous for

Vegetarian Meals & Sweets, Cool Drinks

Special Orders will be taken

at Moderate Charges

LUCKSHMI BHAWAN

BRAHMINS HOTEL

No. 97, Norris Road, COLOMBO II.

லக்ஷ்மி பவான் பிராமணன் ஹோட்டல்

சைவ உணவுக்கு பெயர் பெற்ற இடம்.

குளிர்ந்த பானங்களும், சூடான பலகாரங்களும்

எப்பொழுதும் கிடைக்கும்.

(ஸ்பெஷல் ஆடர்கள் கவனிக்கப்படும்)

97, நொரிஸ் ரோட், கொழும்பு 11.

அன்பர்களின் வரவே எங்கள் சேவை.

ARTHURS

The most Popular Name
for Quality

TAILORING

Whether it is a dress
suit, an ordinary cotton
suit, we assure you
Perfect Style, Fit, Cut,
And Drape.

Place your NEXT ORDER with us
and we guarantee you every
satisfaction.

ARTHURS

GALLE ROAD - BAMBALAPITIYA

When you need Textiles

of any Description

Please Remember

S. T. R.

SALLAY MOHAMED & CO.

245-247, MAIN STREET,
PETTAH — COLOMBO.

Largest importers of all classes of

COTTON, WOOLLEN,
ART - SILK AND SILK
PIECE-GOODS, HOSIERY.

Telephone: 3536 Telegrams 'Perdeshi'

கண்ணன் கபே பிராமணன் ஹோட்டல்

பம்பலப்பிட்டி

சைவ உணவுக்கு பெயர்பெற்ற இடம்.

சூடான பலகாரங்களும் எப்பொழுதும் கிடைக்கும்

(விசேஷ ஆடர்கள் கவனிக்கப்படும்)

அன்பர்களின் வரவே எங்கள் சேவை.

**KANNAN CAFE
BRAHMIN HOTEL**

BAMBALAPITIYA

Famous for

**VEGETARIAN MEALS
and SWEETS**

Special Orders will be taken at Moderate Charges.

Entrust

Your

Prescriptions

to

SITTAMS

Phone: 84058

259/1, Galle Road,
COLOMBO 4

SHOP

&

RELAX

AT

THE

PALMS

(CATERERS & GROCERS)

89, MAIN STREET,
COLOMBO II.

PHONE: 5448

J. N. MIRANDA & SONS

444, UNION PLACE,

COLOMBO 2

For all your requirements in

Beers, Wine, Spirits, Groceries,
Tinned Provisions, Confectionery
etc.

Branches: 446, Deans Road, Maradana
164, Kandy Road, Kurunegala

Phone: 91166

Remember

“CHETTINAD” for HARDWARE

Importers and Stockists of:—

All kinds of Structural Steel, Roofing Materials, Cement,
Barbed Wire, Galvd. Pipings, Wire, and Wirenettings etc., etc.

Estate Supplies:—

Aluminium Linings, Hoop Iron, Wire Nails, Galvd and Brass
Meshes, Coagulating Pans, Saws, Mamoties, Digging Forks
etc., etc.

Engineering:—

ALL KINDS OF CONSTRUCTIONAL AND WATER-
WORKS ENGINEERING UNDERTAKEN.

*

CHETTINAD CORPORATION PRIVATE LIMITED

P.O. Box 168

116/118, KEYZER STREET, COLOMBO.

Telegrams: “FINANCE”

Telephones: 4276, 4277.

O U R P R I N C I P L E

Since the inauguration of the Free Lanka Insurance Company Ltd., in the year 1946 its principle has been to achieve success by its desire to protect its policy holders faithfully, adequately, honestly and economically.

SECURITY - STABILITY AND
SERVICE

can be assured by a

FREE LANKA POLICY

Transacting

LIFE — FIRE — MOTOR
BURGLARY—MARINE—CASH - IN - TRANSIT
WORKMEN'S COMPENSATION INSURANCE
Etc.

Free Lanka Insurance Co. Ltd.

70/1, CHATHAM STREET, COLOMBO 1.

Phone : 5605
78902

Telegrams :
"FREEDOM"

The World - Wide Pen of Tomorrow
 Waterman's revolutionary new cartridge filled
FOUNTAIN PEN

with an unbreakable cartridge of real ink!
**NO FUSS. NO MESS. A COMPLETELY DRY
 OPERATION QUICK and CLEAN**

👑 **ELEGANT**

👑 **JEWEL-LIKE**

👑 **DEPENDABLE**

👑 **LEAKPROOF**

The Pen with the diamond - dusted nib
 In rich two - tone colour combination :-

Teal-Blue and Grey, Burning Sand and Grey
 and jet black with Gold or Silver Cap.

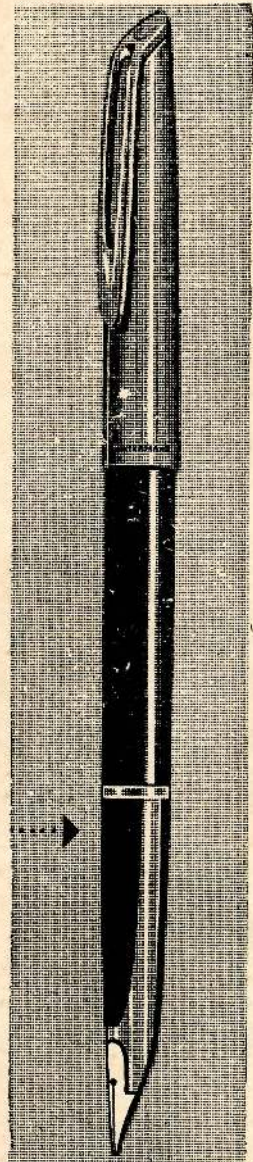
ALSO THE SMART FLAIR BALL-POINTER

C/F gold cap Pen in smart gift case	Rs. 50/00
C/F gold cap Pen & Pencil to match in case	Rs. 66/00
C/F silver cap Pen in smart gift case	Rs. 41/50
FLAIR Ball - Point Pen	Rs. 5/50

SOLE CEYLON AGENTS

Ceylon & Foreign Trades Ltd.

467, Union Place
 COLOMBO 2

Gram : "Ceyloforin"
 Phone : 7356 (5 Lines)

Waterman's C/F

An University!
IS A SEAT AND CENTRE OF LEARNING!

For the centre of Entertainment in 1957

Look
to

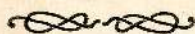

**CINEMAS
LTD**

Distributors of the best in oriental Screenfare

AWAITING RELEASE AT:

Kingsley: Kuladeivam ★ Nannambikkai
Rangoon Radha ★ Pudumai Pittan ★ Pasavalai
Bagyavathi ★ Sasireka Parinayam ★ Desingu-
Raja and a host of other hits.

Capitol: Paisa - Hi - Paisa ★ Chori - Chori
Jagte Raho ★ Mother India ★ C. I. D. Inspector
Pocket Maar ★ Yasmin etc., etc.

Gamini: Suraya ★ Sriyalatha ★ Sirakaruwa
and the best in Sinhalese Entertainment.

For Your Next Party?

OF COURSE, GO TO THE

NEW CHINESE RESTAUBANT

THE PLACE YOU WILL ENJOY

Excellent cuisine, in clean, cool surroundings, and appetising Chinese and English Food cooked by experienced peiping and canton cooks.

We undertake Catering for all parties as well.

Remember!

NEW CHINESE RESTAUBANT

45, GALLE ROAD, WELLAWATTE,
COLOMBO 6.

LAXHMI

THE NAME WORTH
REMEMBERING

For Quality, Value & Service

Forget not Visiting our Store where you always get delighted to see wonderful range of useful items for:

**Men
Women
and Children**

*Fancy novelties and Presentation
Articles for all occassions*

**DISTINCTIVE TAILORING
FOR MEN ONLY**

LAXHMI SILK STORE

113, Chatham Street, Fort - Colombo.

எவ்வித விசேஷ வைபவங்களிலும்
அணிவதற்கேற்ற அற்புத

சேலைகள்

- (1) பெனூரிஸ் மணிப்புரி சேலைகள் தங்கமும் பலவர்ணமும் கலந்த நவமான டிசைன்களும் பாடருமுடன் அநேக நவீன நிறங்களில் ரூ. 125/- முதல் 300/- வரை.
- (2) காஸ்மீர் பட்டுச்சேலைகள் அநேக கவர்ச்சிகரமான அற்புத டிசைன்களிலும் வர்ணங்களிலும்.
- (3) கோயம்புத்தூர் காட்டன் சேலைகள் நவமான வர்ணங்களிலும் விசித்திரமான டிசைன்களிலும் ரூ. 125/50 முதல் 300 வரை ஆர்ட்சில்க் சேலைகள் அநேக புதுடிசைன்களில் சேலை ஒன்று ரூ. 10/50.
- (4) பெங்களுர் சோளிப் புடவைகள் எவ்வித சேலைகளுக்கும் ஏற்ற நிறங்களில் கணக்கற்றமாதிரிகள்.
- (5) மற்றும் உங்களுக்குத் தேவையாயுள்ள சகவளித சேலைகளுக்கும் ஜாக்கட் ரவிக்கைப் புடவைகளும் எங்களிடம் வாங்கள்.

குண்டன்மால்ஸ் லிமிட்டெட்

மெயின் ஸ்ட்ரிற், கொழும்பு.

For Everything in the Medical Field

CONSULT

IDEAL PHARMACY

ENTRUST YOUR PRESCRIPTIONS

&

ALSO FOR ANY OF THE
LATEST DRUGS

AT

IDEAL PHARMACY

Dispensing Chemists, Druggists & Grocers
107, GALLE ROAD, BAMBALAPITIYA.

For
Everything
Electrical

MODERN ELECTRICALS

86, GALLE ROAD, BAMBALAPITIYA.

Phone : 84403

ரஞ்சனாஸ் !

ரஞ்சனாஸ் !!

ரஞ்சனாஸ் !!!

உயர்ந்தரகப் பட்டுச்சேலைகள் ஆனாலும் குறைந்தரகப் பட்டுச்சேலைகள் ஆனாலும் எங்கள்

ரஞ்சனாஸ் ஜவுளி மாளிகையில் தெரிவுசெய்யலாம் என்பது உறுதி. சாரிக்குப் பொருத்தமான சோளியும் உண்டு. கிளாஸ் நைலோன் பிரிண்டெட் நைலோன் உயர்ந்த ரக பேப்ரிக், ஷர்டிங், பிளேன் பாப்பிளின் தினுசுகளும் ஏராளமாக தருவித்து இருக்கிறோம்.

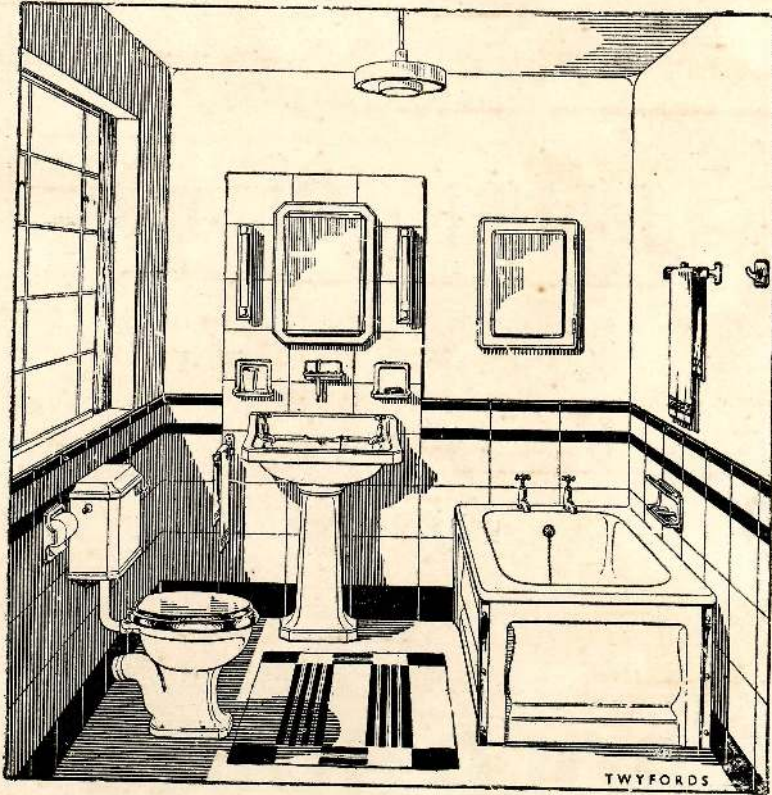
ஒருமுறை விஜயம்செய்தால் உண்மை விளங்கும்.

ரஞ்சனா ஸ்டோர்ஸ்,

52, பேங்ஷால் வீதி, கொழும்பு.

டெலிபோன் : 6551.

TWYFORDS BATHROOM SUITES

COMPLETE SETS AVAILABLE IN:

PEACH
PRIMROSE
AMBER
JADE GREEN
JUBILEE BLUE
WHITE

MASCONS LIMITED

175, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.

T'phone : - 161

T'gram : - "JEWELLERS"

அகம் மகிழும்
தங்க நகைகளுக்கு
இகம் புகழும்

தங்கமாளிகை

நம்பிக்கை, நாணயமுள்ள
இலங்கையின் மிகப்பெரிய
நகை வியாபாரிகள்

எல். கே. எஸ். லெப்பை பிரதர்ஸ்
யாழ்ப்பாணம்.

VISIT

GOLD HOUSE

FOR FASHIONABLE JEWELS
THE BIGGEST MANUFACTURING
JEWELLERS IN CEYLON

L. K. S. LEBBAY BROS.
JAFFNA.

CEYLON ENTERTAINMENTS LIMITED

Always mindful of the faith and confidence in us by our patrons, we have given the best in **SCREEN ENTERTAINMENT** as in the past, we assure our patrons of the cleanest and finest products in Tam'l, Sinhalese and Hindi films, from the Best Indian Studios to be screened at the

CENTRAL, COLOMBO and its ENTIRE CIRCUIT in CEYLON.....

A FEW OF THE BEST THAT'S COMING YOUR WAY!.....

The Story of a Child torn between
LOVE AND HATE!

B. R. FILMS

EK - HI - RASTA

(HINDI)

Starring:

ASHOKKUMAR - MEENA KUMARI

SUNIL DUTT - JEEVAN - ROOPKUMAR

Music: HEMANT KUMAR - Direction: B. R. CHGRAN

UMA PICTURES!

Chakkarawarthy Thirumagal

Starring:

M. G. Ramachandran, Anjali Devi

P. S. Veerappah, S. Varaluximi

N. S. Krishnan, T. A. Mathuram

Ragini, Thangavelu

Direction: P. NEELAKANTAN

CITADEL FILMS²

MALLIKA

Starring:

GEMINI GANESHAN, PADVINI

M. N. RAJAM, K. THANGAVELU

and others

*Direction: JOSEPH THALIATH (Jr)
who gave you "GNANASOUNDARI"*

MADRAS PICTURES³

SENTHAMARAI

Starring:

SHIVAJI GANESHAN, K R RAMASAMY

Lalitha - Padmini - Ragini

Thangavelu - Chandra Babu

BHAVANI PICTURES!

Manamagan Thevai (WANTED BRIDEGROOM)

Starring:

Shivaji Ganeshan, P. Bhanumathi

(in Dual Role)

Chandrababu, A. Karunanithi

Direction: RAMAKRISHNA

A. L. S. & B. R. PANTHULU'S

AMBIKAPATHY

Starring:

Shivaji Ganeshan - P. Bhanumathi

Nagiah - M. N. Nambiar - M. K. Radha

Rajah Sulochana - Thangavelu

Krishnan - Mathuram

Direction: P. NEELAKANDAN!

*Also Await the Greatest Attraction
in 1957*

**OUR SECOND SINHALESE
PRODUCTION**

**WHICH WILL BE A
SENSATION TOO!**

YAPPAN'S!!!

A HOUSE HOLD NAME

For Jewellery And Diamonds

T
E
L
E
P
H
O
N
E
1
1
8

T
E
L
E
G
R
A
M

Y
A
P
P
A
N

K. ARUMUGAM PILLAI & SONS
(YAPPAN JEWELLERS)

DIAMOND MERCHANT
And
MANUFACTURING JEWELLERS

64, KANNATHIDY ROAD
JAFFNA